

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3054

L 193

fyrtyrtredje årgången

29 juli 2000

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Rådets förordning (EG) nr 1666/2000 av den 17 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål	1
*	Rådets förordning (EG) nr 1667/2000 av den 17 juli 2000 om ändring av förordning (EG) nr 3072/95 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris	3
*	Rådets förordning (EG) nr 1668/2000 av den 17 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 845/72 om särskilda åtgärder för att främja silkesodling	6
*	Rådets förordning (EG) nr 1669/2000 av den 17 juli 2000 om ändring av förordning (EG) nr 2467/98 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött	8
*	Rådets förordning (EG) nr 1670/2000 av den 20 juli 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter	10
*	Rådets förordning (EG) nr 1671/2000 av den 20 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 918/83 beträffande ett tillfälligt undantag för tullfri import av öl till Finland	11
*	Rådets förordning (EG) nr 1672/2000 av den 27 juli 2000 om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att däri inbegripa lin och hampa som odlas för fiberproduktion	13
*	Rådets förordning (EG) nr 1673/2000 av den 27 juli 2000 om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion	16
	Kommissionens förordning (EG) nr 1674/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	23
	Kommissionens förordning (EG) nr 1675/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 58:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	25

Pris: 19,50 EUR

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

Kommissionens förordning (EG) nr 1676/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 230:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90	27
Kommissionens förordning (EG) nr 1677/2000 av den 28 juli 2000 om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater	28
Kommissionens förordning (EG) nr 1678/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av ett lägsta försäljningspris för skummjörkspulver för den fjortonde enskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999	29
Kommissionens förordning (EG) nr 1679/2000 av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1609/88 vad avser tidsfristen för inlagring av smör som säljs i enlighet med förordningarna (EEG) nr 3143/85 och (EG) nr 2571/97	30
Kommissionens förordning (EG) nr 1680/2000 av den 28 juli 2000 om i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter kan godkännas som har inlämnats under juli 2000 för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1173/2000 för Estland, Lettland och Litauen	31
Kommissionens förordning (EG) nr 1681/2000 av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna	32
Kommissionens förordning (EG) nr 1682/2000 av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira	34
Kommissionens förordning (EG) nr 1683/2000 av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen	36
Kommissionens förordning (EG) nr 1684/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den fjortonde anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999	38
★ Kommissionens förordning (EG) nr 1685/2000 av den 28 juli 2000 om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna	39
Kommissionens förordning (EG) nr 1686/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen	49
Kommissionens förordning (EG) nr 1687/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen	51
Kommissionens förordning (EG) nr 1688/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser	53
Kommissionens förordning (EG) nr 1689/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd	55

Kommissionens förordning (EG) nr 1690/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa ägg- och fjäderfäköttprodukter som ges in under juli 2000 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i interimsavtalen mellan gemenskapen och Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Bulgarien kan godtas	57
Kommissionens förordning (EG) nr 1691/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i juli 2000 om importlicens för vissa basprodukter av fjäderfäkött enligt det förfarande som fastställs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött och vissa andra jordbruksprodukter	60
Kommissionens förordning (EG) nr 1692/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa köttprodukter från fjäderfäsektorn som ges in under juli 2000 inom ramen för förordning (EG) nr 509/97 kan godtas	62
Kommissionens förordning (EG) nr 1693/2000 av den 28 juli 2000 om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter	64
Kommissionens förordning (EG) nr 1694/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa äggprodukter samt fjäderfäkött som ges in under juli 2000 inom ramen för förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 kan godtas	66
Kommissionens förordning (EG) nr 1695/2000 av den 28 juli 2000 om fastställande av exportbidrag för nötkött	68
* Rådets direktiv 2000/47/EG av den 20 juli 2000 om ändring av direktiv 69/169/EEG och 92/12/EEG beträffande tillfälliga kvantitativa restriktioner för import till Finland av öl	73
* Kommissionens direktiv 2000/52/EG av den 26 juli 2000 om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag	75

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2000/480/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 8 juli 1999 om det statliga stöd som Frankrike har genomfört till förmån för Crédit agricole genom att detta institut getts ensamrätt att ta emot och förvalta notariedepositioner i landsbygdskommuner ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(1999) 2147]**

2000/481/EG:

- * **Kommissionens beslut av den 14 juli 2000 om erkännande av "RINA VE – Registro Internacional Naval, SA" i enlighet med rådets direktiv 94/57/EG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2000) 1876]**

2000/482/EG:

Kommissionens beslut av den 19 juli 2000 om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia [delgivet med nr K(2000) 2313]

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1666/2000

av den 17 juli 2000

om ändring av förordning (EEG) nr 1766/92 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta, med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾, med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och av följande skäl:

- (1) I artikel 3.2 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 ⁽⁴⁾ föreskrivs att interventionspriset skall höjas varje månad. Avsikten är att mekanismen i viss mån skall ta hänsyn dels till lagringskostnader och räntor för lagring av spannmål i gemenskapen, dels till behovet av att avsätta lagren i enlighet med marknadens behov. I enlighet med den inriktning som reformen av de gemensamma organisationerna av marknaden har inom ramen för Agenda 2000 och för att göra det möjligt för producenterna att planera sin produktion flera år framåt, bör antal och belopp för de månatliga höjningarna fastställas utan tidsbegränsning dock utan att det påverkar eventuella ändringar som kan komma att behöva göras i framtiden.
- (2) I syfte att göra lagstiftningen enklare och tydligare bör gamla och irrelevanta bestämmelser avskaffas vid ändringen av förordning (EEG) nr 1766/92.
- (3) De åtgärder som krävs för att genomföra förordning (EEG) nr 1766/92 bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 1766/92 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 skall ersättas med följande:

”2. Interventionspriset skall höjas varje månad i enlighet med tabellen i bilaga D.”

⁽¹⁾ EGT C 86 E, 24.3.2000, s. 1.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 16 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 168, 16.6.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1253/1999 (EGT L 160, 26.6.1999, s. 18).

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Artiklarna 20 och 22 skall utgå.
3. Artikel 23 skall ersättas med följande:
"Artikel 23
 1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för spannmål (nedan kallad kommittén).
 2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.
 3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning."
4. Följande bilaga D skall läggas till:

"BILAGA D

Månatliga höjningar av interventionspriset

(euro/ton)

Månad	Regleringsår 2000/2001	Fr.o.m. regleringsåret 2001/02
Juli	—	—
Augusti	—	—
September	—	—
Oktober	—	—
November	1	0,93
December	2	1,86
Januari	3	2,79
Februari	4	3,72
Mars	5	4,65
April	6	5,58
Maj	7	6,51
Juni	7	6,51"

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2000.

På rådets vägnar

J. GLAVANY

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1667/2000**av den 17 juli 2000****om ändring av förordning (EG) nr 3072/95 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA
FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3.2 i rådets förordning (EG) nr 3072/95 ⁽⁴⁾ föreskrivs att interventionspriset skall höjas varje månad. Avsikten är att mekanismen i viss mån skall ta hänsyn dels till lagringskostnader och avgifter för lagring av ris i gemenskapen, dels till behovet av att avsätta lagren i enlighet med marknadens behov. I enlighet med den inriktning som reformen av de gemensamma organisationerna av marknaden har inom ramen för Agenda 2000 och för att göra det möjligt för producenterna att planera sin produktion flera år framåt, bör beloppet för de månatliga höjningarna fastställas utan tidsbegränsning, dock utan att det påverkar eventuella ändringar som kan komma att behöva göras i framtiden. Med tanke särskilt på prisets och räntans stabilitet, bör det höjningsbelopp bibehållas som för närvarande tillämpas.
- (2) Inom ramen för stödsystemet för risproducenter fastställs i artikel 6 i förordning (EG) nr 3072/95 införandet av en nationell basareal för varje producentmedlemsstat med undantag av Frankrike och Grekland för vilka två basarealer skall fastställas. Greklands begäran att de administrativa områdena Kavalla och Atolien skall inbegripas i samma basareal som Thessaloniki, Serres och Phtiotide bör tillmötesgå, eftersom risodling i samtliga dessa områden är en traditionell gröda. Den totala ytan för varje basareal och beloppet för kompensationsbetalning förblir oförändrade.
- (3) I syfte att göra lagstiftningen enklare och tydligare bör gamla och irrelevanta bestämmelser avskaffas vid ändringen av förordning (EG) nr 3072/95.
- (4) De åtgärder som krävs för att genomföra förordning (EG) nr 3072/95 bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 3072/95 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3.2 skall ersättas med följande:

”2. Interventionspriset skall höjas varje månad under de fyra månader som anges i artikel 4.1. Det pris som erhålls för juli månad skall gälla fram till och med den 31 augusti.

Från och med regleringsåret 2000/2001 skall beloppet för de månatliga höjningarna vara 2 euro/ton.”

⁽¹⁾ EGT C 86 E, 24.3.2000, s. 3.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 16 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 168, 16.6.2000, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 (EGT L 265, 30.9.1998, s. 4).

⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Artikel 6.3 och 6.4 skall ersättas med följande:

”3. Beloppen för kompensationsbetalningen fastställs nedan.

	<i>(euro/ha)</i>		
	1997/98	1998/99	1999/2000 och påföljande regleringsår
Spanien	111,44	222,89	334,33
Frankrike			
— moderlandet	96,35	192,70	289,05
— Franska Guyana	131,80	263,60	395,40
Grekland			
— Thessaloniki, Serres, Kavalla, Atolien och Phtiotide	131,27	262,55	393,82
— Övriga regioner	131,27	262,55	393,82
Italien	106,00	212,00	318,01
Portugal	106,18	212,36	318,53

För att åstadkomma bättre inriktning av produktionen kan de belopp som avser kompensationsbetalningen differentieras genom tillämpning av tillägg eller avdrag efter sort.

Kompensationsbetalningen skall erläggas mellan den 16 oktober och den 31 december närmast efter det att innevarande regleringsår har börjat.

4. Det skall införas en nationell basareal för varje producentmedlemsstat. För Frankrikes och Greklands del skall dock två basarealer inrättas. Basarealerna skall bestämmas enligt följande:

Spanien:	104 973 ha
Frankrike:	
— moderlandet	24 500 ha
— Franska Guyana	5 500 ha
Grekland:	
— Thessaloniki, Serres, Kavalla, Atolien och Phtiotide	22 330 ha
— Övriga regioner	2 561 ha
Italien:	239 259 ha
Portugal:	34 000 ha”

3. Artikel 20 skall utgå.

4. Artikel 22 skall ersättas med följande:

”Artikel 22

1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för spannmål som inrättas genom artikel 23 i rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål (*) (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas. Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.
3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

(*) EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2000.

På rådets vägnar

J. GLAVANY

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1668/2000

av den 17 juli 2000

om ändring av förordning (EEG) nr 845/72 om särskilda åtgärder för att främja silkesodling

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt rådets förordning (EEG) nr 845/72 ⁽⁴⁾ skall stödbeloppet i gemenskapen för silkesmask som fötts upp i gemenskapen fastställas varje år. I enlighet med den inriktning som reformen av de gemensamma organisationerna av marknaden har inom ramen för Agenda 2000 och för att göra det möjligt för aktörerna att utarbeta långsiktiga produktionsplaner, bör stödet fastställas utan tidsbegränsning, utan att detta påverkar eventuella ändringar som kan komma att behöva göras i framtiden.
- (2) Stödbeloppet bör fastställas så att silkesodlarna kan garanteras en rimlig levnadsstandard.
- (3) De åtgärder som krävs för att genomföra förordning (EEG) nr 845/72 bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 845/72 ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

1. Det skall fastställas ett stöd för silkesmaskar med KN-nummer 0106 00 90 i den kombinerade nomenklaturen

⁽¹⁾ EGT C 86 E, 24.3.2000, s. 9.⁽²⁾ Yttrande avgivet den 16 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽³⁾ EGT C 168, 16.6.2000, s. 17.⁽⁴⁾ EGT L 100, 27.4.1972, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2059/92 (EGT L 215, 30.7.1992, s. 19).⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

samt för silkesfjärilsägg med KN-nummer 0511 99 80, som fötts upp i gemenskapen.

2. Stödet skall beviljas till silkesodlarna för varje låda silkesfjärilsägg som används förutsatt dels att de innehåller en minimikvantitet som skall fastställas, dels att uppfödningen fullföljs.

3. Stödbeloppet per låda silkesfjärilsägg som används skall vara 133,26 euro."

2. Artikel 2 skall ersättas med följande:

"Artikel 2

Tillämpningsföreskrifterna för denna förordning skall fastställas enligt förfarandet i artikel 4.2.

Dessa föreskrifter avser främst den minimikvantitet som avses i artikel 1.2, den information som medlemsstaterna skall översända till kommissionen och alla kontrollåtgärder för att skydda gemenskapens ekonomiska intressen mot bedrägeri och andra oegentligheter."

3. Artikel 4 skall ersättas med följande:

*"Artikel 4*1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för lin och hampa som inrättats genom artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 20 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa ^(*) (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

^(*) EGT L 146, 4.7.1970, s. 1."*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 april 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2000.

På rådets vägnar

J. GLAVANY

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1669/2000

av den 17 juli 2000

om ändring av förordning (EG) nr 2467/98 om den gemensamma organisationen av marknaden för får- och getkött

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3.1 i rådets förordning (EG) nr 2467/98 ⁽⁴⁾ fastställs att baspriserna för slaktkroppar av får skall fastställas i enlighet med kriterierna i artikel 3.2. Det föreskrivs också att baspriset skall säsonganpassas för att hänsyn skall tas till normala säsongsbetingade variationer på gemenskapens marknad för fårkött. De tillämpliga parametrarna leder till att priserna fastställs till den nivå som föreskrivs i denna förordning.
- (2) I enlighet med den inriktning som reformen av de gemensamma organisationerna av marknaden har inom ramen för Agenda 2000 och för att göra det möjligt för producenterna att planera sin produktion flera år framåt, bör baspriset fastställas utan tidsbegränsning, och utan att det påverkar eventuella ändringar som kan komma att behöva göras i framtiden.
- (3) De åtgärder som krävs för att genomföra förordning (EG) nr 2467/98 bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 2467/98 ändras på följande sätt:

1. Artikel 3 skall ersättas med följande:

"Artikel 3

Baspriset för regleringsåret 2001 och följande regleringsår skall vara 504,07 euro/100 kg slaktvikt.

Det säsonganpassade baspriset, som tar hänsyn till normala säsongsbetingade variationer på gemenskapens marknad för fårkött, skall fastställas per vecka enligt bilaga III.

Regleringsåret skall börja den första måndagen i januari och sluta dagen före denna dag nästföljande år, utom när rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen fattar ett annat beslut."

2. Artikel 24 skall upphöra att gälla.

3. Artikel 25 skall ersättas med följande:

"Artikel 25

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för får och getter (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning."

4. Bilagan till denna förordning skall införas som bilaga III till förordning (EG) nr 2467/98.

*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 17 juli 2000.

På rådets vägnar

J. GLAVANY

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 86 E, 24.3.2000, s. 11.⁽²⁾ Yttrande avgivet den 16 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽³⁾ EGT C 168, 16.6.2000, s. 17.⁽⁴⁾ EGT L 312, 20.11.1998, s. 1.⁽⁵⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

BILAGA

"BILAGA III

Säsongsanpassade baspriser

(euro/100 kg slaktvikt)

Vecka	Baspris	Vecka	Baspris
1	515,06	27	483,55
2	518,58	28	481,20
3	522,67	29	480,01
4	525,59	30	479,45
5	528,51	31	478,83
6	531,42	32	478,83
7	534,35	33	478,83
8	537,27	34	478,83
9	539,61	35	478,83
10	541,94	36	478,83
11	543,11	37	478,83
12	543,11	38	478,83
13	541,94	39	478,86
14	540,30	40	478,98
15	538,09	41	479,10
16	534,94	42	479,20
17	532,60	43	479,30
18	529,09	44	480,00
19	525,59	45	480,95
20	520,92	46	482,00
21	515,08	47	483,20
22	509,23	48	486,10
23	502,24	49	490,75
24	496,39	50	496,60
25	491,72	51	503,85
26	487,05	52	511,50"

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1670/2000

av den 20 juli 2000

om ändring av förordning (EG) nr 1255/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽³⁾,

efter att ha hört Regionkommittén, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 14 i rådets förordning (EG) nr 1255/1999⁽⁴⁾ skall gemenskapsstöd beviljas till leveranser till skolelever av viss mjölk och vissa mjölkprodukter med målsättningen att stimulera barn och ungdomars mjölkkonsumtion. En utvärdering av åtgärden visar att skolmjölksordningen har en, om än begränsad, effekt på balansen på mejerimarknaden. I utvärderingen framhålls vidare att tillgången till, och alltså även konsumtionen av, mjölkprodukter i skolorna skulle minska ytterligare om åtgärden avskaffades och ansvaret för stöd till leveranser av mjölk till skolelever lades på medlemsstaterna. Det är därför i linje med målsättningarna för den gemensamma jordbrukspolitikerna att behålla åtgärden, men med en lägre nivå på gemenskapsstödet.

- (2) Medlemsstaterna bör kunna komplettera gemenskapsstödet med ett nationellt bidrag, i förekommande fall genom en avgift som tas ut av mejerisektorn.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 14 i förordning (EG) nr 1255/1999 skall punkterna 2 och 3 ersättas med följande:

”2. Utöver gemenskapsstöd får medlemsstaterna bevilja nationellt stöd för leveranser till skolelever av sådana produkter som anges i punkt 1. Medlemsstaterna får finansiera sina nationella stöd med en avgift som tas ut av mejerisektorn eller med ett annat slags bidrag från mejerisektorn.

3. För helmjölk skall gemenskapsstödet motsvara 75 % av riktpriiset för mjölk. För andra mjölkprodukter skall stödbeloppen fastställas med hänsyn till produkternas innehåll av mjölkbeståndsdelar.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den är tillämplig från och med den 1 januari 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2000.

På rådets vägnar

F. PARLY

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 89, 28.3.2000, s. 22.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 3 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ Yttrandet avgivet den 27 april 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1040/2000 (EGT L 118, 19.5.2000, s. 1).

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1671/2000

av den 20 juli 2000

om ändring av förordning (EEG) nr 918/83 beträffande ett tillfälligt undantag för tullfri import av öl till Finland

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

stycket i artikel 47 får medlemsstaterna sänka detta belopp till 90 euro för resenärer under 15 år.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 26 i detta,

- (5) Finland har begärt ett undantag från dessa värden och att få tillämpa en kvantitativ begränsning för tullfri import av öl från tredje land.

med beaktande av kommissionens förslag,

- (6) En begränsning på minst sex liter öl verkar lämplig med hänsyn till Finlands geografiska läge och de ekonomiska svårigheterna för finska detaljhandlare i gränsområdena och den betydande inkomstförlust som förorsakas av den ökade tullfria importen av öl från tredje land.

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

- (7) Det är nödvändigt att fastställa en tidsfrist för detta undantag för att säkerställa likabehandling av resenärer inom gemenskapen efter en övergångsperiod.

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

- (8) Det är lämpligt att bibehålla detta undantag två år längre än begränsningen för öl som förs in i Finland från andra medlemsstater så att den finska detaljhandeln får möjlighet att anpassa sig till den nya situationen.

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 26 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ⁽³⁾, tillåts Finland bibehålla en kvantitativ begränsning på 15 liter för öl som inköpts i andra medlemsstater i enlighet med bestämmelserna i Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, utan att skatt skall betalas i Finland.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

- (2) Finland bör vidta åtgärder för att säkerställa att import av öl från tredje land inte tillåts på fördelaktigare villkor än samma import från andra medlemsstater.

Artikel 1

- (3) I artikel 45 i rådets förordning (EEG) nr 918/83 av den 28 mars 1983 om upprättandet av ett gemenskaps-system för tullbefrielse ⁽⁴⁾ fastställs att varor som ingår i det personliga bagaget hos resenärer som kommer från ett tredje land skall vara befriade från importtullar, under förutsättning att denna import är av icke-kommersiell natur.

I förordning (EEG) nr 918/83 skall följande införas:

”Artikel 47b

Genom ett undantag från de värden som fastställs i artikel 47 skall Finland tillåtas att till och med den 31 december 2005 tillämpa en kvantitativ begränsning på minst sex liter för tullfri import av öl.”

- (4) Enligt artikel 47 i förordning (EEG) nr 918/83 får det sammanlagda värdet av öl som är befriat från importtullar inte överstiga 175 euro per resenär. Enligt andra

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 november 2000.

⁽¹⁾ Yttrande avgivet den 14 juni 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽²⁾ Yttrande avgivet den 24 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/99/EG (EGT L 8, 11.1.1997, s. 12).

⁽⁴⁾ EGT L 105, 23.4.1983, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 355/94 (EGT L 46, 18.2.1994, s. 5).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 juli 2000.

På rådets vägnar

F. PARLY

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1672/2000

av den 27 juli 2000

om ändring av förordning (EG) nr 1251/1999 om upprättande av ett stödsystem för producenter av vissa jordbruksgrödor för att däri inbegripa lin och hampa som odlas för fiberproduktion

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med den gemensamma jordbrukspolitikerna är att nå de mål som anges i fördraget, med hänsyn till marknadssituationen.
- (2) Sektorn för lin och hampa har genomgått stora förändringar sedan rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 29 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa ⁽⁵⁾ trädde i kraft. Utöver den traditionella linodlingen som främst är inriktad på produktion av långa fibrer för textilproduktion och den traditionella användningen av hampfibrer förekommer nu produktion av lin och hampa för en ny marknad för korta fibrer. Eftersom dessa korta fibrer kan användas för nya material är det viktigt att främja en sådan produktion så att även nya avsättningsmöjligheter med en lovande framtid gynnas.
- (3) Genom att de stöd som avses i förordning (EEG) nr 1308/70 är attraktiva, har de i vissa medlemsstater gett upphov till odling i enbart spekulativt syfte. De åtgärder som har vidtagits för att bekämpa detta fenomen har ytterligare komplicerat bestämmelserna på detta område och har inte alltid gett önskat resultat.
- (4) För att lösa problemen på marknaden för lin och hampa som odlas för fiberproduktion bör det föreskrivas att stödet till de berörda producenterna skall ligga på samma nivå som stödet till andra konkurrerande jordbruksgrödor. Med hänsyn till detta och för att förenkla gällande lagstiftning bör dessa sektorer ingå i det stöd-

system för producenter av vissa jordbruksgrödor som upprättades genom förordning (EG) nr 1251/1999 ⁽⁶⁾. För sådan ekonomisk verksamhet som det anses önskvärt att behålla föreskrivs dessutom ett stöd till beredning av lin- och hampstrån i rådets förordning (EG) nr 1673/2000 av den 27 juli 2000 om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion ⁽⁷⁾. Stödet till beredning bör medföra en höjning av inköpspriset för lin- och hampstrån och göra odlingen lönsammare för producenterna.

- (5) För att möjliggöra en smidig övergång till den stödnivå som fastställts för spannmål och för att även lösa de nuvarande problemen i samband med olika stödsystem för spånadslin och oljelin, bör arealersättningen för lin och hampa som odlas för fiberproduktion vara densamma som ersättningen för oljelin, vilken i sin tur måste vara anpassad till ersättningen för spannmål senast regleringsåret 2002/2003. Ett tilläggsstöd för Finland och Sverige i likhet med det stöd som föreskrivs för konkurrerande jordbruksgrödor i artikel 4 i förordning (EG) nr 1251/1999 är även berättigat för lin och hampa.
- (6) För att ta hänsyn till att odling av lin och hampa nyligen inletts särskilt i närheten av beredningsföretagen bör även sådana arealer och sådana jordbruksgrödor omfattas av det system som föreskrivs i förordning (EG) nr 1251/1999.
- (7) För att minska risken för att målen med förordning (EG) nr 1251/1999 kringgås, bör det fastställas att arealersättning per hektar för lin och hampa som odlas för fiberproduktion endast beviljas under förutsättning att vissa villkor för odlingen uppfylls.
- (8) När det gäller hampa bör det föreskrivas särskilda åtgärder för att undgå att illegal odling döljer sig i den odling som kan beviljas arealersättning och därmed stör den gemensamma organisationen av marknaden för denna produkt. Det är därför nödvändigt att föreskriva att arealersättning endast beviljas för arealer som odlats med hampsorter som ger vissa garantier när det gäller halten av psykotropa ämnen.

⁽¹⁾ EGT C 56 E, 29.2.2000, s. 17.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 6 juli 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 140, 18.5.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Yttrandet avgivet den 14 juni 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT L 146, 4.7.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2702/1999 (EGT L 327, 14.12.1999, s. 7).

⁽⁶⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 2704/1999 (EGT L 327, 21.12.1999, s. 12).

⁽⁷⁾ Se sidan 16 i detta nummer av EGT.

- (9) För att möjliggöra kontroll av de kvantiteter som berättigar till stöd för beredning av strån enligt förordning (EG) nr 1673/2000 är det nödvändigt att skapa ett samband mellan denna produktion och den areal från vilken den härrör och att föreskriva ömsesidiga skyldigheter för producenter och berörda beredare.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1251/1999 skall ändras på följande sätt:

1. Artikel 4.2 skall ersättas med följande:

"2. Beräkningen i punkt 1 skall göras med hjälp av den genomsnittliga spannmålsavkastningen. Om majs behandlas separat skall emellertid 'majs' -avkastningen användas för majs och avkastningen från 'andra sädesslag än majs' användas för spannmål, oljevaxter, oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion."

2. I artikel 4.3 första stycket skall "För oljelin" ersättas med "För oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion".

3. Artikel 4.4 skall ersättas med följande text:

"4. I Finland och i Sverige norr om den 62:a breddgraden och några sådana närliggande områden söder om den breddgraden där det råder liknande klimatförhållanden vilka gör det särskilt svårt att driva jordbruk skall för spannmål, oljevaxter, oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion tillämpas ett tilläggsbelopp till arealersättningen på 19 euro/ton, som skall multipliceras med den avkastning som används för arealersättningarna."

4. Följande artikel 5a skall läggas till:

"Artikel 5a

1. Arealersättning för lin och hampa som odlas för fiberproduktion skall vara underställd villkoret att antingen ett av de avtal ingås eller att det åtagande görs som avses i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 1673/2000.

Arealersättning för hampa som odlas för fiberproduktion skall även vara underställd villkoret att halten tetrahydrocannabinol för de sorter som odlas inte överskrider 0,2 %.

2. Medlemsstaterna skall inrätta ett system för kontroll av halten av tetrahydrocannabinol på minst 30 % av de arealer där hampa odlas för fiberproduktion och för vilka en ansökan om ersättning lämnats in. Om medlemsstaten inrättar ett system med förhandsgodkännande av denna odling, skall dock den lägsta procentsatsen vara 20 %."

5. I artikel 7 skall första stycket ersättas med följande text:

"Ansökningar om ersättning får inte göras med avseende på arealer som den 31 december 1991 utnyttjades för permanent bete eller fleråriga grödor eller som var skogbevuxna

eller utnyttjades för andra ändamål än jordbruk. Ansökningar om ersättning för arealer avsedda för odling av lin eller hampa som odlas för fiberproduktion och eventuellt för obligatoriskt uttag som har samband med denna får dock göras för arealer för vilka stöd beviljats inom ramen för rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 29 juni 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa (*) under åtminstone ett av regleringsåren 1998/1999 till 2000/2001.

(*) EGT L 146, 4.7.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2702/1999 (EGT L 327, 14.12.1999, s. 7)."

6. Artikel 9 skall ändras på följande sätt:

- a) I första stycket skall följande strecksatser infogas efter sjätte strecksatsen:

"— sådana föreskrifter som, för lin och hampa som odlas för fiberproduktion, rör de avtal och det åtagande som avses i artikel 5a.1,

— sådana föreskrifter som, för hampa som odlas för fiberproduktion, rör särskilda kontrollåtgärder och metoder för att fastställa mängden tetrahydrocannabinol,"

- b) Första strecksatsen i andra stycket skall ersättas med följande:

"— antingen uppställa vissa villkor för beviljande av ersättning, som användning av

i) särskilt utsäde,

ii) certifierat utsäde när det gäller durumvete samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion,

iii) vissa sorter när det gäller oljevaxter, durumvete, oljelin samt lin och hampa som odlas för fiberproduktion,

— eller ge medlemsstaterna möjlighet att uppställa sådana villkor för beviljande av ersättning."

7. I bilaga I skall punkt IV ersättas med följande punkter:

"KN-nummer	Beskrivning
IV. LIN	
ex 1204 00	Linfrö (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
ex 5301 10 00	Lin, oberett eller rötat, som odlas för fiberproduktion (<i>Linum usitatissimum</i> L.)
V. HAMPA	
ex 5302 10 00	Mjukhampa, oberedd eller rötad, som odlas för fiberproduktion (<i>Cannabis sativa</i> L.)"

Artikel 2

Enligt artikel 3.6 tredje stycket i förordning (EG) nr 1251/1999 skall medlemsstaterna överlämna eventuella ändringar av regionaliseringsplanerna till kommissionen så att uppgifterna om lin och hampa som odlas för fiberproduktion förs in i dessa senast den 1 oktober 2000.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 2000.

På rådets vägnar

H. VÉDRINE

Ordförande

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1673/2000

av den 27 juli 2000

om den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 36 och 37 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽⁴⁾, och

av följande skäl:

- (1) För att den gemensamma marknaden för jordbruksprodukter skall kunna fungera och utvecklas måste den åtföljas av införandet av en gemensam jordbrukspolitik. Denna politik bör framförallt innefatta gemensam organisation av marknaderna för jordbruksprodukter vilken kan utformas på olika sätt beroende på vilken produkt det är fråga om.
- (2) Syftet med den gemensamma jordbrukspolitiken är att nå de mål som anges i fördraget. När det gäller lin och hampa som odlas för fiberproduktion bör det, utöver bestämmelserna om arealersättning i rådets förordning (EG) nr 1251/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av ett stödssystem för producenter av vissa jordbruksgrödor ⁽⁵⁾, föreskrivas åtgärder med hänsyn till den inre marknaden som omfattar stöd till förste beredare av lin- och hampstrån eller till jordbrukare som låter bereda stråna för egen räkning.
- (3) För att säkerställa att lin- och hampstrån verkligen bereds bör stödet endast beviljas på vissa villkor, däribland att den förste beredaren skall vara godkänd och att beredarna åtar sig att ingå avtal om att köpa stråna. För att motverka eventuellt missbruk skall stödet till beredning likaså inte beviljas annat än i förhållande till beredningen av stråna eller användningen av fibrerna på marknaden, om jordbrukaren låter bereda stråna för egen räkning.
- (4) För att gemenskapens medel inte skall missbrukas bör det inte beviljas stöd till en förste beredare eller jordbrukare om det kan konstateras att denne på ett konstlat

sätt har uppfyllt de villkor som krävs för att få stödet och därmed får en förmån som inte är förenlig med målet för stödsystemet för stråberedning.

- (5) Med hänsyn till de särskilda karaktärsdragen för dels marknaden för långa linfibrer, dels för marknaden för korta linfibrer och hampfibrer bör det fastställas olika stödbelopp för de två fiberkategorierna. För att säkerställa att det totalt beviljas ett stöd som gör det möjligt att behålla den traditionella produktionen av långa linfibrer på villkor som liknar dem som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 1308/70 av den 4 juli 1970 om den gemensamma organisationen av marknaden för lin och hampa ⁽⁶⁾ bör stödbeloppet gradvis öka i takt med att det hektarstöd som producenter beviljas enligt förordning (EG) nr 1251/1999 gradvis minskar och stödet till korta linfibrer bör på sikt upphöra. För korta linfibrer och hampfibrer bör det beviljas ett stödbelopp som tillåter nya fiberprodukter och de potentiella avsättningsmarknaderna att anpassa sig till varandra under en viss tid. För att stimulera produktionen av korta linfibrer och hampfibrer av god kvalitet bör det föreskrivas en högsta procentandel orenheter och ved samt övergångsbestämmelser för att göra det möjligt för beredningsindustrin att anpassa sig till detta krav.
- (6) Med tanke på den särskilda situationen i den traditionella linodlingen inom vissa områden i Nederländerna, Belgien och Frankrike är det nödvändigt att för berörda arealer bevilja ett kompletterande övergångsstöd till de första stråberedarna.
- (7) För att undvika bedrägeri i form av ökning av de stödberättigande kvantiteterna bör medlemsstaterna införa en gräns för dessa i förhållande till de arealer för vilka det finns avtal eller åtagande att bereda stråna.
- (8) För att begränsa de utgifter som uppstår genom tillämpningen av denna förordning bör det införas en stabiliseringsmekanism för varje typ av fiber, dvs. både för långa linfibrer och för korta linfibrer eller hampfibrer. För att bidra till att det produceras rimliga mängder i varje medlemsstat bör det för varje fibertyp fastställas en garanterad maximikvantitet som fördelas mellan medlemsstaterna i form av garanterade nationella kvantiteter. De garanterade nationella kvantiteterna för korta

⁽¹⁾ EGT C 56 E, 29.2.2000, s. 19.

⁽²⁾ Yttrandet avgivet den 6 juli 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽³⁾ EGT C 140, 18.5.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ Yttrandet avgivet den 14 juni 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁵⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1672/2000 (se s. 13 i detta nummer av EGT).

⁽⁶⁾ EGT L 146, 4.7.1970, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2702/1999 (EGT L 327, 14.12.1999, s. 7).

linfibrer och hampfibrer bör dock vara begränsade till den period som krävs för att nya produkter av dessa skall kunna anpassa sig till marknaden. De garanterade nationella kvantiteterna skall tillämpas för stödet till beredningen och berör inte den ordning som föreskrivs i förordning (EG) nr 1251/1999. De garanterade nationella kvantiteterna bör fastställas särskilt med hänsyn till de senaste genomsnittsarealerna för spånadslin och hampa, som i förekommande fall anpassas till de faktiska produktionsarealerna multiplicerat med den genomsnittliga fiberavkastningen. För de medlemsstater som för närvarande har liten produktion bör det fastställas en gemensam kvantitet som skall fördelas varje regleringsår så att den kan anpassas till deras produktionsutveckling.

(9) Det bör fastställas villkor för överföring mellan de garanterade nationella kvantiteter som tilldelats varje medlemsstat för de båda fiberkvaliteterna så att varje medlemsstat kan justera kvantiteterna i förhållande till skörden. Kvantiteterna överförs enligt en koefficient som säkerställer en oförändrad budgetsituation.

(10) Producentmedlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att stödsystemet fungerar på ett smidigt sätt. Med hänsyn till den tid som krävs för att bereda all den stråhalm som producerats under regleringsåret bör det dessutom, som en kontrollåtgärd, införas ett system med utbetalning av förskott på stödet.

(11) Åtgärderna i systemet för handel med tredje land bör sammantaget göra det möjligt att avstå från kvantitativa restriktioner och från uttag av avgifter vid gemenskapens yttre gränser. Dessa åtgärder kan emellertid i undantagsfall visa sig otillräckliga. I sådana fall bör gemenskapen, i syfte att skydda marknaden mot störningar som kan uppstå till följd av detta, omedelbart ges möjligheten att vidta alla nödvändiga åtgärder. Dessa åtgärder skall vara förenliga med de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk⁽¹⁾.

(12) För att illegal odling av hampa inte skall störa den gemensamma organisationen av marknaden för hampa som odlas för fiberproduktion, bör det föreskrivas kontroll av import av hampa och hamputsäde för att

säkerställa att produkterna i fråga ger vissa garantier i fråga om tetrahydrocannabinolhalt. Import av andra hamprön än sådana som är avsedda för utsäde bör underkastas kontroll genom att man upprättar ett ackrediteringssystem för de berörda importörerna.

(13) Allteftersom marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion utvecklas skall medlemsstaterna och kommissionen skicka varandra de uppgifter som krävs för tillämpningen av denna förordning.

(14) De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽²⁾.

(15) De utgifter som medlemsstaterna ådrar sig till följd av de åtaganden som uppstår till följd av denna förordning bör finansieras av gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1258/1999 av den 17 maj 1999 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitik⁽³⁾.

(16) Den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa, som fastställs i förordning (EEG) nr 1308/70, har vid ett flertal tillfällen ändrats men överensstämmer inte längre med de genomgripande förändringar som sektorn har genomgått. Förordning (EEG) nr 1308/70 och rådets förordning (EEG) nr 619/71 av den 22 mars 1971 om allmänna bestämmelser för beviljande av stöd för lin och hampa⁽⁴⁾ bör därför upphöra att gälla. Rådets förordning (EEG) nr 620/71 av den 22 mars 1971 om rambestämmelser för försäljningsavtal för linstrå och hamprå⁽⁵⁾, rådets förordning (EEG) nr 1172/71 av den 3 juni 1971 om allmänna bestämmelser om stöd för privat lagring av lin- och hampfibrer⁽⁶⁾, rådets förordning (EEG) nr 1430/82 av den 18 maj 1982 om importrestriktioner för hampa och hamprö och om ändring av förordning (EEG) nr 1308/70 vad avser hampa⁽⁷⁾, rådets förordning (EEG) nr 2059/84 av den 16 juli 1984 om allmänna bestämmelser för importrestriktioner för hampa och hamprö och om ändring av förordning (EEG) nr 619/71 med avseende på hampa⁽⁸⁾ som grundar sig på förordning (EEG) nr 1308/70 och förordning (EEG) nr 619/71 bör upphöra att gälla och ersättas med de nya bestämmelserna i den här förordningen.

(17) Övergången från systemet i förordning (EEG) nr 1308/70 till det som återges i den här förordningen kan orsaka problem som inte tas upp i den här förordningen. För att sådana problem skall kunna hanteras bör kommissionen anta nödvändiga övergångsåtgärder. Den bör dessutom bemyndigas att lösa specifika praktiska problem.

⁽²⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 103.

⁽⁴⁾ EGT L 72, 26.3.1971, s. 2. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1420/98 (EGT L 19, 4.7.1998, s. 7).

⁽⁵⁾ EGT L 72, 26.3.1971, s. 4. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 713/95 (EGT L 73, 1.4.1995, s. 16).

⁽⁶⁾ EGT L 123, 5.6.1971, s. 7.

⁽⁷⁾ EGT L 162, 12.6.1982, s. 27. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94 (EGT L 349, 31.12.1994, s. 105).

⁽⁸⁾ EGT L 191, 19.7.1984, s. 6. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 3290/94.

⁽¹⁾ EGT L 336, 23.12.1994, s. 22.

(18) Med hänsyn till den tidpunkt då denna förordning träder i kraft är det nödvändigt att föreskriva särskilda åtgärder för regleringsåret 2000/2001. Därför bör den ordning som gäller under regleringsåret 1999/2000 fortsätta att tillämpas till och med den 30 juni 2001. Stödbeloppen skall dock fastställas av kommissionen i förhållande till de tillgängliga budgetmedlen så snart de berörda områdena har beräknats på ett tillförlitligt sätt och det kvarvarande beloppet för finansiering av åtgärder för att främja användningen av linfibrer har fastställts till 0.

(19) För att utvärdera effekterna av de nya åtgärderna skall kommissionen lämna rapporter till Europaparlamentet och rådet dels under 2003 om de garanterade nationella kvantiteterna och den högsta halten av orenheter och ved i korta linfibrer och hampfibrer och dels under 2005 om konsekvenserna för producenterna och marknaderna av stödet till beredning och det kompletterande stödet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den gemensamma organisationen av marknaderna för lin och hampa som odlas för fiberproduktion skall omfatta ett system för den inre marknaden och ett system för handel med tredje land. Den skall omfatta följande produkter:

KN-nummer	Varuslag
5301	Lin, oberett eller berett men inte spunnet; blånor och avfall av lin (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)
5302	Mjukhampa (<i>Cannabis sativa</i> L.), oberedd eller beredd men inte spunnen; blånor och avfall av mjukhampa (inbegripet garnavfall samt rivet avfall och riven lump)

2. I denna förordning avses med

- a) *jordbrukare*: en jordbrukare enligt definitionen i artikel 10 a i rådets förordning (EG) nr 1259/1999 av den 17 maj 1999 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitikerna⁽¹⁾,
- b) *godkänd förste beredare*: en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning av fysiska eller juridiska personer, oavsett vilken juridisk status sammanslutningen eller dess medlemmar har enligt nationell rätt, som har godkänts av den medlemsstats behöriga myndighet på vars territorium det beredningsföretag är beläget som skall producera linfibrer eller hampfibrer.

3. Denna förordning skall tillämpas utan att tillämpningen av förordning (EG) nr 1251/1999 påverkas.

AVDELNING I

Den inre marknaden

Artikel 2

1. Härmed införs ett stöd för beredning av linstrån och hampstrån avsedda för fiberproduktion.

Stödet skall beviljas en godkänd förste beredare för den kvantitet fibrer som faktiskt framställts av stråna och för vilken det har ingåtts ett köpe- och försäljningsavtal med en jordbrukare.

Dock

a) skall köpe- och försäljningsavtalet, om den godkände förste beredaren och jordbrukaren är en och samma person, ersättas av ett åtagande av den berörda personen att utföra beredningen själv,

b) skall stödet beviljas jordbrukaren om denne behåller stråna som han har låtit bereda genom kontrakt med en godkänd förste beredare och styrker att han har släppt ut de erhållna fibrerna på marknaden.

2. Stöd skall inte beviljas en godkänd förste beredare eller en jordbrukare om det konstateras att denne på ett konstlat sätt har uppfyllt de villkor som krävs för att få stödet och därmed får en förmån som inte är förenlig med målet för detta system.

3. Stödbeloppet för beredningsstödet skall fastställas enligt följande:

- a) För långa linfibrer
- 100 euro/ton för regleringsåret 2001/2002,
 - 160 euro/ton för regleringsåren 2002/2003, 2003/2004, 2004/2005 och 2005/2006,
 - 200 euro/ton från och med regleringsåret 2006/2007.

b) För korta linfibrer och hampfibrer, innehållande högst 7,5 % orenheter och ved, skall stödbeloppet vara 90 euro/ton för regleringsåren 2001/2002–2005/2006.

Medlemsstaten får dock för regleringsåren 2001/2002–2003/2004 besluta att också bevilja stödet med hänsyn till de traditionella avsättningsmöjligheterna

- för korta linfibrer som innehåller 7,5–15 % orenheter och ved av lin,
- för hampfibrer som innehåller 7,5–25 % orenheter och ved.

I dessa fall skall medlemsstaten bevilja stödbeloppet för en kvantitet som motsvarar högst 7,5 % orenheter och ved i den producerade kvantiteten.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 113.

4. De fiberkvantiteter som berättigar till stöd skall begränsas till de arealer för vilka det finns ett avtal eller åtagande enligt punkt 1.

Medlemsstaterna skall fastställa de begränsningar som avses i första stycket så att de överensstämmer med de garanterade nationella kvantiteter som avses i artikel 3.

5. På den godkände förste beredarens begäran skall ett förskott betalas ut för den kvantitet fibrer som framställts.

Artikel 3

1. För långa linfibrer fastställs en garanterad maximikvantitet på 75 250 ton per regleringsår som skall fördelas mellan alla medlemsstater i form av garanterade nationella kvantiteter. Kvantiteten skall fördelas på följande sätt:

- 13 800 ton för Belgien,
- 300 ton för Tyskland,
- 50 ton för Spanien,
- 55 800 ton för Frankrike,
- 4 800 ton för Nederländerna,
- 150 ton för Österrike,
- 50 ton för Portugal,
- 200 ton för Finland,
- 50 ton för Sverige,
- 50 ton för Förenade kungariket.

2. För stödberättigade korta linfibrer och hampfibrer fastställs en garanterad maximikvantitet på 135 900 ton per regleringsår. Denna kvantitet skall fördelas i form av

a) garanterade nationella kvantiteter för följande medlemsstater:

- 10 350 ton för Belgien,
- 12 800 ton för Tyskland,
- 20 000 ton för Spanien,
- 61 350 ton för Frankrike,
- 5 550 ton för Nederländerna,
- 2 500 ton för Österrike,
- 1 750 ton för Portugal,
- 2 250 ton för Finland,
- 2 250 ton för Sverige,
- 12 100 ton för Förenade kungariket.

b) 5 000 ton som skall fördelas i garanterade nationella kvantiteter, för varje regleringsår, mellan Danmark, Grekland, Irland, Italien och Luxemburg. Denna fördelning skall baseras på de arealer för vilka ett avtal ingåtts eller det åtagande gjorts som avses i artikel 2.1.

De nationella garanterade kvantiteterna för korta linfibrer och hampfibrer, eventuellt nedsatta enligt punkt 5 i denna artikel, skall inte tillämpas från och med regleringsåret 2006/2007.

3. Om de fibrer som har framställts i en medlemsstat kommer från strån som producerats i en annan medlemsstat skall dessa kvantiteterna fibrer påföras den garanterade nationella kvantiteten i den medlemsstaten där stråna har skördats. Stödet skall utbetalas av den medlemsstat på vars garanterade nationella kvantitet fibrerna har påförts.

4. De medlemsstater som så önskar får en enda gång och före den 30 juni 2001 mellan sig överföra en del av sina garanterade nationella kvantiteter enligt punkt 1 eller punkt 2, eventuellt anpassade i enlighet med punkt 5. I detta fall skall de underrätta kommissionen som skall underrätta de övriga medlemsstaterna.

5. En medlemsstat får överföra en del av sin nationella garanterade kvantitet enligt punkt 1 till sin nationella garanterade kvantitet enligt punkt 2 och vice versa.

Vid de överföringar som avses i första stycket skall 1 ton långa linfibrer vara lika med 2,2 ton korta linfibrer och hampfibrer.

Stödbeloppen för beredningen skall beviljas för högst de kvantiteter som anges i punkt 1 respektive punkt 2, anpassade enligt de första två styckena i denna punkt och enligt punkt 4.

Artikel 4

Fram till och med regleringsåret 2005/2006 skall ett extra stöd beviljas till den förste godkände beredaren för de linarealer som befinner sig i de områden som beskrivs i bilagan och för vars stråproduktion

- sådana köpe- eller försäljningsavtal ingås eller ett sådant åtagande görs som avses i artikel 2.1, och
- till vilken ett stöd ges för beredning av långa fibrer.

Det extra stödbeloppet skall vara 120 euro per hektar i område I och 50 euro per hektar i område II.

AVDELNING II

Handel med tredje land

Artikel 5

1. Denna artikel skall inte påverka tillämpningen av mer restriktiva bestämmelser som medlemsstaterna kan ha antagit med beaktande av fördraget och av de åtaganden som följer av Världshandelsorganisationens avtal om jordbruk.

2. Vid all import av hampa med ursprung i tredje land skall det utfärdas ett intyg om att följande villkor är uppfyllda:

- Oberedd mjukhampa som omfattas av KN-nummer 5302 10 00 skall uppfylla de villkor som anges i artikel 5a i förordning (EG) nr 1251/1999.

- Olika sorters hampfrön avsedda för utsäde som omfattas av KN-nummer 1207 99 10 skall åtföljas av ett bevis om att tetrahydrocannabinolhalten inte överstiger den som fastställs i artikel 5a i förordning (EG) nr 1251/1999.
- Andra hampfrön än sådana som är avsedda för utsäde och som omfattas av KN-nummer 1207 99 91 får importeras endast genom av medlemsstaten godkända importörer för att säkerställa att de inte skall användas för utsäde.

Till gemenskapen importerade produkter enligt första och andra strecksatsen skall kontrolleras för att avgöra om de uppfyller villkoren enligt denna artikel.

Artikel 6

Om inte annat föreskrivs i denna förordning eller i en bestämmelse som antagits i enlighet därmed, skall följande vara förbjudet i handeln med tredje land:

- Uttag av en avgift som har motsvarande verkan som en tull.
- Tillämpning av kvantitativa begränsningar eller åtgärder med motsvarande verkan.

Artikel 7

1. Om gemenskapsmarknaden för en eller flera av de produkter som förtecknas i artikel 1.1 på grund av import eller export påverkas eller hotas av allvarliga störningar som sannolikt kommer att äventyra uppnåendet av de mål som anges i artikel 33 i fördraget, får lämpliga åtgärder vidtas i samband med handeln med tredje land till dess att sådan störning eller sådant hot om störning har upphört.

Rådet skall på kommissionens förslag och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna punkt och skall bestämma i vilka fall och inom vilka gränser medlemsstater får vidta skyddsåtgärder.

2. I det fall som avses i punkt 1 skall kommissionen på begäran av en medlemsstat eller på eget initiativ besluta om nödvändiga åtgärder; åtgärderna skall meddelas medlemsstaterna och skall tillämpas omedelbart. Om kommissionen mottar en begäran från en medlemsstat, skall den fatta beslut därom inom tre arbetsdagar från och med mottagandet av begäran.

3. Varje medlemsstat får hänskjuta kommissionens beslut till rådet inom tre arbetsdagar efter det att beslutet meddelades. Rådet skall sammanträda utan dröjsmål. Det får med kvalificerad majoritet ändra eller upphäva beslutet ifråga inom en månad efter den dag då det hänskjutits till rådet.

4. Denna artikel skall tillämpas med beaktande av de skyldigheter som följer av avtal som har ingåtts i enlighet med artikel 300.2 i fördraget.

AVDELNING III

Allmänna bestämmelser

Artikel 8

Om inte annat föreskrivs i denna förordning skall artiklarna 87, 88 och 89 i fördraget tillämpas på produktion av och handel med de produkter som anges i artikel 1.1 i denna förordning.

Artikel 9

De åtgärder som krävs för att genomföra denna förordning och som rör de frågor som anges nedan skall antas i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 10.2. Det gäller särskilt

- villkoren för godkännande av förste beredare,
- villkoren för en godkänd förste beredare när det gäller de köpe- eller försäljningsavtal och åtaganden som avses i artikel 2.1,
- villkoren för jordbrukarna i det fall som avses i artikel 2.1 b,
- kriterierna för dels långa linfibrer, dels korta linfibrer och hampfibrer,
- metoderna för beräkning av de stödberättigade kvantiteterna i de fall som avses i artikel 2.3 b andra stycket,
- villkoren för att bevilja stöd och förskott, och särskilt bevis för beredningen av strån,
- villkoren för att fastställa de begränsningar som avses i artikel 2.4,
- fördelningen av den kvantitet på 5 000 ton som avses i artikel 3.2 b,
- villkoren för överföring mellan de garanterade nationella kvantiteter som avses i artikel 3.5,
- villkoren för beviljande av det extra stöd som avses i artikel 4.

Åtgärderna får även gälla alla kontroller som är nödvändiga för att skydda gemenskapens finansiella intressen mot bedrägeri och andra oegentligheter.

Artikel 10

1. Kommissionen skall biträdas av Förvaltningskommittén för naturfibrer (nedan kallad kommittén).

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

3. Kommittén får behandla varje annan fråga som dess ordförande, antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat, hänskjuter till den.

4. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 11

Förordning (EG) nr 1258/1999 och de bestämmelser som har fastställts för dess genomförande skall tillämpas för de produkter som anges i artikel 1.1 i den här förordningen.

AVDELNING IV

Övergångsbestämmelser och slutbestämmelser

Artikel 12

1. För regleringsåret 2000/2001 skall stödbeloppet för i gemenskapen producerad lin och hampa fastställas, senast den 31 oktober 2000, i enlighet med förfarandet i artikel 10.2.

Dessa belopp skall fastställas genom att på de belopp som gäller för regleringsåret 1999/2000 tillämpa en koefficient och som är lika med förhållandet mellan

- de genomsnittliga utgifterna per hektar som motsvarar 88 miljoner euro för den totala areal som framgår av skörde-deklarationerna, och
- de beräknade genomsnittliga utgifterna på 721 euro per hektar för regleringsåret 1999/2000.

Stödbeloppet för regleringsåret 2000/2001 får under inga omständigheter överstiga de belopp som har fastställts för regleringsåret 1999/2000.

2. För regleringsåret 2000/2001 skall det belopp som tas ut på stödet till lin och som är avsett att finansiera de åtgärder som främjar användningen av linfibrer fastställas till 0 euro per hektar.

3. Regleringsåret 2000/2001 slutar den 30 juni 2001.

Artikel 13

Förordningarna (EEG) nr 1308/70, (EEG) nr 619/71, (EEG) nr 620/71, (EEG) nr 1172/71, (EEG) nr 1430/82 och (EEG) nr 2059/84 skall upphöra att gälla från och med den 1 juli 2001.

Artikel 14

Kommissionen skall i enlighet med förfarandet i artikel 10.2 besluta om

- de åtgärder som krävs för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordningarna (EEG) nr 1308/70 och (EEG) nr 619/71 till dem som införs genom denna förordning.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 juli 2000.

- de åtgärder som krävs för att lösa särskilda praktiska problem. Under förutsättning att de är vederbörligen motiverade får sådana åtgärder avvika från vissa delar av denna förordning.

Artikel 15

1. Senast den 31 december 2003 skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport, eventuellt tillsammans med förslag, om produktionstendenserna i de olika medlemsstaterna och om konsekvenserna av reformen av den gemensamma organisationen av marknaden för sektorns avsättningsmöjligheter och ekonomiska livskraft. Den skall även behandla den maximala nivån orenheter och ved som skall gälla för korta linfibrer och hampfibrer.

Rapporten skall eventuellt utgöra grunden för en ny fördelning och för en möjlig ökning av de garanterade nationella kvantiteterna. Kommissionen skall särskilt ta hänsyn till produktionsnivån, beredningskapaciteten och avsättningsmöjligheterna på marknaden.

2. År 2005 skall kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om beredningsstödet, eventuellt tillsammans med förslag.

Rapporten skall innehålla en bedömning av konsekvenserna av beredningsstödet, särskilt för

- producenternas situation när de gäller de odlade arealerna och de pris som de får,
- tendenserna på marknaderna för textilfibrer och utvecklingen av nya produkter,
- beredningsindustrin.

I rapporten skall det, med hänsyn till den alternativa produktionen, anges om industrin kan fungera enligt de fastställda riktlinjerna. Den skall även behandla möjligheten att permanent behålla beredningsstödet per ton korta linfibrer och hampfibrer och det extra stöd per hektar lin som avses i artikel 4 efter regleringsåret 2005/2006.

Artikel 16

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artiklarna 1–11 skall tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

Förordning (EEG) nr 1308/70 och förordning (EEG) nr 619/71 skall fortsätta att tillämpas när det gäller regleringsåren 1998/1999, 1999/2000 och 2000/2001.

På rådets vägnar

H. VÉDRINE

Ordförande

BILAGA

OMRÅDEN SOM ÄR BERÄTTIGADE TILL DET STÖD SOM AVSES I ARTIKEL 4

OMRÅDE I

1. Nederländernas territorium.
2. Följande kommuner i Belgien: Assenede, Beveren-Waas, Blankenberge, Bredene, Brugge, Damme, De Haan, De Panne, Diksmuide (med undantag för Vladslo och Woumen), Gistel, Jabbeke, Knokke-Heist, Koksijde, Lo-Reninge, Middelkerke, Nieuwpoort, Oostende, Oudenburg, Sint-Gillis-Waas (endast Meerdonk), Sint-Laureins, Veurne och Zuienkerke.

OMRÅDE II

1. Andra områden i Belgien än dem som avses i område I.
 2. Följande områden i Frankrike:
 - Departementet Nord.
 - Arrondissementen Béthune, Lens, Calais, Saint-Omer och kantonen Marquise i departementet Pas-de-Calais.
 - Arrondissement Saint-Quentin och Vervins i departementet Aisne.
 - Arrondissement Charleville-Mézières i departementet Ardennes.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1674/2000
av den 28 juli 2000
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar
Pedro SOLBES MIRA
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import	
0707 00 05	628	136,5	
	999	136,5	
0709 90 70	052	63,0	
	528	65,2	
	999	64,1	
0805 30 10	388	42,6	
	524	56,3	
	528	64,7	
	999	54,5	
0806 10 10	052	99,8	
	220	170,1	
	400	206,4	
	508	155,6	
	512	53,1	
	600	82,1	
	624	133,9	
	999	128,7	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	80,5
		400	63,2
508		69,3	
512		113,1	
528		84,6	
720		72,4	
804		82,4	
999		80,8	
0808 20 50		052	116,8
		388	85,8
	512	61,4	
	528	78,0	
	720	118,7	
	804	81,8	
	999	90,4	
0809 10 00	052	169,8	
	064	122,1	
	999	145,9	
0809 20 95	052	348,7	
	400	217,5	
	404	359,0	
	616	255,0	
	999	295,1	
0809 40 05	052	24,3	
	064	53,7	
	624	171,3	
	999	83,1	

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1675/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 58:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel ⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000 ⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det

fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlings säkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) Vad gäller försäljning av interventionssmör utan spårämnen skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med hänsyn tagen till de anbud som är inlämnade.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 58:e särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det lägsta försäljningspriset och det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 58:e enskilda anbudsinfördran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	209	210	—	—
		Koncentrerat	209	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	133	133	—	—
		Koncentrerat	133	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		95	91	95	91
	Smör < 82 %		92	88	—	88
	Koncentrerat smör		117	113	117	113
	Grädde		—	—	40	38
Förädlings-säkerhet	Smör		105	—	105	—
	Koncentrerat smör		129	—	129	—
	Grädde		—	—	44	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1676/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 230:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999 ⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 230:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

— högsta stödbeloppet:	117 EUR/100 kg,
— säkerheten för slutanvändningen:	129 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1677/2000
av den 28 juli 2000
om tillfälligt upphörande med uppköp av smör i vissa medlemsstater

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1560/2000 ⁽⁴⁾, om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde, fastställdes kriterierna för hur interventionsuppköp skall inledas eller avbrytas i en medlemsstat.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 1548/2000 ⁽⁵⁾, om tillfälligt upphörande av uppköp av smör i vissa medlemsstater, infördes en förteckning över medlemsstater där interventionsuppköp tillfälligt upphör. De marknadspriser som meddelats av Spanien

visar att interventionsuppköpen bör vara avbrutna i detta land och att det därför är nödvändigt att justera den förteckning över medlemsstater som infördes genom förordning (EG) nr 1548/2000.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Uppköp av smör genom anbudsinfordran enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 1255/1999 skall tillfälligt upphöra i Belgien, Spanien, Luxemburg, Danmark, Tyskland, Frankrike, Grekland, Österrike, Nederländerna, Finland och Sverige.

Artikel 2

Förordning (EG) nr 1548/2000 skall upphöra att gälla.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 179, 18.7.2000, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 176, 15.7.2000, s. 23.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1678/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av ett lägsta försäljningspris för skummjörkspulver för den fjortonde enskilda anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjörk och mjörkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 26 i kommissionens förordning (EG) nr 2799/1999 av den 17 december 1999 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande beviljande av stöd för skummjörk och skummjörkspulver avsedda att användas till foder samt försäljning av sådant skummjörkspulver⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1550/2000⁽⁴⁾, har interventionsorganen öppnat en stående anbudsinfördran för vissa kvantiteter skummjörkspulver som de innehar.
- (2) I enlighet med artikel 30 i denna förordning bör ett lägsta försäljningspris fastställas med beaktande av de anbud som mottagits under varje enskild anbudsinfördran, eller också bör beslut fattas om att inte anta något anbud; beloppet på säkerheten för förädling bör bestämmas med beaktande av skillnaden mellan mark-

nadspriset för skummjörkspulvret och det lägsta försäljningspriset.

- (3) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det lägsta försäljningspriset fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för förädling bestämmas enligt detta.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjörk och mjörkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den fjortonde enskilda anbudsinfördran som görs inom ramen för den stående anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2799/1999 och för vilken den sista dag för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 25 juli 2000, fastställs det lägsta försäljningspriset och säkerheten för förädling på följande sätt:

— Lägsta försäljningspris:	241,52 EUR/100 kg,
— Säkerheten för förädling:	70,00 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 340, 31.12.1999, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 15.7.2000, s. 24.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1679/2000
av den 28 juli 2000
om ändring av förordning (EEG) nr 1609/88 vad avser tidsfristen för inlagring av smör som säljs i
enlighet med förordningarna (EEG) nr 3143/85 och (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000⁽⁴⁾, skall smör som bjuds ut till försäljning vara inlagrat före ett visst datum som skall fastställas.
- (2) Med hänsyn till utvecklingen på smörmarknaden och tillgängliga lagrade kvantiteter bör man ändra det datum, som anges i artikel 1 i kommissionens förordning (EEG)

nr 1609/88⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1551/2000⁽⁶⁾, när det gäller det smör som avses i förordning (EG) nr 2571/97.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 1 i förordning (EEG) nr 1609/88 skall det andra stycket ersättas med följande:

”Det smör som avses i artikel 1.1 a i förordning (EG) nr 2571/97 skall vara inlagrat före den 1 juli 2000.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

⁽⁵⁾ EGT L 143, 10.6.1988, s. 23.

⁽⁶⁾ EGT L 176, 15.7.2000, s. 26.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1680/2000**av den 28 juli 2000****om i vilken utsträckning ansökningar om importrättigheter kan godkännas som har inlämnats under juli 2000 för de tullkvoter för nötkött som föreskrivs i förordning (EG) nr 1173/2000 för Estland, Lettland och Litauen**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1173/2000 av den 31 maj 2000 om tillämpningsföreskrifter för perioden 1 juli 2000–30 juni 2001 för de tullkvoter av nötkött med ursprung i Estland, Lettland och Litauen ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1433/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.3 i denna, och

av följande skäl:

I artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1173/2000 fastställs de kvantiteter färskt, kylt och fryst nötkött med ursprung i Estland, Lettland och Litauen och bearbetade produkter med ursprung i Lettland som får importeras på särskilda villkor

under perioden 1 juli 2000–30 juni 2001. Inga ansökningar om importlicenser för nötkött och bearbetade produkter har inkommit.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Inga ansökningar om importrättigheter har lämnats in för perioden 1 juli 2000–30 juni 2001 inom ramen för de importkvoter som avses i artikel 1.1 i förordning (EG) nr 1173/2000.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 56.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1681/2000
av den 28 juli 2000
om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 3.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Kanarieöarna fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1832/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1405/2000 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för

leverans till Kanarieöarna fastställas till de belopp som anges i bilagan.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1832/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 185, 4.7.1992, s. 26.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1832/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Kanarieöarna

(EUR/t)

Produkt KN-nr	Stödbelopp
Vete (1001 90 99)	19,50
Korn (1003 00 90)	17,00
Majs (1005 90 00)	64,50
Durumvete (1001 10 00)	17,00
Havre (1004 00 00)	38,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1682/2000
av den 28 juli 2000
om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till Azorerna och Madeira fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 1833/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1406/2000 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden,

bör stödet för leverans till Azorerna och Madeira fastställas till de belopp som anges i bilagan.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 1833/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 185, 4.7.1992, s. 28.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 11.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 1833/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till Azorerna och Madeira

(EUR/t)

Produkt KN-nr	Stödbelopp	
	Destination	
	Azorerna	Madeira
Vete (1001 90 99)	19,50	19,50
Korn (1003 00 90)	17,00	17,00
Majs (1005 90 00)	64,50	64,50
Durumvete (1001 10 00)	17,00	17,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1683/2000
av den 28 juli 2000
om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 3763/91 av den 16 december 1991 om införande av särskilda åtgärder för vissa jordbruksprodukter till fördel för de franska utomeuropeiska departementen ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 2.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Stödbeloppen för leverans av spannmålsprodukter till de franska utomeuropeiska departementen fastställs i kommissionens förordning (EEG) nr 391/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1404/2000 ⁽⁴⁾. Till följd av pris- och kursändringarna för spannmålsprodukter i den europeiska delen av gemenskapen och på

världsmarknaden, bör stödet för leverans till de franska utomeuropeiska departementen fastställas till de belopp som anges i bilagan.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 391/92 ersätts med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 356, 24.12.1991, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 43, 19.2.1992, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 7.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om ändring av förordning (EEG) nr 391/92 om fastställande av stödbelopp för leverans av spannmålsprodukter från gemenskapen till de franska utomeuropeiska departementen

(EUR/t)

Produkt (KN-nr)	Stödbelopp			
	Destination			
	Guadeloupe	Martinique	Franska Guyana	Réunion
Vete (1001 90 99)	22,50	22,50	22,50	25,50
Korn (1003 00 90)	21,00	21,00	21,00	25,00
Majs (1005 90 00)	67,50	67,50	67,50	70,50
Durumvete (1001 10 00)	21,00	21,00	21,00	25,00
Havre (1004 00 00)	41,00	41,00	—	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1684/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den fjortonde anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1526/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1560/2000 ⁽⁴⁾, fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfordran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de gällande inter-

ventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsförfarandet inte skall fullföljas.

- (2) På grundval av de anbud som mottagits bör det högsta uppköpspriset fastställas till nedan angivna nivå.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den fjortonde anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 25 juli 2000 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 55.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 179, 18.7.2000, s. 10.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1685/2000

av den 28 juli 2000

om närmare bestämmelser för genomförandet av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 avseende stödberättigande utgifter i samband med insatser som medfinansieras av strukturfonderna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna ⁽¹⁾, särskilt artikel 30.3 och artikel 53.2 i denna,

efter att samråd har skett med den kommitté som avses i artikel 147 i fördraget, Kommittén för jordbruksstruktur och landsbygdsutveckling och Kommittén för fiskets och vattenbrukets struktur, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 av den 17 maj 1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar ⁽²⁾ anges att åtgärder för utveckling av landsbygden som är integrerade med åtgärder som främjar utvecklingen och den strukturella anpassningen i regioner vars utveckling släpar efter (mål 1) eller som åtföljer åtgärder till stöd för ekonomisk och social omställning i områden med strukturella svårigheter (mål 2) i de berörda områdena, skall beakta strukturfondernas särskilda syften med gemenskapens stöd i enlighet med villkoren i förordning (EG) nr 1260/1999. I artikel 2 i förordning (EG) nr 1257/1999 anges vilka typer av åtgärder som kan komma i fråga för stöd till utveckling av landsbygden.
- (2) I artikel 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1783/1999 av den 12 juli 1999 om Europeiska regionala utvecklingsfonden ⁽³⁾ anges vilken typ av åtgärder som ERUF kan delta i finansieringen av.
- (3) I artikel 3 i Europaparlamentet och rådets förordning (EG) nr 1784/1999 av den 12 juli 1999 om Europeiska socialfonden ⁽⁴⁾ anges vilken typ av åtgärder som ESF kan stödja.
- (4) I artikel 2 i rådets förordning (EG) nr 1263/1999 av den 21 juni 1999 om Fonden för fiskets utveckling ⁽⁵⁾ anges vilken typ av åtgärder som kan genomföras med finansiellt stöd från FFU. I rådets förordning (EG) nr 2792/1999 ⁽⁶⁾ fastställs närmare föreskrifter och villkor för strukturåtgärderna inom fiskerisektorn.

⁽¹⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 213, 13.8.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 213, 13.8.1999, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 54.

⁽⁶⁾ EGT L 337, 30.12.1999, s. 10.

- (5) Enligt artikel 30.3 i förordning (EG) nr 1260/1999 skall nationella regler för stödberättigande utgifter tillämpas om inte kommissionen anser det nödvändigt att anta regler på gemenskapsnivå. För vissa typer av insatser eller projekt anser kommissionen att det är nödvändigt att anta gemensamma regler om stödberättigande utgifter så att en enhetlig och rättvis tillämpning av strukturfonderna kan garanteras över hela gemenskapen. När en regel om någon särskild typ av verksamhet antas, föregriper detta inte frågan enligt vilken av de ovan nämnda fonderna medfinansieringen kan ske. Antagandet av dessa regler bör i vissa fall som bör anges, inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa strängare nationella bestämmelser. Reglerna bör vara tillämpliga på alla utgifter som uppstått mellan de tidpunkter som anges i artikel 30.2 i förordning (EG) nr 1260/1999.
- (6) Enligt artikel 36.1 i förordning (EG) nr 1257/1999 skall förordning (EG) nr 1260/1999 och de bestämmelser som antagits för genomförandet av den förordningen, om inte något annat följer av förordning (EG) nr 1257/1999, tillämpas på landsbygdsutvecklingsåtgärder i områden som omfattas av mål 2 som finansieras av garantisektionen inom EUGFJ. Reglerna i den här förordningen skall därför tillämpas på sådana åtgärder som omfattas av programmen för de regioner som omfattas av mål 2, såvida inte något annat följer av förordning (EG) nr 1257/1999 och kommissionens förordning (EG) nr 1750/1999 ⁽⁷⁾ om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1257/1999.
- (7) Artiklarna 87 och 88 i fördraget är tillämpliga på verksamhet som medfinansieras av strukturfonderna. Ett kommissionsbeslut om att godkänna en stödform innebär inte någon förhandsbedömning av statsstödsreglerna och befriar inte medlemsstaten från sina skyldigheter enligt dessa artiklar.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i den här förordningen är förenliga med yttrandet från Kommittén för utveckling och omställning av regioner.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Reglerna i bilagan till den här förordningen skall tillämpas vid bestämmandet av om utgifter kan anses stödberättigande enligt de stödformer som definieras i artikel 9 e i förordning (EG) nr 1260/1999.

⁽⁷⁾ EGT L 214, 13.8.1999, s. 31.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Michaele SCHREYER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

REGLER OM STÖDBERÄTTIGANDE UTGIFTER

Regel 1. Faktiskt betalda utgifter

1. UTBETALNINGAR GJORDA AV DE SLUTLIGA STÖDMOTTAGARNA
 - 1.1 Utbetalningar från slutliga stödmottagare i den mening som avses i artikel 32.1 tredje stycket i förordning (EG) nr 1260/1999 (nedan kallad allmänna förordningen) skall ske i form av likvida medel med förbehåll för undantagen i punkt 1.4.
 - 1.2 För stödordningar enligt artikel 87 i fördraget och stöd som beviljas av organ som utsetts av medlemsstaterna skall med "utbetalningar från de slutliga stödmottagarna" avses stöd som utbetalats till enskilda mottagare av de organ som beviljar stöden. Utbetalningar av stöd från de slutliga stödmottagarna måste motiveras med hänvisning till stöd villkoren och syftet med stödet.
 - 1.3 I andra fall än de som avses i punkt 1.2 skall med "utbetalningar från de slutliga stödmottagarna" avses betalningar från de organ eller offentliga eller privata företag som är de direkta uppdragsgivarna för de särskilda insatserna och som tillhör den kategori som i enlighet med artikel 18.3 b i allmänna förordningen fastställs i programkomplementet.
 - 1.4 I enlighet med villkoren i punkt 1.5–1.7 kan avskrivningar, in natura-bidrag och indirekta kostnader också utgöra en del av de utbetalningar som avses i punkt 1.1. Strukturfondernas medfinansiering av en insats får dock inte överstiga summan av de stödberättigande utgifterna när insatsen avslutats, exklusive in natura-bidrag.
 - 1.5 Kostnader för avskrivningar av fastigheter eller utrustning som direkt kan kopplas till målet för insatsen utgör stödberättigande utgifter under förutsättning att
 - a) gemenskapsbidrag eller nationella bidrag inte har använts vid inköpet av fastigheten eller utrustningen,
 - b) avskrivningskostnaderna har beräknats i överensstämmelse med relevanta bokföringsregler, och
 - c) kostnaderna uteslutande avser den period då projektet i fråga medfinansierades.
 - 1.6 In natura-bidrag utgör stödberättigande utgifter under förutsättning att
 - a) de består i tillhandahållande av mark eller fastighet, utrustning eller material, forskning, förvärvsarbete eller obetalt frivilligarbete,
 - b) de inte har gjorts med avseende på de finansieringslösningar som anges i regel 8, 9 och 10,
 - c) deras värde kan uppskattas och revideras på ett oberoende sätt,
 - d) deras värde vid tillhandahållandet av mark eller fastighet styrks av en oberoende behörig värderingsman eller ett behörigt officiellt organ,
 - e) värdet av obetalt frivilligarbete bedöms med utgångspunkt i hur mycket tid som lagts ned och hur stor den normala ersättningen per timme och dag är för det arbete som utförs,
 - f) bestämmelserna i regel 4, 5 och 6 följs, om de är tillämpliga.
 - 1.7 Indirekta kostnader utgör stödberättigande utgifter om de grundas på verkliga kostnader i samband med genomförandet av insatser som medfinansieras av strukturfonderna och fördelas proportionellt (pro rata) på insatserna eller i enlighet med en vederbörligen motiverad, rättvis och skälig metod.
 - 1.8 Bestämmelserna i punkt 1.4–1.7 gäller enskilda stödmottagare som avses i punkt 1.2 för stödordningar som omfattas av artikel 87 i fördraget och stöd som beviljats av organ som medlemsstaterna utsett.
 - 1.9 Medlemsstaterna får tillämpa strängare nationella regler vid bestämmandet av vilka utgifter som enligt punkterna 1.5–1.7 skall vara stödberättigande.
2. BEVIS FÖR UTGIFTERNA

I regel skall utgifter som betalats av den slutliga stödmottagaren verifieras med kvitterade fakturor. Om detta inte låter sig göras skall betalningarna verifieras med bokföringsunderlag som har motsvarande bevisvärde.

Om något anbudsförfarande inte gjorts med anledning av insatsens utförande skall den slutliga stödmottagarens utbetalningar dessutom motiveras av de faktiska utgifter (inklusive utgifter som avses i punkt 1.4) som organen eller de offentliga eller privata företagen i fråga har haft för genomförandet av den aktuella insatsen.

3. UNDERENTREPRENAD

3.1 Utan att tillämpningen av strängare nationella regler påverkas berättigar utgifter som hänför sig till följande typer av underentreprenörskontrakt inte till medfinansiering från strukturfonderna:

- a) Underentreprenader som ökar kostnaderna för att utföra insatsen utan att tillföra något motsvarande värde.
- b) Underentreprenörskontrakt med mellanhänder eller konsulter där betalningen definieras som en procentuell andel av insatsens totalkostnad, om inte en sådan betalning kan motiveras av den slutliga stödmottagaren genom hänvisning till det verkliga värdet på det utförda arbetet eller den tillhandahållna tjänsten.

3.2 Alla underentreprenörer skall åta sig att för varje underentreprenörskontrakt förse revisions- och kontrollorganen med all nödvändig information om de verksamheter som har lagts ut på underentreprenad.

Regel 2. Redovisning av intäkter

1. "Intäkter" omfattar enligt denna regel inkomster från försäljning, förhyring, tjänster, anmälningsavgifter eller andra likvärdiga intäkter som uppstått under medfinansieringsperioden eller fram till den, av medlemsstaten fastställda, senare tidpunkt då stödformen avslutas med undantag av följande:

- a) Intäkter som genererats under de medfinansierade investeringarnas hela ekonomiska livslängd och som regleras i särskilda bestämmelser i artikel 29.4 i den allmänna förordningen.
- b) Intäkter som genererats inom ramen för de finansieringslösningar som avses i regel 8, 9 och 10.
- c) Bidrag från den privata sektorn till medfinansiering av insatser och som tas upp intill offentliga bidrag i de ekonomiska tabellerna för den relevanta stödformen.

2. Intäkter enligt punkt 1 utgör en inkomst som reducerar strukturfondernas medfinansieringsbelopp till det berörda projektet. Innan storleken på strukturfondernas bidrag räknats ut, men inte senare än när stödformen avslutas, skall avdrag för dem göras från insatsens bidragsberättigande utgifter helt eller proportionellt, beroende på om de helt eller endast delvis genererats genom den medfinansierade insatsen.

Regel 3. Finansiella och andra avgifter samt rättsliga utgifter

1. FINANSIELLA AVGIFTER

Skuldränta (utom utgifter för räntesubventioner som reducerar företagens lånekostnader inom ramen för en godkänd statlig stödordning), avgifter för finansiella transaktioner, valutaväxlingsavgifter och -förluster samt andra rent finansiella utgifter berättigar inte till medfinansiering från strukturfonderna. Endast för globalt stöd gäller att omkostnader för skuldräntor som betalats av den utsedda mellanhanden före utbetalningen av stödformens slutliga saldo är bidragsberättigande efter avdrag för kreditränta på förskott.

2. BANKAVGIFTER FÖR KONTON

Om det vid medfinansiering från strukturfonderna krävs att ett separat konto eller separata konton öppnas för att en insats skall kunna genomföras, är bankavgifterna för att öppna och förvalta kontona bidragsberättigande.

3. KOSTNADER FÖR JURIDISK RÅDGIVNING, INSKRIVNINGSAVGIFTER, KOSTNADER FÖR TEKNISK ELLER EKONOMISK EXPERTIS SAMT BOKFÖRINGS- ELLER REVISIONSKOSTNADER

Dessa kostnader är bidragsberättigande om de är direkt kopplade till insatsen och är nödvändiga i förberedelsearbetet eller vid genomförandet av insatsen, eller, vad gäller bokförings- eller revisionskostnader, om sådana krav ställs av förvaltningsmyndigheten.

4. KOSTNADER FÖR GARANTIER UTSTÄLLDA AV BANK ELLER ANNAT FINANSIELLT INSTITUT

Dessa kostnader berättigar till bidrag i den mån som dessa garantier krävs i nationell lagstiftning eller i gemenskapsrätten eller i kommissionens beslut att godkänna stödformen.

5. BÖTER, STRAFFAVGIFTER OCH RÄTTEGÅNGSKOSTNADER

Dessa utgifter berättigar inte till bidrag.

Regel 4. Inköp av begagnad utrustning

Utan att tillämpningen av strängare nationella regler påverkas skall inköpskostnader för begagnad utrustning berättiga till medfinansiering från strukturfonderna om nedanstående tre villkor är uppfyllda:

- a) Säljaren av utrustningen måste lämna ett intyg om dess ursprung och styrka att den inte inköpts någon gång under de senaste sju åren med hjälp av nationellt bidrag eller gemenskapsbidrag.
- b) Priset på den begagnade utrustningen får inte överstiga marknadsvärdet och måste vara lägre än kostnaden för liknande ny utrustning, och
- c) utrustningen måste ha de tekniska egenskaper som behövs för insatsen och uppfylla tillämpliga normer och standarder.

Regel 5. Markinköp

1. ALLMÅN REGEL

1.1 Utan att tillämpningen av strängare nationella regler påverkas skall kostnaden för inköp av obebyggd mark berättiga till medfinansiering från strukturfonderna om följande tre villkor är uppfyllda:

- a) Det måste finnas en direkt koppling mellan markinköpet och syftet med den medfinansierade insatsen.
- b) Med undantag för de fall som anges i punkt 2 får markköpsandelen av de totala stödberättigande utgifterna för en insats inte överstiga 10 %, såvida inte en högre procentandel fastställts i den stödform som godkänts av kommissionen.
- c) Ett intyg måste erhållas från en oberoende behörig värderingsman eller ett behörigt officiellt organ som bekräftar att inköpspriset inte överstiger marknadsvärdet.

1.2 När det gäller stödordningar enligt artikel 87 i fördraget måste frågan om markinköpet berättigar till bidrag bedömas inom ramen för stödordningen i sin helhet.

2. INSATSER FÖR MILJÖSKYDD

För insatser för miljöskydd måste alla nedanstående villkor uppfyllas för att utgiften skall berättiga till bidrag:

- Inköpet skall förutsätta ett positivt beslut från förvaltningsmyndigheten.
- Marken skall användas för det avsedda ändamålet under en tidsrymd som är bestämd i beslutet.
- Marken får inte vara avsedd för jordbruk utom i vederbörligen motiverade fall som godtagits av förvaltningsmyndigheten.
- Inköpet måste göras av en offentlig institution eller ett organ som regleras av offentlig lagstiftning eller på dessas vägnar.

Regel 6. Inköp av fastighet

1. ALLMÅN REGEL

Utan att tillämpningen av strängare nationella regler påverkas skall kostnaden för inköp av fastigheter, dvs. redan uppförda byggnader och den tomt på vilken de står, berättiga till medfinansiering från strukturfonderna om det finns en direkt koppling mellan inköpet och målen för den aktuella insatsen enligt villkoren i punkt 2.

2. VILLKOR FÖR STÖDBERÄTTIGANDE

- 2.1 Ett intyg måste erhållas från en oberoende behörig värderingsman eller ett behörigt officiellt organ som fastställer att priset inte överstiger marknadsvärdet och som antingen intygar att byggnaden uppfyller det nationella regelverket, eller – om detta inte är fallet – redovisar på vilken punkt den inte uppfyller regelverket och intygar att stödmotagaren kommer att åtgärda detta i samband med att insatsen genomförs.
- 2.2 Byggnaden får inte under de senaste 10 åren ha tilldelats nationella bidrag eller gemenskapsbidrag som skulle innebära en stöddubbling om strukturfonderna medfinansierar inköpet.
- 2.3 Fastigheten skall användas för det ändamål och under den period som beslutats av förvaltningsmyndigheten.
- 2.4 Byggnaden får endast användas i överensstämmelse med syftena med insatsen. Särskilt gäller att byggnaden endast får inhysa offentlig administration om en sådan användning berättigar till stöd enligt bestämmelserna i den berörda strukturfonden.

Regel 7. Moms samt övriga skatter och avgifter

1. Moms utgör inte en bidragsberättigande utgift annat än om den verkligen bärs av den slutliga stödmottagaren eller den enskilda stödmottagaren inom ramen för stödordningar enligt artikel 87 i fördraget eller om stödet beviljats av de organ som medlemsstaterna utsett. Moms som på något sätt är återvinningsbar kan inte anses vara bidragsberättigande ens om den faktiskt inte återvinns av den slutliga stödmottagaren eller den enskilda stödmottagaren.
2. Om den slutliga stödmottagaren eller den enskilda stödmottagaren omfattas av en schablonregel enligt avsnitt XIV i rådets direktiv 1977/388/EEG ⁽¹⁾ skall erlagd moms anses återvinningsbar enligt punkt 1.
3. Medfinansiering från EG får aldrig överstiga de sammanlagda stödberättigande utgifterna exklusive moms.
4. Övriga skatter och avgifter (särskilt direkta skatter och sociala avgifter på löner) som uppstår i samband med medfinansiering från strukturfonderna utgör stödberättigande utgifter, endast om de verkligen bärs av den slutliga stödmottagaren eller den enskilda stödmottagaren.

Regel 8. Riskkapitalfonder och lånefonder

1. ALLMÅN REGEL

Strukturfonderna kan medfinansiera kapital som används i riskkapital- och/eller lånefonder eller i riskkapitalholdingfonder (nedan fonder) enligt villkoren i punkt 2. Med "riskkapitalfonder och lånefonder" avses i denna regel investeringsbolag som särskilt grundats för att tillhandahålla aktiekapital eller andra former av riskkapital, inklusive lån, till små och medelstora företag såsom dessa definieras i kommissionens rekommendation 96/280/EG ⁽²⁾. Med riskkapitalholdingfonder avses fonder som bildats för investeringar i flera riskkapital- och lånefonder. Strukturfondernas medverkan i fonder kan ske parallellt med saminvesteringar eller garantier från andra av gemenskapens finansiella instrument.

2. VILLKOR

- 2.1 En väl övervägd verksamhetsplan måste lämnas av fondens medfinansierare eller sponsorer med specifikation bl.a. över vilken marknad man siktar på, kriterier och villkor för att en finansiering skall beviljas, fondens driftsbudget, ägar- och medfinansieringspartner, ledningens professionalism, kompetens och oberoende, fondens stadgar, motivering för strukturfondsbidragen och hur de skall användas, desinvesteringspolicyn och fondens likvidationsbestämmelser, inklusive återanvändning av vinster som kan tillskrivas bidraget från strukturfonderna. Verksamhetsplanen måste noggrant bedömas och dess genomförande övervakas av förvaltningsmyndigheten eller under dennas ansvar.
- 2.2 Fonden måste bildas som ett oberoende rättssubjekt som regleras genom avtal mellan andelsägarna eller som en separat ekonomisk enhet inom ett befintligt finansiellt institut. I sistnämnda fall måste fonden omfattas av ett separat genomförandeavtal där det särskilt stipuleras om separata konton som skiljer de nya resurser som investeras i fonden (inklusive resurser från strukturfonderna) från de resurser som ursprungligen funnits tillgängliga i institutet. Alla deltagare i fonden måste lämna sina bidrag i form av likvida medel.
- 2.3 Kommissionen kan inte bli partner eller andelsägare i fonden.
- 2.4 Bidraget från strukturfonderna omfattas av inskränkningarna i artikel 29.3 och 29.4 i allmänna förordningen.
- 2.5 Fonderna får endast investera i små och medelstora företag då dessa bildas, på ett tidigt stadium (inklusive startkapital) eller vid expansion och endast i verksamheter som fondförvaltarna bedömer vara potentiellt lönsamma. Vid lönsamhetsbedömningen bör hänsyn tas till det aktuella företagets samtliga inkomstkällor. Fonderna skall inte investera i företag i svårigheter enligt definitionen i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter ⁽³⁾.
- 2.6 Försiktighet bör iakttagas för att minimera snedvridningen av konkurrensen på riskkapital- eller lånemarknaden. Närmare bestämt kan vinster från kapitalinvesteringar och lån (minus en proportionell andel för förvaltningskostnader) företrädesvis fördelas bland privata andelsägare upp till den ersättningsnivå som anges i aktieägaravtalet, därefter skall de fördelas proportionellt lika mellan samtliga andelsägare och strukturfonderna. Vinster i fonden som kan tillskrivas strukturfondsbidrag måste återanvändas för utveckling av små och medelstora företag i samma stödberättigade område.

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 107, 30.4.1996, s. 4.

⁽³⁾ EGT C 288, 9.10.1999, s. 2.

- 2.7 Förvaltningskostnaderna får inte överstiga 5 % av det inbetalda kapitalet i årsgenomsnitt under perioden för insatsen, såvida det inte efter anbudsinfördran visar sig vara nödvändigt med en högre procentandel.
- 2.8 När insatsen avslutas, skall fondens bidragsberättigande utgifter (den slutliga stödmottagaren) vara det av fondens kapital som investerats i eller lånats ut till små och medelstora företag, inklusive uppkomna förvaltningskostnader.
- 2.9 Bidrag från strukturfonderna och andra offentliga bidrag till fonder, liksom de investeringar som gjorts av fonder i enskilda små och medelstora företag omfattas av reglerna för statligt stöd.

3. REKOMMENDATIONER

- 3.1 Kommissionen rekommenderar de normer för god praxis som anges i punkterna 3.2–3.6 för fonder som strukturfonderna lämnar bidrag till. Följs dessa rekommendationer ser kommissionen detta som en positiv omständighet då den undersöker huruvida fonden är förenlig med reglerna för statligt stöd. Rekommendationerna är inte bindande när det gäller att avgöra vilka utgifter som berättigar till bidrag.
- 3.2 Den privata sektorns finansiella bidrag bör vara väsentligt och överstiga 30 %.
- 3.3 Fonden bör vara tillräckligt stor och täcka en tillräckligt omfattande målgrupp för att säkerställa att dess insatser är potentiellt lönsamma, med en tidshorison för investeringarna som är förenlig med perioden för strukturfondernas deltagande och medinvesteringar som koncentreras på områden där marknaden uppvisar brister.
- 3.4 Valet av tidpunkt för kapitalinbetalningar till fonden bör vara detsamma för strukturfonderna och andelsägarna och stå i förhållande till de medel som satsas.
- 3.5 Fonderna bör ledas av oberoende professionell personal med affärserfarenheter som är tillräckliga för att påvisa den nödvändiga förmågan och trovärdigheten för att kunna förvalta en riskkapitalfond. Ledningsgruppen bör väljas på basis av en urvalsprocess där hänsyn tas till nivån på de arvoden som förväntas.
- 3.6 Fonden bör normalt inte förvärva en majoritetsandel i företagen och bör sträva efter att realisera alla investeringar under fondens existens.

Regel 9. Garantifonder

1. ALLMÅN REGEL

Strukturfonderna kan medfinansiera kapitalet i garantifonder i enlighet med villkoren i punkt 2. Med garantifonder avses i denna regel finansiella instrument som garanterar riskkapital- och lånefonder i den mening som avses i regel 8 och andra riskkapitalprogram för små och medelstora företag (inklusive lån) mot förluster som uppkommer till följd av deras investeringar i små och medelstora företag enligt definitionen i kommissionsrekommendation 96/280/EG. Fonderna kan vara offentligt stödda aktiefonder som tecknats av små och medelstora företag, kommersiella fonder med partner från den privata sektorn eller helt offentligfinansierade fonder. Strukturfondernas deltagande i fonderna kan ske parallellt med delgarantier från andra finansiella instrument från gemenskapen.

2. VILLKOR

- 2.1 Fondens medfinansierare eller sponsorer skall på samma sätt som gäller för riskkapitalfonder (regel 8) lägga fram en väl övervägd verksamhetsplan, efter vederbörliga ändringar, och specificera målgarantiportföljen. Verksamhetsplanen måste noggrant bedömas och dess genomförande övervakas av förvaltningsmyndigheten eller under dennas ansvar.
- 2.2 Fonden måste bildas som ett oberoende rättssubjekt som regleras genom avtal mellan andelsägarna eller som en separat ekonomisk enhet inom ett befintligt finansinstitut. I sistnämnda fall måste fonden omfattas av ett separat genomförandeavtal där det särskilt stipuleras om separata konton som skiljer nya resurser som investeras i fonden (inklusive strukturfondernas bidrag) från de som ursprungligen funnits tillgängliga i institutet.
- 2.3 Kommissionen kan inte bli partner eller andelsägare i fonden.
- 2.4 Fonden får endast garantera investeringar i verksamheter som bedömts vara lönsamma. Fonden skall inte lämna några garantier till företag i svårigheter i den mening som avses i gemenskapens riktlinjer för stöd till undsättning och omstrukturering av företag i svårigheter.
- 2.5 Varje del av strukturfondsbidragen som blivit över sedan garantierna lösts in måste återanvändas till utveckling av små och medelstora företag i samma stödberättigade område.
- 2.6 Förvaltningskostnaderna får inte överstiga 2 % av det inbetalda kapitalet i årsgenomsnitt under stödperioden, såvida det inte efter en anbudsinfördran visar sig vara nödvändigt med en högre procentandel.

- 2.7 När stödformen avslutas, är fondens bidragsberättigande utgifter (den slutliga stödmottagaren) den andel av det till fullo betalade fondkapitalet som på basis av en oberoende revision behövs för att täcka de garantier som beviljats, inklusive de förvaltningskostnader som uppstått.
- 2.8 Bidrag från strukturfonderna och andra offentliga bidrag till garantifonder, liksom de garantier som ställts ut av sådana fonder till enskilda små och medelstora företag, omfattas av reglerna om statligt stöd.

Regel 10. Leasing

1. Utgifter för leasinginsatser skall berättiga till medfinansiering från strukturfonderna i enlighet med reglerna i punkterna 2–4.
2. STÖD VIA LEASEGIVARE
 - 2.1 Leasegivaren är den direkta mottagaren av medfinansiering från gemenskapen som används för att reducera de betalningar av leasingavgifter som görs av leasetagaren för tillgångar som omfattas av leasingkontraktet.
 - 2.2 Leasingkontrakt för vilka det betalas gemenskapsstöd skall innehålla en återköpsklausul eller en bestämmelse om en kortaste leasingperiod som motsvarar livslängden hos den tillgång som avtalet avser.
 - 2.3 Om ett leasingkontrakt avslutas innan den kortaste leasingperioden löpt ut, utan förhandsgodkännande från behöriga myndigheter, skall leasegivaren förbinda sig att till de berörda nationella myndigheterna återbetala den del av gemenskapsstödet som motsvarar återstoden av leasingperioden (som sedan tillskrivs aktuell fond).
 - 2.4 Leasegivarens inköp av tillgången, styrkt med en kvitterad faktura eller bokföringsunderlag med motsvarande bevisvärde, skall utgöra en utgift som berättigar till medfinansiering. Maximalt bidragsberättigande belopp för medfinansiering från gemenskapen får inte överstiga marknadsvärdet för den leasade tillgången.
 - 2.5 Kostnader, förutom de som avses i punkt 2.4, som har avseende på leasingkontrakt (särskilt skatt, leasegivarens marginal, räntefinansieringskostnader, indirekta kostnader, försäkringsavgifter) skall inte vara bidragsberättigande utgifter.
 - 2.6 Gemenskapsstöd som utbetalas till leasegivaren skall helt användas till förmån för leasetagaren genom att ett enhetligt avdrag görs i alla leasingavgifter så länge leasingperioden varar.
 - 2.7 Leasegivaren skall visa att gemenskapsstödet till fullo kommer leasetagaren till del genom att specificera leasingavgifterna eller en med hjälp av en annan metod som ger likvärdiga garantier.
 - 2.8 De kostnader som avses i punkt 2.5 och användningen av eventuella skatteförmåner som uppstår som en följd av leasingen samt övriga villkor i kontraktet bör vara desamma som den som gäller då det inte förekommer någon finansiell gemenskapsåtgärd.
3. STÖD TILL LEASETAGARE
 - 3.1 Leasetagaren skall vara den direkta mottagaren av medfinansiering från gemenskapen.
 - 3.2 De leasingavgifter som leasetagaren betalar till leasegivaren skall vara utgifter som berättigar till medfinansiering om de styrks med kvitterade fakturor eller bokföringsunderlag med motsvarande bevisvärde.
 - 3.3 För leasingkontrakt med en återköpsklausul eller med en bestämmelse om en kortaste leasingperiod som motsvarar livslängden hos den tillgång som avtalet avser får det maximala beloppet som berättigar till medfinansiering från gemenskapen inte överstiga marknadsvärdet för den leasade tillgången. Övriga kostnader som hör samman med leasingkontraktet (skatt, leasegivarens marginal, räntefinansieringskostnader, indirekta kostnader, försäkringsavgifter, etc.) skall inte vara bidragsberättigande utgifter.
 - 3.4 Gemenskapsstöd avseende leasingkontrakt enligt punkt 3.3 skall utbetalas till leasetagaren genom en eller flera delbetalningar för leasingavgifter som faktiskt betalats. Om leasingkontraktet fortsätter att löpa efter gemenskapsstödformens sista bidragsdag kan endast leasingavgifter som förfallit och betalats av leasetagaren fram till slutdagen för stödformens utbetalningar anses vara bidragsberättigande.
 - 3.5 För leasingkontrakt utan återköpsklausul, vars giltighetstid är kortare än tillgångens livslängd, skall leasingavgifterna berättiga till medfinansiering från gemenskapen i förhållande till den period som den bidragsberättigande insatsen varar. Leasetagaren skall dock kunna visa att leasing var den mest kostnadseffektiva metoden för att komma i besittning av utrustningen. Om kostnaderna hade blivit lägre om en alternativ metod (t.ex. förhyrning av utrustningen) använts, skall extrakostnaderna dras av från de bidragsberättigande utgifterna.

3.6 Medlemsstaterna får tillämpa strängare nationella regler vid bestämmande av stödberättigande utgifter enligt punkterna 3.1–3.5.

4. FÖRSÄLJNING/LEASEBACK

Leasingavgifter som betalas av leasetaagare enligt en försäljning/leaseback-plan kan berättiga till bidrag enligt punkt 3. Förvärvskostnaderna för tillgången skall inte berättiga till samfinansiering från gemenskapen.

Regel 11. Kostnader som uppstått vid förvaltning och genomförande av strukturfonderna

1. ALLMÄN REGEL

Medlemsstaternas kostnader för förvaltning, genomförande, övervakning och kontroll av strukturfonderna skall inte berättiga till medfinansiering, om inte bestämmelserna i punkt 2 är uppfyllda och kostnaderna omfattas av kategorierna i punkt 2.1.

2. KATEGORIER AV UTGIFTER FÖR FÖRVALTNING, GENOMFÖRANDE, ÖVERVAKNING OCH KONTROLL SOM BERÄTTIGAR TILL MEDFINANSIERING

2.1 Följande utgiftskategorier skall berättiga till medfinansiering enligt de villkor som anges i punkterna 2.2–2.7:

- Utgifter för förberedelse, urval, bedömning, kontroll och övervakning av stödformen och insatserna (men inte för utgifter för köp eller installering av datoriserade system för förvaltning, övervakning och utvärdering).
- Utgifter för möten i övervakningskommittéerna och underkommittéerna som gäller stödets genomförande. I dessa utgifter kan även ingå kostnader för experter och andra deltagare i dessa kommittéer, även deltagare från tredje land, om ordförandena i dessa kommittéer finner att dessa personers närvaro är nödvändig för att stödformen skall kunna genomföras på ett effektivt sätt.
- Utgifter för revision och kontroll av insatserna på plats.

2.2 Utgifter för löner och arbetsgivaravgifter skall berättiga till medfinansiering endast i följande fall:

- a) Statstjänstemän eller andra offentliganställda tjänstemän som genom vederbörligen dokumenterat beslut från behörig myndighet avdelats att utföra de uppgifter som anges i punkt 2.1.
- b) Annan personal som anställts för att utföra de uppgifter som anges i punkt 2.1.

Avdelnings- eller anställningstidens längd får inte sträcka sig längre än till det datum då stödberättigandet, enligt beslutet om att bevilja stödformen, löper ut.

2.3 Strukturfondernas bidrag till utgifterna i punkt 2.1 skall vara begränsat till maximibeloppet för den stödform som godkänts av kommissionen och får inte överstiga gränserna i punkterna 2.4 och 2.5.

2.4 För alla stödformer, utom gemenskapsinitiativ, specialprogrammet Peace II och innovativa åtgärder, skall maximigränsen vara lika med summan av följande belopp:

- 2,5 % av den del av det totala strukturfondsbidraget som understiger eller är lika med 100 miljoner euro.
- 2 % av den del av det totala strukturfondsbidraget som överstiger 100 miljoner euro, men understiger eller är lika med 500 miljoner euro.
- 1 % av den del av det totala strukturfondsbidraget som överstiger 500 miljoner euro, men understiger eller är lika med 1 miljard euro.
- 0,5 % av den del av det totala strukturfondsbidraget som överstiger 1 miljard euro.

2.5 För gemenskapsinitiativ, innovativa åtgärder och specialprogrammet Peace II skall den övre gränsen vara 5 % av det totala bidraget från strukturfonderna. Om sådant stöd omfattar deltagande av fler än en medlemsstat, kan denna övre gräns höjas för att ta hänsyn till ökade kostnader för förvaltning och genomförande och gränsen kommer då att fastställas i kommissionens beslut.

2.6 Vid beräkningen av de övre gränserna i punkterna 2.4 och 2.5 skall totalsumman för strukturfondernas bidrag vara den totalsumma som fastställs i varje stödform som godkänns av kommissionen.

2.7 Genomförandet av punkterna 2.1–2.6 i denna regel skall fastställas av kommissionen och medlemsstaterna och anges i stödformen. Storleken på bidraget skall fastställas i överensstämmelse med artikel 29.7 i allmänna förordningen. Av kontrollskäl kommer de utgifter som avses i punkt 2.1 att omfattas av särskilda åtgärder eller delåtgärder inom ramen för tekniskt stöd.

3. ÖVRIGA UTGIFTER SOM BERÄTTIGAR TILL MEDFINANSIERING INOM RAMEN FÖR TEKNISKT STÖD

Verksamheter som kan medfinansieras inom ramen för tekniskt stöd, förutom dem som anges i punkt 2 (t. ex. undersökningar, seminarier, informationsåtgärder, utvärdering samt köp och installering av datoriserade system för förvaltning, övervakning och utvärdering), skall inte omfattas av villkoren i punkt 2.4–2.6. Utgifter för löner till statstjänstemän eller andra offentliganställda tjänstemän som utför sådan verksamhet skall inte berättiga till bidrag.

4. OFFENTLIGA FÖRVALTNINGARS UTGIFTER I SAMBAND MED GENOMFÖRANDET AV INSATSERNA

Följande utgifter för offentliga förvaltningar skall berättiga till medfinansiering utanför tekniskt stöd om de avser genomförandet av en insats och under förutsättning att de inte gäller myndighetens lagstadgade ansvar eller löpande förvaltning, kontroll och uppföljning:

- a) Kostnader i samband med tjänster som tillhandahålls det allmänna vid genomförandet av en insats. Kostnaderna skall antingen vara fakturerade på en slutlig stödmottagare (offentlig eller privat) eller styrkas med bokföringsunderlag som har motsvarande bevisvärde så att den berörda samhällsservicens verkliga kostnader för insatsen kan fastställas.
- b) Kostnader för genomförandet av en insats, inklusive utgifter som avser tillhandahållande av tjänster som bärs av en myndighet som själv är den slutliga stödmottagaren och som utför en insats för egen räkning utan att anlita externa tekniker eller andra företag. De aktuella utgifterna skall avse utgifter som faktiskt och direkt betalats till den medfinansierade insatsen, och de skall styrkas med dokument som gör det möjligt att fastställa den berörda samhällsservicens verkliga kostnader för insatsen.

Regel 12. Utgifter som berättigar till bidrag på grundval av var insatsen sker

1. ALLMÄN REGEL

Som en allmän regel skall de insatser som medfinansieras av strukturfonderna genomföras i den region som stödformen hänför sig till.

2. UNDANTAG

- 2.1 Om den region som stödet hänför sig till helt eller delvis kommer att gynnas av en insats som genomförs utanför regionen, kan den myndighet som förvaltar medfinansieringen bedöma att utgifter i samband med den insatsen berättigar till stöd, förutsatt att villkoren i punkterna 2.2–2.4 uppfylls. I andra fall kan en insats godtas som stödberättigande enligt förfarandet i punkt 3. När det gäller insatser som finansieras av Fonden för fiskets utveckling (FFU) skall förfarandet i punkt 3 alltid följas.
- 2.2 Insatserna skall äga rum i ett NUTS III-område i den medlemsstat som omedelbart gränsar till den region som stödformen gäller.
- 2.3 De utgifter för insatsen som högst får beviljas som bidragsberättigande skall bestämmas proportionellt i förhållande till de fördelar som förväntas tillkomma den region som stödet gäller och skall grundas på en bedömning som görs av ett organ som är oberoende av förvaltningsmyndigheten. Fördelarna skall bedömas med beaktande av de särskilda målen för stödformen och dennas förväntade effekter. Medfinansiering av en insats får inte beviljas om proportionen av dessa fördelar understiger 50 %.
- 2.4 För varje insats som omfattas av stödformen bör de stödberättigande utgifterna avseende de åtgärder som godtas enligt punkt 2.1, inte överstiga 10 % av åtgärdens totala stödberättigande utgifter. Vidare bör de stödberättigande utgifterna för alla insatser inom ramen för en stödform som godtas enligt punkt 2.1 inte överstiga 5 av de totala stödberättigande utgifterna för stödformen.
- 2.5 Insatser som godtagits av den förvaltande myndigheten enligt punkt 2.1 skall anges i den årliga och i den slutliga rapporten om genomförandet av det aktuella stödet.

3. ÖVRIGA FALL

Om insatserna sker utanför det område som stödformen hänför sig till men som inte uppfyller villkoren i punkt 2, eller om insatserna finansieras av FFU, skall kommissionen från fall till fall i förväg godkänna att insatserna medfinansieras efter en begäran som överlämnats av medlemsstaten, särskilt med beaktande av hur nära den aktuella regionen insatsen genomförs, hur stora fördelar regionen förväntas dra av den, samt utgifternas andel i förhållande till de totala utgifterna för åtgärden och för stödformen som helhet. I de fall stödformen hänför sig till de yttersta randområdena skall förfarandet i denna punkt tillämpas.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1686/2000
av den 28 juli 2000
om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1601/92 av den 15 juni 1992 om särskilda åtgärder för Kanarieöarna rörande vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall Kanarieöarnas behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapspris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.
- (2) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2790/94 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1620/1999 ⁽⁴⁾, fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för den

särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna med avseende på vissa jordbruksprodukter, däribland ris.

- (3) Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på prissatserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 3 i förordning (EEG) nr 1601/92 skall stödbeloppet för ris med ursprung i gemenskapen inom ramen för den särskilda försörjningsordningen för Kanarieöarna fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar
Pedro SOLBES MIRA
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 13.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 296, 17.11.1994, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 192, 24.7.1999, s. 19.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Kanarieöarna med risprodukter med ursprung i gemenskapen

(EUR/t)

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp
Slipat ris (1006 30)	133,00
Brutet ris (1006 40)	29,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1687/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorerna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1600/92 av den 15 juni 1992 om särskilda bestämmelser för Azorerna och Madeira angående vissa jordbruksprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall Azoreernas och Madeiras behov av ris, med avseende på kvantitet, pris och kvalitet, täckas av gemenskapsris på avyttringsvillkor som är likvärdiga med befrielse från importavgift, vilket inbegriper beviljande av stöd för leveranser med ursprung i gemenskapen. Detta stöd bör fastställas med särskild hänsyn till kostnaderna för olika försörjningskällor och bör i synnerhet grundas på exportpriserna till tredje land.
- (2) Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1696/92 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 2596/93 ⁽⁴⁾ fastställs gemensamma tillämpningsföreskrifter för de särskilda ordningarna för att försörja Azorerna och Madeira med vissa jordbruksprodukter, däribland ris. Genom kommissionens förordning (EEG) nr 1983/92 av den 16 juli 1992 om tillämpningsföreskrifter för en särskild ordning för att försörja Azorerna och Madeira

med risprodukter samt för upprättandet av en prognostiserad försörjningsbalans för dessa produkter ⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1683/94 ⁽⁶⁾, fastställs bestämmelser som kompletterar eller avviker från bestämmelserna i förutnämnda förordning.

- (3) Som en följd av tillämpningen av dessa närmare bestämmelser på rissektorn i nuvarande marknadssituation, och särskilt på priserna för dessa produkter i den europeiska delen av gemenskapen och på världsmarknaden, bör stödet för försörjning av Azorerna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Enligt artikel 10 i förordning (EEG) nr 1600/92 skall stödbeloppet för ris med ursprung i gemenskapen enligt de särskilda ordningarna för försörjning av Azorerna och Madeira fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 173, 27.6.1992, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EGT L 179, 1.7.1992, s. 6.

⁽⁴⁾ EGT L 238, 23.9.1993, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 198, 17.7.1992, s. 37.

⁽⁶⁾ EGT L 178, 12.7.1994, s. 53.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om fastställande av stödbelopp för försörjning av Azorererna och Madeira med risprodukter med ursprung i gemenskapen

(EUR/t)

Produkt (KN-nummer)	Stödbelopp	
	Bestämmelse	
	Azorererna	Madeira
Slipat ris (1006 30)	133,00	133,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1688/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 andra stycket och 13.15 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 får skillnaden mellan noteringarna eller priserna på världsmarknaden för de produkter som är förtecknade i artikel 1 i den förordningen och priserna för dessa produkter inom gemenskapen täckas av ett exportbidrag.
- (2) Enligt artikel 13.4 i förordning (EG) nr 3072/95 skall när bidragen fastställs hänsyn tas dels till den aktuella situationen och den framtida utvecklingen i fråga om priser på och tillgång till ris och brutet ris på gemenskapsmarknaden, dels till priserna på ris och brutet ris på världsmarknaden. Enligt samma artikel är det också viktigt att säkerställa jämvikt och en naturlig utveckling av priser och handel på rismarknaden och att dessutom beakta de ekonomiska aspekterna av den planerade exporten och behovet av att undvika störningar på gemenskapsmarknaden liksom de begränsningar som härrör från de avtal som slutits i överensstämmelse med artikel 300 i fördraget.
- (3) I kommissionens förordning (EEG) nr 1361/76 ⁽³⁾ fastställs den högsta procentandel av brutet ris som är tillåten i ris för vilket exportbidrag fastställts samt anges med vilken procentandel bidraget skall minskas om proportionen brutet ris i det exporterade riset överstiger denna högsta andel.
- (4) I artikel 13.5 i förordning (EG) nr 3072/95 anges de särskilda kriterier som skall beaktas när exportbidrag för ris och brutet ris beräknas.

- (5) Situationen på världsmarknaden eller de särskilda kraven för vissa marknader kan göra det nödvändigt att differentiera bidragen för vissa produkter efter destination.
- (6) Ett särskilt bidrag bör fastställas för förpackat långkornigt ris för att tillgodose den aktuella efterfrågan på vissa marknader.
- (7) Bidraget måste fastställas minst en gång i månaden och får ändras under månadens lopp.
- (8) Tillämpningen av dessa bestämmelser och villkor på den nuvarande situationen på rismarknaden och särskilt på noteringarna eller priserna på ris och brutet ris inom gemenskapen och på världsmarknaden medför att bidragen bör fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.
- (9) Inom ramen för förvaltningen av de volymbegränsningar som följer av gemenskapens WTO-åtaganden är det lämpligt att avbryta utfärdandet av licenser för export med exportbidrag.
- (10) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Exportbidragen för de produkter som anges i artikel 1 i förordning (EG) nr 3072/95, med undantag av produkter enligt punkt 1 c i den artikeln, och som exporteras i obearbetad form skall fastställas i enlighet med bilagan till denna förordning.

Artikel 2

Utfärdandet av licenser för export med förutfastställelse av exportbidrag skall avbrytas.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EGT L 154, 15.6.1976, s. 11.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om fastställande av exportbidrag för ris och brutet ris och om att avbryta utfärdandet av exportlicenser

(EUR/ton)			(EUR/ton)		
Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp	Produktnummer	Bestämmelseland (1)	Bidragsbelopp
1006 20 11 9000	01	95,00	1006 30 65 9900	01	119,00
1006 20 13 9000	01	95,00		04	125,00
1006 20 15 9000	01	95,00	1006 30 67 9100	05	125,00
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	95,00	1006 30 92 9100	01	119,00
1006 20 94 9000	01	95,00		02	125,00
1006 20 96 9000	01	95,00		03	130,00
1006 20 98 9000	—	—		04	125,00
1006 30 21 9000	01	95,00		05	125,00
1006 30 23 9000	01	95,00	1006 30 92 9900	01	119,00
1006 30 25 9000	01	95,00		04	125,00
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	119,00
1006 30 42 9000	01	95,00		02	125,00
1006 30 44 9000	01	95,00		03	130,00
1006 30 46 9000	01	95,00		04	125,00
1006 30 48 9000	—	—		05	125,00
1006 30 61 9100	01	119,00	1006 30 94 9900	01	119,00
	02	125,00		04	125,00
	03	130,00	1006 30 96 9100	01	119,00
	04	125,00		02	125,00
	05	125,00		03	130,00
1006 30 61 9900	01	119,00		04	125,00
	04	125,00		05	125,00
1006 30 63 9100	01	119,00	1006 30 96 9900	01	119,00
	02	125,00		04	125,00
	03	130,00	1006 30 98 9100	05	125,00
	04	125,00	1006 30 98 9900	—	—
	05	125,00	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 63 9900	01	119,00			
	04	125,00			
1006 30 65 9100	01	119,00			
	02	125,00			
	03	130,00			
	04	125,00			
	05	125,00			

(1) Följande bestämmelseländer:

01 Liechtenstein, Schweiz och kommunerna Livigno och Campione d'Italia.

02 Zonerna I-III och VI med undantag av Turkiet.

03 Zonerna IV, V, VII c, Kanada och zon VIII med undantag av Surinam, Guyana och Madagaskar.

04 Bestämmelseländer angivna i artikel 34 i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 3665/87.

05 Ceuta och Melilla.

Anm.: Zonerna är de som anges i bilagan till kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2145/92.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1689/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1510/2000⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2072/98⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁵⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.
- (2) För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner,

bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

- (3) De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovan nämnda förfarandet.
- (4) De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 174, 13.7.2000, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(EUR/t)

Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	16,50
1002 00 00 9000	31,00
1003 00 90 9000	4,50
1004 00 00 9400	35,00
1005 90 00 9000	61,50
1006 30 92 9100	169,00
1006 30 92 9900	169,00
1006 30 94 9100	169,00
1006 30 94 9900	169,00
1006 30 96 9100	169,00
1006 30 96 9900	169,00
1006 30 98 9100	169,00
1006 30 98 9900	169,00
1006 30 65 9900	169,00
1006 40 00 9000	—
1007 00 90 9000	61,50
1101 00 15 9100	22,00
1101 00 15 9130	22,00
1102 20 10 9200	86,17
1102 20 10 9400	73,86
1102 30 00 9000	—
1102 90 10 9100	1,10
1103 11 10 9200	0,00
1103 11 90 9200	0,00
1103 13 10 9100	110,79
1103 14 00 9000	—
1104 12 90 9100	41,60
1104 21 50 9100	1,46

Obs.: Produktnumren är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1690/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa ägg- och fjäderfäköttprodukter som ges in under juli 2000 i enlighet med det förfarande som föreskrivs i interimsavtalen mellan gemenskapen och Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Rumänien och Bulgarien kan godtasEUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1899/97 av den 29 september 1997, om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött och ägg för den ordning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 3066/95 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2699/93 och (EG) nr 1559/94 ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 2719/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

De ansökningar om importlicens som har givits in för tredje kvartalet 2000 gäller i fråga om vissa produkter kvantiteter som är mindre än eller lika med de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godtas i sin helhet, men i fråga om andra produkter gäller nämnda ansökningar kvantiteter som är större

än de tillgängliga och måste därför nedsättas med ett fastställt procenttal för att säkerställa en rättvis fördelning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens för perioden 1 juli–30 september 2000 som ges in i enlighet med förordning (EG) nr 1899/97 skall behandlas på det sätt som avses i bilaga I.

2. Under de första tio dagarna av perioden 1 oktober–31 december 2000, får ansökningar lämnas in i enlighet med förordning (EG) nr 1899/97 för importlicenser som uppgår till en total kvantitet som anges i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 67.⁽²⁾ EGT L 342, 17.12.1998, s. 16.

BILAGA I

Grupp nr	Procenttal godtagna importlicenser för vilka ansökan givits in under perioden 1 juli–30 september 2000
1	3,51
2	3,50
4	100,00
7	2,65
8	2,93
9	1,89
10	100,00
11	100,00
44	3,97
45	100,00
12	100,00
14	—
15	100,00
16	2,19
17	—
18	—
19	100,00
21	100,00
23	100,00
24	3,86
25	100,00
26	100,00
27	—
28	100,00
30	—
32	100,00
33	100,00
34	—
35	—
36	—
37	7,63
38	100,00
39	—
40	100,00
43	—

BILAGA II

(t)

Grupp nr	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2000
1	4 156,25
2	406,25
4	9 993,64
7	2 625,00
8	656,25
9	1 500,00
10	1 139,95
11	281,25
44	343,75
45	857,25
12	1 180,01
14	2 187,50
15	1 990,63
16	437,50
17	937,50
18	187,50
19	393,75
21	1 465,00
23	1 180,63
24	125,00
25	3 104,88
26	169,13
27	1 375,00
28	157,47
30	1 125,00
32	415,63
33	291,88
34	1 562,50
35	125,00
36	625,00
37	156,25
38	296,88
39	1 000,00
40	337,50
43	625,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1691/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar kan godtas som lämnades in i juli 2000 om importlicens för vissa basprodukter av fjäderfäkött enligt det förfarande som fastställs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för fjäderfäkött och vissa andra jordbruksprodukterEUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1431/94 av den 22 juni 1994 om föreskrifter för tillämpningen inom fjäderfäköttsektorn av de importförfaranden som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för nötkött av hög kvalitet, griskött, fjäderfäkött, vete och blandsäd samt kli och andra restprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2719/1999⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

De ansökningar om importlicens som lämnats in för perioden 1 juli–30 september 2000 överskrider de tillgängliga kvantite-

terna och bör därför nedsättas med en fastställd procentsats för att säkerställa en rättvis fördelning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ansökningar om importlicens som lämnats in för perioden 1 juli–30 september 2000 i enlighet med förordning (EG) nr 1431/94 skall godkännas i enlighet med bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar
Pedro SOLBES MIRA
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 156, 23.6.1994, s. 9.⁽²⁾ EGT L 327, 21.12.1999, s. 48.

BILAGA

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats under perioden 1 juli–30 september 2000 (i procent)
1	1,79
2	1,75
3	1,87
4	7,58
5	2,34

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1692/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa köttprodukter från fjäderfäsektorn som ges in under juli 2000 inom ramen för förordning (EG) nr 509/97 kan godtas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 509/97 av den 20 mars 1997 om tillämpningsföreskrifter vad avser fjäderfäkött för den ordning som fastställs i interimsavtalet om handel och handelsfrågor mellan Europeiska gemenskapen, Europeiska kol- och stål gemenskapen och Europeiska atomenergigemenskapen, å ena sidan, och Slovenien, å andra sidan⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1514/97⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2000 underskrider de tillgängliga kvantiteterna varför dessa kan godkännas i sin helhet.

- (2) Det överskott som skall läggas till den tillgängliga kvantiteten för efterföljande period bör fastställas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens för perioden 1 juli–30 september 2000 som ges in i enlighet med förordning (EG) nr 509/97 skall behandlas på det sätt som avses i bilaga I.
2. Under de första tio dagarna av perioden 1 oktober–31 december 2000 får ansökningar lämnas in i enlighet med förordning (EG) nr 509/97 för importlicenser som uppgår till de totala kvantiteter som anges i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 80, 21.3.1997, s. 3.

⁽²⁾ EGT L 204, 31.7.1997, s. 16.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats under perioden 1 juli–30 september 2000 (i procent)
80	100,00
90	90,91
100	100,00

BILAGA II

(i t)

Gruppnummer	Disponibel kvantitet för perioden fr.o.m. den 1 oktober t.o.m. den 31 december 2000
80	1 299,00
90	325,00
100	1 093,90

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1693/2000
av den 28 juli 2000
om ändring av de representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vissa sockerprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2038/1999 av den 13 september 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för socker ⁽¹⁾, ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1527/2000 ⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1423/95 av den 23 juni 1995 om tillämpningsföreskrifter för import av produkter inom sockersektorn med undantag av melass ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 624/98 ⁽⁴⁾, särskilt andra stycket i artikel 1.2 och artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av vitsocker, råsocker och vissa sockerlösningar

fastställs genom kommissionens förordning (EG) nr 1411/2000 ⁽⁵⁾.

- (2) I enlighet med de regler och villkor för fastställande som anges i förordning (EG) nr 1423/95 medför de uppgifter som kommissionen har kännedom om att de belopp som nu är i kraft bör ändras enligt bilagan till den här förordningen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De representativa priserna och tilläggsbeloppen för import av de produkter som avses i artikel 1 i förordning (EG) nr 1423/95 skall vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 175, 14.7.2000, s. 59.

⁽³⁾ EGT L 141, 24.6.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EGT L 85, 20.3.1998, s. 5.

⁽⁵⁾ EGT L 161, 1.7.2000, s. 22.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om ändring av de representativa priser och de tilläggsbelopp som skall tillämpas för import av vitsocker, råsocker och produkter enligt KN-nummer 1702 90 99

(EUR)

KN-nummer	Representativt pris per 100 kg nettovikt av produkten i fråga	Tilläggsbelopp per 100 kg nettovikt av produkten i fråga
1701 11 10 ⁽¹⁾	27,45	3,05
1701 11 90 ⁽¹⁾	27,45	7,81
1701 12 10 ⁽¹⁾	27,45	2,92
1701 12 90 ⁽¹⁾	27,45	7,38
1701 91 00 ⁽²⁾	29,01	10,73
1701 99 10 ⁽²⁾	29,01	6,21
1701 99 90 ⁽²⁾	29,01	6,21
1702 90 99 ⁽³⁾	0,29	0,36

⁽¹⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 431/68 (EGT L 89, 10.4.1968, s. 3), såsom den ändrats.

⁽²⁾ Fastställande för den standardkvalitet som definieras i artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 793/72 (EGT L 94, 21.4.1972, s. 1).

⁽³⁾ Fastställande per 1 % sackarosinnehåll.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1694/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av i vilken utsträckning de ansökningar om importlicens för vissa äggprodukter samt fjäderfäkött som ges in under juli 2000 inom ramen för förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 kan godtas

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1474/95 ⁽¹⁾ om öppnande och förvaltning av tulltaxor för ägg och äggalbumin, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1356/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1251/96 av den 28 juni 1996 om öppnande och förvaltning av tulltaxor om fjäderfäkött ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1357/2000 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

De ansökningar om importlicens som lämnats in för det tredje kvartalet 2000 underskrider eller är lika med de tillgängliga kvantiteterna för vissa produkter varför dessa kan godkännas i sin helhet, medan de för andra produkter överskrider de till-

gängliga kvantiteterna och därför bör nedsättas med en fastställd procentsats för att säkerställa en rättvis fördelning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens för perioden 1 juli–30 september 2000 som ges in i enlighet med förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 skall behandlas på det sätt som avses i bilaga I.

2. Under de första tio dagarna av perioden 1 oktober–31 december 2000, får ansökningar lämnas in i enlighet med förordningarna (EG) nr 1474/95 och (EG) nr 1251/96 för importlicenser som uppgår till den totala kvantitet som anges i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 29 juli 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 19.

⁽²⁾ EGT L 155, 28.6.2000, s. 36.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 136.

⁽⁴⁾ EGT L 155, 28.6.2000, s. 38.

BILAGA I

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats under perioden 1 juli–30 september 2000
E1	100,00
E2	82,57
E3	100,00
P1	100,00
P2	100,00
P3	2,89
P4	3,68

BILAGA II

(t)

Grupp	Total disponibel kvantitet för perioden 1 oktober–31 december 2000
E1	65 715,00
E2	1 750,00
E3	6 723,07
P1	2 814,50
P2	1 363,00
P3	175,00
P4	250,00

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1695/2000

av den 28 juli 2000

om fastställande av exportbidrag för nötkött

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, särskilt artikel 33.12 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 33 i förordning (EG) nr 1254/1999 fastställs att skillnaden mellan priserna på världsmarknaden för de produkter som förtecknas i artikel 1 i samma förordning och priserna för dessa produkter inom gemenskapen kan täckas av ett exportbidrag.
- (2) I förordning (EEG) nr 32/82⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 744/2000⁽³⁾, förordning (EEG) nr 1964/82⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1470/2000⁽⁵⁾, och förordning (EEG) nr 2388/84⁽⁶⁾, senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3661/92⁽⁷⁾, fastställs villkoren för beviljande av särskilda exportbidrag på vissa styckningsdelar av nötkött och vissa konserverade nötköttsprodukter.
- (3) Tillämpningen av dessa regler och villkor på den förväntade situationen på marknaden för nötkött medför att bidragen bör vara de som anges nedan.
- (4) Med hänsyn till den nuvarande situationen på gemenskapens marknad och möjligheterna till avyttring särskilt i vissa tredje länder bör exportbidrag beviljas för dels nötkreatur med en levande vikt om mer än 220 kg och mindre än 300 kg avsedda för slakt, dels vuxna nötkreatur med en levande vikt om minst 300 kg.
- (5) Exportbidrag bör beviljas till vissa destinationer av visst färskt eller kylt kött som förtecknas i bilaga I och omfattas av KN-nummer 0201, visst fryst kött

förtecknat i bilaga I under KN-nummer 0202, visst kött eller vissa slaktbiprodukter förtecknade i bilaga I under KN-nummer 0206 och andra beredningar eller konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilaga I under KN-nummer 1602 50 10.

- (6) Med hänsyn till den stora variationen av produkter som omfattas av KN-numren 0201 20 90 9700 och 0202 20 90 9100 vilka används i exportbidragssyfte, bör exportbidrag endast beviljas för styckningsdelar vars vikt av ben inte överskrider en tredjedel av den totala vikten.
- (7) Beträffande nötkött, med eller utan ben, saltat eller torkat, existerar det ett traditionellt handelsflöde till Schweiz. För att denna handel skall kunna fortsätta bör exportbidraget fastställas så att det täcker skillnaden mellan priserna på den schweiziska marknaden och exportpriserna i medlemsstaterna.
- (8) Beträffande vissa andra styckningsdelar och konserver av kött eller slaktbiprodukter förtecknade i bilaga I under KN-numren 1602 50 31 till 1602 50 80 kan gemenskapens andel i internationell handel bibehållas genom beviljande av ett exportbidrag motsvarande det som för närvarande beviljas exportörerna.
- (9) Beträffande andra nötköttsprodukter behöver ett exportbidrag inte fastställas eftersom gemenskapens andel i internationell handel är obetydlig.
- (10) I kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87⁽⁸⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1000/2000⁽⁹⁾, upprättas exportbidragsnomenklaturen för jordbruksprodukter.
- (11) I syfte att underlätta tullklareringen vid export för marknadsaktörerna bör exportbidragen för alla frysta styckningsdelar bringas i överensstämmelse med exportbidragen för färska eller kylda styckningsdelar med undantag för delar från vuxna nötkreatur av hankön.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 4, 8.1.1982, s. 11.

⁽³⁾ EGT L 89, 11.4.2000, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 212, 21.7.1982, s. 48.

⁽⁵⁾ EGT L 165, 6.7.2000, s. 16.

⁽⁶⁾ EGT L 221, 18.8.1984, s. 28.

⁽⁷⁾ EGT L 370, 19.12.1992, s. 16.

⁽⁸⁾ EGT L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 114, 13.5.2000, s. 10.

- (12) Kontrollerna av produkter som omfattas av KN-nummer 1602 50 bör därför intensifieras på så sätt att exportbidrag för dessa produkter endast beviljas om de tillverkas i enlighet med den ordning som fastställs i artikel 4 i rådets förordning (EEG) nr 565/80 av den 4 mars 1980 om förskottsbetalning av exportbidrag för jordbruksprodukter ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EEG) nr 2026/83 ⁽²⁾.
- (13) Exportbidrag för hondjur bör variera i förhållande till djurens ålder för att undvika oegentligheter vid export av vissa renrasiga avelsdjur.
- (14) Det förekommer möjlighet att exportera kvigor till tredje land, förutom de djur som är avsedda för slakterier. För att undvika missbruk bör regler för kontroll fastställas så att det endast rör sig om djur som är yngre än 36 månader.
- (15) Föreslagna åtgärder i denna förordning överensstämmer med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Förteckningen över de produkter för vilka exportbidrag i enlighet med artikel 33 i förordning (EG) nr 1254/1999

beviljas och storleken av dessa bidrag fastställs i bilaga I till denna förordning.

2. Destinationerna är preciserade i bilaga II till denna förordning.
3. Produkterna skall uppfylla de krav på kontrollmärkning som anges i:
- Bilaga I, kapitel XI till rådets direktiv 64/433/EEG ⁽³⁾.
 - Bilaga I, kapitel VI till rådets direktiv 94/65/EG ⁽⁴⁾.
 - Bilaga B, kapitel VI till rådets direktiv 77/99/EEG ⁽⁵⁾.

Artikel 2

För att bidrag skall beviljas för varor med produktnummer 0102 90 59 9000 i exportbidragsnomenklaturen för export till tredje land som ligger i zon 10, som förtecknas i bilaga II till denna förordning, skall det vid fullgörandet av tullformaliteterna läggas fram ett veterinärintyg undertecknat av en legitimerad veterinär, i original med en kopia. Intyget skall visa att det verkligen rör sig om kvigor som är yngre än 36 månader. Originalen skall återställas till exportören och kopian, vars överensstämmelse med originalet skall kontrolleras av tullmyndigheterna, skall bifogas begäran om utbetalning av exportbidrag.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2000.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Pedro SOLBES MIRA

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 62, 7.3.1980, s. 5.

⁽²⁾ EGT L 199, 22.7.1983, s. 12.

⁽³⁾ EGT 121, 29.7.1964, s. 2012/64.

⁽⁴⁾ EGT L 368, 31.12.1994, s. 10.

⁽⁵⁾ EGT L 26, 31.1.1977, s. 85.

BILAGA I

till kommissionens förordning av den 28 juli 2000 om fastställande av exportbidrag för nötkött

(EUR/100 kg)			(EUR/100 kg)		
Produktnummer	Destination	Bidrag (°)	Produktnummer	Destination	Bidrag (°)
		— Levande vikt —			— Nettovikt —
0102 10 10 9120	01	46,00	0201 20 20 9120	02	33,50
0102 10 10 9130	02	16,00		03	23,00
	03	11,00		04	11,50
	04	5,00	0201 20 30 9110 (1)	02	69,00
0102 10 30 9120	01	46,00		03	47,50
0102 10 30 9130	02	16,00		04	23,00
	03	11,00	0201 20 30 9120	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 10 90 9120	01	46,00		04	8,50
0102 90 41 9100	02	41,50	0201 20 50 9110 (1)	02	119,00
0102 90 51 9000	02	16,00		03	79,50
	03	11,00		04	39,50
	04	5,00	0201 20 50 9120	02	42,50
0102 90 59 9000	02	16,00		03	29,00
	03	11,00		04	14,50
	04	5,00	0201 20 50 9130 (1)	02	69,00
	10	41,50 (2)		03	47,50
0102 90 61 9000	02	16,00		04	23,00
	03	11,00	0201 20 50 9140	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 90 69 9000	02	16,00		04	8,50
	03	11,00	0201 20 90 9700	02	24,00
	04	5,00		03	17,00
0102 90 71 9000	02	41,50		04	8,50
	03	27,00	0201 30 00 9050	05 (3)	34,00
	04	14,00		07 (4)	34,00
0102 90 79 9000	02	41,50	0201 30 00 9060 (6)	02	33,50
	03	27,00		03	22,00
	04	14,00		04	10,50
				06	26,50
		— Nettovikt —	0201 30 00 9100 (2) (6)	02	166,00
0201 10 00 9110 (1)	02	69,00		03	113,50
	03	47,50		04	57,50
	04	23,00		06	147,00
0201 10 00 9120	02	24,00	0201 30 00 9120 (2) (6)	08	91,00
	03	17,00		09	85,00
	04	8,50		03	62,50
0201 10 00 9130 (1)	02	94,00		04	31,50
	03	63,00	0202 10 00 9100	06	80,50
	04	32,00		02	24,00
0201 10 00 9140	02	33,50		03	17,00
	03	23,00		04	8,50
	04	11,50	0202 10 00 9900	02	33,50
0201 20 20 9110 (1)	02	94,00		03	23,00
	03	63,00	0202 20 10 9000	02	33,50
	04	32,00		03	23,00
				04	11,50

(EUR/100 kg)			(EUR/100 kg)			
Produktnummer	Destination	Bidrag (°)	Produktnummer	Destination	Bidrag (°)	
		— Nettovikt —			— Nettovikt —	
0202 20 30 9000	02	24,00	0206 10 95 9000	02	33,50	
	03	17,00		03	22,00	
	04	8,50		04	10,50	
0202 20 50 9100	02	42,50	0206 29 91 9000	06	26,50	
	03	29,00		02	33,50	
	04	14,50		03	22,00	
0202 20 50 9900	02	24,00	0210 20 90 9100	04	16,50	
	03	17,00		1602 50 10 9170	02	19,50 ⁽⁸⁾
	04	8,50			03	15,00 ⁽⁸⁾
0202 20 90 9100	02	24,00	1602 50 31 9125	04	15,00 ⁽⁸⁾	
	03	17,00		01	77,00 ⁽⁵⁾	
	04	8,50		01	68,50 ⁽⁵⁾	
0202 30 90 9100	05 ⁽³⁾	34,00	1602 50 31 9325	01	68,50 ⁽⁵⁾	
	07 ⁽⁴⁾	34,00	1602 50 39 9125	01	77,00 ⁽⁵⁾	
0202 30 90 9200 ⁽⁶⁾	02	33,50	1602 50 39 9325	01	68,50 ⁽⁵⁾	
	03	22,00	1602 50 39 9425	01	26,00 ⁽⁵⁾	
	04	10,50	1602 50 39 9525	01	26,00 ⁽⁵⁾	
	06	26,50	1602 50 80 9535	01	15,00 ⁽⁸⁾	

(¹) För tillämpning av undernummer erfordras att det certifikat som anges i bilagan till den ändrade förordningen (EEG) nr 32/82 framläggs.

(²) För att bidrag skall beviljas måste de villkor uppfyllas som fastställs i förordning (EEG) nr 1964/82 i dess ändrade lydelse.

(³) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EEG) nr 2973/79 (EGT L 336, 29.12.1979, s. 44).

(⁴) I enlighet med föreskrifterna i kommissionens ändrade förordning (EG) nr 2051/96 (EGT L 274, 26.10.1996, s. 18).

(⁵) EGT L 221, 19.8.1984, s. 28.

(⁶) Innehållet av magert nötkött utan fett fastställs i enlighet med förfarandet i bilagan till kommissionens förordning (EEG) nr 2429/86 (EGT L 210, 1.8.1986, s. 39).

Uttrycket "genomsnittlig andel" avser det prov som anges i artikel 2.1 i förordning (EG) nr 2457/97 (EGT L 340, 11.12.1997, s. 29). Provet skall tas ur den känsligaste delen av partiet.

(⁷) I artikel 13.10 i den ändrade förordningen (EEG) nr 805/68 fastställs att exportbidrag inte skall beviljas för produkter som importeras från tredje land och åter exporteras till tredje land.

(⁸) Exportbidraget beviljas endast för produkter som framställts i enlighet med förfarandet i artikel 4 i rådets ändrade förordning (EEG) nr 565/80.

(⁹) Beviljande av exportbidrag sker under förutsättning att villkoren i artikel 2 i denna förordning uppfylls.

Obs! De beskrivningar som svarar mot produktnumren och fotnoterna är fastställda i den ändrade förordningen (EEG) nr 3846/87.

BILAGA II

Zon 01: alla tredje länder

Zon 02: zon 08-09

Zon 03	Zon 07	Zon 09
022 Ceuta och Melilla	404 Canada	224 Sudan
024 Island		228 Mauretanien
028 Norge		232 Mali
041 Färöarna		236 Burkina Faso
043 Andorra		240 Niger
044 Gibraltar		244 Tchad
045 Vatikanstaten		247 Kap Verde
053 Estland		248 Senegal
054 Lettland	Zon 08	252 Gambia
055 Litauen		257 Guinea-Bissau
060 Polen	046 Malta	260 Guinea
061 Tjeckien	052 Turkiet	264 Sierra Leone
063 Slovakien	072 Ukraina	268 Liberia
064 Ungern	073 Vitryssland	272 Elfenbenskusten
066 Rumänien	074 Moldova	276 Ghana
068 Bulgarien	075 Ryssland	280 Togo
070 Albanien	076 Georgien	284 Benin
091 Slovenien	077 Armenien	288 Nigeria
092 Kroatien	078 Azerbajdzjan	302 Kamerun
093 Bosnien-Hercegovina	079 Kazakstan	306 Centralafrikanska republiken
094 Jugoslavien	080 Turkmenistan	310 Ekvatorialguinea
096 Före detta jugoslaviska republiken Makedonien	081 Uzbekistan	311 São Tomé och Príncipe
109 Kommunerna Livigno och Campione d'Italia, Helgoland	082 Tadzjikistan	314 Gabon
406 Grönland	083 Kirgisistan	318 Kongo (republiken)
600 Cypern	204 Marocko	322 Kongo (demokratiska republiken)
950 Proviantering och bunkring (destinationer som avses i artikel 34 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 med ändringar)	208 Algeriet	324 Rwanda
	212 Tunisien	328 Burundi
Zon 04	216 Libyen	329 St. Helena och tillhörande områden
039 Schweiz	220 Egypten	330 Angola
	604 Libanon	334 Etiopien
	608 Syrien	336 Eritrea
	612 Irak	338 Djibouti
	616 Iran	342 Somalia
	624 Israel	350 Uganda
	625 Västbanken och Gazaremsan	352 Tanzania
	628 Jordanien	355 Seychellerna och tillhörande områden
	632 Saudiarabien	357 Brittiska områden i Indiska Oceanen
	636 Kuwait	366 Mocambique
	640 Bahrein	373 Mauritius
	644 Qatar	375 Komorerna
	647 Förenade Arabemiraten	377 Mayotte
	649 Oman	378 Zambia
Zon 05	653 Yemen	386 Malawi
400 USA	662 Pakistan	388 Sydafrika
	669 Sri Lanka	395 Lesotho
	676 Myanmar (Burma)	
	680 Thailand	
	690 Vietnam	
	700 Indonesien	
Zon 06	708 Filippinerna	Zon 10
809 Nya Kaledonien	720 Kina	
822 Franska Polynesien	724 Nordkorea	
	740 Hongkong	075 Ryssland

OBS: Länderna definieras i kommissionens förordning (EG) nr 2543/1999 (EGT L 307, 2.12.1999, s. 46).

RÅDETS DIREKTIV 2000/47/EG

av den 20 juli 2000

om ändring av direktiv 69/169/EEG och 92/12/EEG beträffande tillfälliga kvantitativa restriktioner för import till Finland av öl

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 93 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 26 i rådets direktiv 92/12/EEG av den 25 februari 1992 om allmänna regler för punktskattepliktiga varor och om innehav, flyttning och övervakning av sådana varor ⁽⁴⁾, beviljas Finland rättighet att bibehålla en kvantitativ restriktion på 15 liter för öl som inköpts i andra medlemsstater, såsom det föreskrivs i Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, utan att skatt skall betalas i Finland.
- (2) Finland bör vidta åtgärder för att säkerställa att import av öl från tredje land inte tillåts på fördelaktigare villkor än motsvarande import från andra medlemsstater.
- (3) Genom artikel 26 i direktiv 92/12/EEG tillåts Finland att till och med den 31 december 2003 fortsätta att tillämpa samma restriktioner som landet tillämpade den 31 december 1996 för den mängd varor som får föras in på dess territorium utan att ytterligare punktskatt skall betalas, och dessa restriktioner skall successivt avskaffas.
- (4) I artiklarna 4 och 5 i rådets direktiv 69/169/EEG av den 28 maj 1969 om harmonisering av lagstiftningen om befrielse från omsättningsskatter och punktskatter på varor som införs av resande ⁽⁵⁾, ges möjlighet att bevilja skattebefrielse för punktskattepliktiga varor som resande, som kommer från andra länder än medlemsstater, medför i sitt personliga bagage, förutsatt att importen inte har kommersiell karaktär.
- (5) Bestämmelserna i artikel 26 i direktiv 92/12/EEG utgör ett undantag från en av de grundläggande principerna för den inre marknaden, nämligen rätten för medborgarna att transportera varor som inköpts för eget bruk

från en ort till en annan inom gemenskapen utan att åläggas skyldighet att betala nya skatter, och det är därför nödvändigt att begränsa verkningarna av den så långt det är möjligt.

- (6) Det är i denna situation lämpligt att höja den nuvarande kvantitativa gränsen för inköp av öl från andra medlemsstater i flera steg för att Finland stegvis skall anpassa sig till gemenskapsreglerna i artiklarna 8 och 9 i direktiv 92/12/EEG och för att säkerställa att gränserna för skattebefrielse inom gemenskapen för öl avskaffas fullständigt senast den 31 december 2003 i enlighet med artikel 26.1 i det direktivet.
- (7) Finland har haft problem i anslutning till alkohol-, social- och hälsovårdspolitiken samt till den allmänna ordningen till följd av den ökade privata importen av bland annat öl.
- (8) Finland har begärt ett undantag för att få begränsa importen av öl från andra länder än medlemsstaterna till en kvantitet på minst sex 6 liter.
- (9) Hänsyn tas till Finlands geografiska läge, de ekonomiska svårigheterna för finska detaljhandlare i gränsområdena och den betydande inkomstförlust som förorsakas av den ökade importen av öl från andra länder än medlemsstaterna.
- (10) Finland bör därför tillåtas att tillämpa en restriktion på minst sex liter för importen av öl från andra länder än medlemsstaterna.
- (11) Detta undantag bör behållas två år längre än restriktionen för öl som förs in i Finland från andra medlemsstater så att den finska detaljhandeln får möjlighet att anpassa sig till den nya situationen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 5 i direktiv 69/169/EEG skall följande punkt läggas till:

”9. Genom avvikelse från bestämmelserna i artikel 4.1 skall Finland tillåtas att till och med den 31 december 2005 tillämpa en kvantitativ begränsning på minst sex liter för import av öl från andra länder än medlemsstaterna.”

⁽¹⁾ EGT C 177 E, 27.6.2000, s. 93.⁽²⁾ Yttrande avgivet den 14 juni 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽³⁾ Yttrande avgivet den 24 maj 2000 (ännu ej offentliggjort i EGT).⁽⁴⁾ EGT L 76, 23.3.1992, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 96/99/EG (EGT L 8, 11.1.1997, s. 12).⁽⁵⁾ EGT L 133, 4.6.1969, s. 6. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/4/EG (EGT L 60, 3.3.1994, s. 14).

Artikel 2

I artikel 26.1 andra stycket i direktiv 92/12/EEG skall följande mening läggas till:

”Finland skall höja den kvantitativa restriktionen för öl till minst 24 liter från och med den dag då den finska lagstiftningen om införlivande av artikel 5.9 i direktiv 69/169/EEG träder i kraft, till minst 32 liter från och med den 1 januari 2001 och till minst 64 liter från och med den 1 januari 2003.”

Artikel 3

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 november 2000. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall bestämmelserna innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter

om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4

Detta direktiv träder i kraft den tredje dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 juli 2000.

På rådets vägnar

F. PARLY

Ordförande

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2000/52/EG

av den 26 juli 2000

om ändring av direktiv 80/723/EEG om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 86.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens direktiv 80/723/EEG ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 93/84/EEG ⁽²⁾, skall medlemsstaterna se till att finansiella förbindelser mellan offentliga myndigheter och offentliga företag redovisas öppet. I direktiv 80/723/EEG anges att medlemsstaterna skall bevara viss information om finansiella förbindelser och på begäran lämna ut denna till kommissionen, medan övrig information skall lämnas i form av årliga rapporter.
- (2) Olika ekonomiska sektorer som tidigare kännetecknats av nationella, regionala eller lokala monopol har med tillämpning av fördraget eller av regler som antagits av medlemsstaterna och gemenskapen öppnats, eller håller på att öppnas för konkurrens, helt eller delvis. Under denna process har vikten av att EG:s konkurrensregler tillämpas rättvist och effektivt inom dessa sektorer framstått klart, särskilt när det gäller att se till att det inte förekommer något missbruk av en dominerande ställning enligt artikel 82 i fördraget, och inte heller något statligt stöd enligt artikel 87 i fördraget, om det inte är förenligt med den gemensamma marknaden, vilket dock inte påverkar den eventuella tillämpningen av artikel 86.2 i fördraget.
- (3) Medlemsstaterna beviljar ofta särskilda eller exklusiva rättigheter till företag inom dessa sektorer eller betalar ut bidrag eller någon annan form av ersättning till vissa företag som har anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Dessa företag konkurrerar även ofta med andra företag.
- (4) Enligt artikel 86.2 och 86.3 i fördraget är det i princip medlemsstaternas sak att, efter eget bestämmande, anförtro vissa företag tillhandahållandet av tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, medan kommissionen har ansvaret för att säkerställa att bestämmelserna i artikel 86 tillämpas korrekt.
- (5) Enligt artikel 86.1 i fördraget skall medlemsstaterna beträffande offentliga företag och företag som de beviljar särskilda eller exklusiva rättigheter inte vidta och inte heller bibehålla någon åtgärd som strider mot reglerna i fördraget. Artikel 86.2 i fördraget gäller företag som anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Enligt artikel 86.3 i fördraget skall kommissionen säkerställa att bestämmelserna i artikel

86 tillämpas och utfärda lämpliga direktiv eller beslut vad avser medlemsstaterna. Enligt de tolkningsbestämmelser som bifogats fördraget genom protokollet om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna skall bestämmelserna i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen inte påverka medlemsstaternas behörighet att svara för finansiering av radio och TV i allmänhetens tjänst i den utsträckning som denna finansiering beviljas radio- och TV-organisationerna för att de skall utföra det uppdrag att verka i allmänhetens tjänst som har tilldelats dem, utformats och organiserats av varje medlemsstat och i den utsträckning som finansieringen inte påverkar handelsvillkoren och konkurrensen inom gemenskapen i en omfattning som kan strida mot det gemensamma intresset, varvid kraven på att utföra uppdraget att verka i allmänhetens tjänst skall beaktas. För att kommissionen skall kunna säkerställa att bestämmelserna i artikel 86 i fördraget tillämpas måste kommissionen få nödvändig information. Detta innebär att villkoren för hur insyn skall åstadkommas måste preciseras.

- (6) Tillämpningen av konkurrensreglerna, och framför allt av artikel 86 i fördraget, skulle kunna försvåras på grund av komplexiteten i de förhållanden som gäller för de olika typer av offentliga eller privata företag som beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter eller anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, liksom även till följd av det faktum att ett och samma företag kan bedriva ett stort antal olika verksamheter och på grund av att avregleringen av marknaderna nått olika långt i de olika medlemsstaterna. Medlemsstaterna och kommissionen måste därför få detaljerade uppgifter om de berörda företagens interna finansiella och organisatoriska struktur, framför allt separat och tillförlitlig redovisning för olika verksamheter som bedrivs av samma företag. Sådan information är inte alltid tillgänglig eller tillräckligt detaljerad eller tillförlitlig.
- (7) I redovisningen bör de olika verksamheterna särskiljas, och den bör innehålla uppgifter om kostnader och intäkter från varje verksamhet samt om metoderna för kontering och fördelning av kostnader och intäkter. Sådan separat redovisning bör hållas tillgänglig dels för varor eller tjänster för vilka medlemsstaten har beviljat särskilda eller exklusiva rättigheter eller för tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som ett företag har anförtrots att tillhandahålla av medlemsstaten, dels för alla andra varor och tjänster som ingår i företagets verksamhet. Skyldigheten att ha separat redovisning bör inte gälla företag som i sin verksamhet bara tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse och som inte bedriver någon verksamhet utöver dessa tjänster av

⁽¹⁾ EGT L 195, 29.7.1980, s. 35.

⁽²⁾ EGT L 254, 12.10.1993, s. 16.

- allmänt ekonomiskt intresse. Det förefaller inte nödvändigt att kräva separat redovisning i fråga om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse eller när det gäller särskilda eller exklusiva rättigheter i den mån som detta inte behövs för fördelningen av kostnader och intäkter mellan dessa varor och tjänster och sådana varor och tjänster som inte är av allmänt ekonomiskt intresse eller som inte omfattas av särskilda eller exklusiva rättigheter.
- (8) Att kräva att medlemsstaterna ser till att de berörda företagen har sådan separat redovisning är det effektivaste sättet att säkerställa en rättvis och effektiv tillämpning av konkurrensreglerna. Kommissionen har i ett meddelande om tjänster i allmänhetens intresse i Europa ⁽¹⁾ betonat den stora betydelse som sådana tjänster har. Det är också nödvändigt att ta hänsyn till betydelsen av de berörda sektorer där tjänster i allmänhetens intresse kan förekomma, den starka marknadsposition de berörda företagen kan ha och sårbarheten i den konkurrens som uppstår när dessa sektorer avregleras. För att uppnå det grundläggande målet att skapa insyn är det nödvändigt och lämpligt i enlighet med proportionalitetsprincipen att fastställa bestämmelser om separat redovisning. Detta direktiv går inte utöver vad som är absolut nödvändigt för att uppnå de eftersträfvade målen i enlighet med artikel 5 tredje stycket i fördraget.
- (9) Inom vissa sektorer skall medlemsstaterna och vissa företag föra separat redovisning enligt bestämmelser som antagits av gemenskapen. Det är nödvändigt att se till att all ekonomisk verksamhet inom gemenskapen behandlas lika och att utvidga kravet på separat redovisning till att omfatta alla jämförbara situationer. Detta direktiv bör inte medföra någon ändring av de särskilda bestämmelser som, i samma syfte, fastställs genom annan gemenskapslagstiftning, och det bör därför inte gälla verksamhet som bedrivs av företag som omfattas av dessa bestämmelser.
- (10) För företag med en total årlig nettoomsättning som understiger 40 miljoner euro är det för närvarande inte nödvändigt att kräva separat redovisning, eftersom deras verksamhet inte påverkar konkurrensen annat än i begränsad utsträckning och eftersom onödigt administrativ belastning bör undvikas. Tillhandahållandet av vissa typer av tjänster som endast i begränsad utsträckning påverkar handeln mellan medlemsstaterna behöver inte heller omfattas av kravet på separat redovisning. Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av andra regler för medlemsstaternas tillhandahållande av information till kommissionen.
- (11) Det förefaller för närvarande inte nödvändigt att kräva separat redovisning av företag som under en lämplig tidsperiod mottar en ersättning för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse som har fastställts genom ett öppet, genomblickbart och ickediskriminerande förfarande.
- (12) Enligt artikel 295 i fördraget skall fördraget inte i något hänseende ingripa i medlemsstaternas egendomsordning. Konkurrensreglerna bör inte tillämpas så att offentliga eller privata företag diskrimineras på ett omotiverat sätt. Detta direktiv bör gälla både offentliga och privata företag.
- (13) Det finns skillnader i den territoriella förvaltningsstrukturen i medlemsstaterna. Detta direktiv bör omfatta offentliga myndigheter på alla nivåer i varje medlemsstat.
- (14) Direktiv 80/723/EEG bör därför ändras.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 80/723/EEG ändras på följande sätt:

1. Rubriken skall ersättas med följande:

”Kommissionens direktiv 80/723/EEG av den 25 juni 1980 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag samt i vissa företags ekonomiska verksamhet”.

2. Artiklarna 1 och 2 skall ersättas med följande:

”Artikel 1

1. Medlemsstaterna skall se till att finansiella förbindelser mellan offentliga myndigheter och offentliga företag redovisas öppet enligt föreskrifterna i detta direktiv, så att det klart framgår

- vilka allmänna medel som offentliga myndigheter direkt tillfört offentliga företag,
- vilka allmänna medel som offentliga myndigheter tillfört offentliga företag indirekt via andra offentliga företag eller finansiella institut,
- på vilket sätt dessa allmänna medel använts.

2. Medlemsstaterna skall, utan att det påverkar tillämpningen av de särskilda bestämmelser som fastställs av gemenskapen, säkerställa att den finansiella och organisatoriska strukturen i varje företag som är skyldigt att ha separat redovisning avspeglas korrekt i den separata redovisningen, så att följande anges tydligt:

- Kostnader och intäkter som härrör från de olika verksamheterna.
- Fullständiga uppgifter om de metoder som tillämpats på konteringen och fördelningen av kostnaderna och intäkterna på de olika verksamheterna.

⁽¹⁾ EGT C 281, 26.9.1996, s. 3.

Artikel 2

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

a) *offentliga myndigheter*: alla offentliga myndigheter, inbegripet staten och regionala och lokala myndigheter samt alla övriga territoriella myndigheter.

b) *offentliga företag*: varje företag, över vilket de offentliga myndigheterna direkt eller indirekt kan utöva ett dominerande inflytande till följd av ägarskap, finansiell medverkan eller gällande regler.

c) *offentliga företag i tillverkningssektorn*: företag vars huvudsakliga verksamhet, definierad som minst 50 procent av årsomsättningen, är tillverkning. Detta är företag vars verksamhet omfattas av Avdelning D-Tillverkning (underavdelning DA t.o.m. DN i Nace (rev. 1)) (*).

d) *företag som är skyldigt att ha separat redovisning*: varje företag som har beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter av en medlemsstat enligt artikel 86.1 i fördraget, eller som anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 86.2 i fördraget, och som får statligt stöd i någon form, inbegripet subventioner, bidrag och ersättningar, för tillhandahållandet av en sådan tjänst, samtidigt som företaget även bedriver annan verksamhet.

e) *olika verksamheter*: å ena sidan alla varor eller tjänster, för vilka ett företag har beviljats särskilda eller exklusiva rättigheter, eller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, som ett företag har anförtrotts att tillhandahålla, och å andra sidan, varje annan enskild vara eller tjänst som ingår i företagets verksamhet.

f) *exklusiva rättigheter*: rättigheter som en medlemsstat beviljar ett företag genom lag eller annan författning eller något administrativt instrument som ger detta företag ensamrätt att tillhandahålla en tjänst eller bedriva en verksamhet inom ett bestämt geografiskt område.

g) *särskilda rättigheter*: rättigheter som en medlemsstat beviljar ett begränsat antal företag genom lag eller annan författning eller något administrativt instrument som, inom ett bestämt geografiskt område,

— på annat sätt än utifrån objektiva, proportionerliga och icke-diskriminerande kriterier begränsar antalet företag som har tillstånd att tillhandahålla en viss tjänst eller utföra en viss verksamhet till två eller flera,

— ger flera konkurrerande företag, på annat sätt än enligt dessa kriterier, tillstånd att tillhandahålla en viss tjänst eller utföra en viss verksamhet, eller

— ger ett eller flera företag, på annat sätt än enligt dessa kriterier, författningensliga fördelar som i väsentlig grad påverkar andra företags möjligheter att tillhan-

dahålla samma tjänst eller bedriva samma verksamhet på i allt väsentligt likvärdiga villkor.

2. Ett dominerande inflytande skall anses föreligga, när de offentliga myndigheterna direkt eller indirekt

a) äger majoriteten av företagets tecknade egenkapital,

b) kontrollerar majoriteten av rösttalet för bolagets samtliga aktier, eller

c) har rätt att utse fler än hälften av medlemmarna i företagets administrativa eller verkställande ledning eller i dess styrelse.

(*) EGT L 83, 3.4.1993, s. 1."

3. I artikel 3, skall "artikel 1" ersättas med "artikel 1.1."

4. Följande artikel 3a skall införas:

"Artikel 3a

1. För att säkerställa den insyn som avses i artikel 1.2 skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att se till att varje företag som är skyldigt att ha separat redovisning

a) för separat internredovisning för var och en av verksamheterna,

b) korrekt konterar eller fördelar alla kostnader och intäkter på grundval av konsekvent tillämpade och sakligt motiverade redovisningsprinciper,

c) klart anger vilka principer för kostnadsredovisning som ligger till grund för den separata redovisningen.

2. Punkt 1 skall endast tillämpas på verksamheter som inte omfattas av särskilda bestämmelser som fastställs av gemenskapen och skall inte påverka sådana skyldigheter för medlemsstater eller företag som härrör från fördraget eller från sådana särskilda bestämmelser."

5. Artiklarna 4 och 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

1. När det gäller den insyn som avses i artikel 1.1, skall direktivet inte tillämpas på finansiella förbindelser mellan offentliga myndigheter och

a) offentliga företag vad beträffar tjänster som inte kan påverka handeln mellan medlemsstaterna i nämnvärd omfattning,

b) centralbanker,

c) offentliga kreditinstitut, när det gäller myndigheters insättningar av allmänna medel på normala affärsmässiga villkor, och

d) offentliga företag vars totala nettoomsättning under de två sista räkenskapsåren före det år under vilket de i artikel 1.1 avsedda medlen har tillförts eller använts understiger 40 miljoner euro. För offentliga kreditinstitut skall dock motsvarande tröskelvärde vara en balansomslutning på 800 miljoner euro.

2. När det gäller den insyn som avses i artikel 1.2, skall detta direktiv inte tillämpas i följande fall:

a) I fråga om företag som tillhandahåller tjänster som inte kan påverka handeln mellan medlemsstaterna i nämnvärd omfattning.

b) I fråga om företag, vars totala nettoomsättning understiger 40 miljoner euro under de två räkenskapsår som föregår det år då det åtnjuter en särskild eller exklusiv rättighet som beviljats av en medlemsstat enligt artikel 86.1 i fördraget, eller under vilket det anförtrotts att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 86.2 i fördraget, för offentliga kreditinstitut skall dock motsvarande tröskelvärde vara en balansomslutning på 800 miljoner euro.

c) Om det statliga stöd – oavsett om det ges som subvention, bidrag, ersättning eller i någon annan form – som beviljas ett företag, som anförtrotts att tillhandahålla en tjänst av allmänt intresse enligt artikel 86.2 i fördraget, har fastställts för en lämplig tidsperiod enligt ett öppet, genomblickbart och icke-diskriminerande förfarande.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall se till att information om finansiella förbindelser enligt artikel 1.1 hålls tillgänglig för kommissionen under fem år efter utgången av det räkenskapsår, då de allmänna medlen tillfördes det offentliga företaget. Om emellertid medlen används under ett senare räkenskapsår, skall de fem åren räknas från det årets utgång.

2. Medlemsstaterna skall se till att information om den finansiella och organisatoriska strukturen i sådana företag som avses i artikel 1.2 hålls tillgänglig för kommissionen

under fem år från och med utgången av det räkenskapsår som informationen avser.

3. Medlemsstaterna skall, om kommissionen finner det nödvändigt, på begäran lämna information enligt punkterna 1 och 2, tillsammans med övrig nödvändig information, särskilt angående ändamålen för verksamheten."

6. I artikel 5a.3 skall "ecu" ersättas med "euro".

7. I artikel 6.1 skall "artikel 5.2" ersättas med "artikel 5.3".

Artikel 2

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 juli 2001. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

Artikel 1.2 i direktiv 80/723/EEG, i dess lydelse enligt detta direktiv, skall tillämpas senast från och med den 1 januari 2002.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 8 juli 1999

om det statliga stöd som Frankrike har genomfört till förmån för Crédit agricole genom att detta institut gets ensamrätt att ta emot och förvalta notariedepositioner i landsbygdskommuner

[delgivet med nr K(1999) 2147]

(Endast den franska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2000/480/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 88.2 första stycket i detta,

med beaktande av Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a i detta,

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig, och

av följande skäl:

I

FÖRFARANDE

- (1) Genom en skrivelse av den 22 januari 1998 underrättade kommissionen de franska myndigheterna om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende de fördelar som staten gett Crédit agricole genom att ge detta institut ensamrätt att ta emot notariedepositioner (dépôt des notaires) i landsbygdskommuner. Detta förfarande inleddes efter det att Association française des banques (AFB) och Chambre syndicale des banques populaires (CSBP) inkommit med ett klagomål beträffande den ensamrätt som den franska staten gett Crédit agricole.
- (2) De franska myndigheterna inkom i en skrivelse av den 9 april 1998 med svar på de frågor som kommissionen hade ställt i sin skrivelse om beslutet att inleda förfarandet.

Myndigheterna meddelade också att de hade för avsikt att häva Crédit agricoles ensamrätt att ta emot notariedepositioner i mitten av 1998. Efter det att meddelandet om kommissionens beslut att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 hade offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* (1) skickade Crédit agricole den 5 juni 1998 en skrivelse till kommissionen där man argumenterade mot att de åtgärder som var föremål för förfarandet skulle klassificeras som statligt stöd. Den 22 september 1998 skickade kommissionen en skrivelse till de franska myndigheterna, där den begärde kompletterande upplysningar till deras svar av den 9 april. De franska myndigheterna svarade på denna begäran genom en skrivelse av den 7 januari 1999. Kommissionen skickade den 25 januari en ny skrivelse där den begärde att de franska myndigheterna skulle bekräfta upphävandet av Crédit agricoles ensamrätt. Myndigheterna informerade i en skrivelse av den 28 april 1999 kommissionen om de åtgärder som de var beredda att vidta för att från den 1 april 2000 häva Crédit agricoles ensamrätt.

II

CRÉDIT AGRICOLE – BESKRIVNING AV ORDNINGEN
FÖR NOTARIEDEPOSITIONER

- (3) Innan sammanslagningen av Société Générale och Paribas offentliggjordes i februari 1999 var Crédit agricole den största bankkoncernen i Frankrike och den

(1) EGT C 144, 9.5.1998, s. 6.

femte största i Europa ^(?). Det rörde sig om en grupp av ömsesidiga företag varav de första etablerades i slutet av 1800-talet för att tillgodose jordbrukarnas finansieringsbehov. Caisse nationale du credit agricole (CNCA), som ansvarar för samordningen av de olika avdelningarnas utlåningsverksamhet, inrättades av staten 1926. CNCA privatiserades 1988 och koncernen är sedan dess helt privatägd. 91 % ägs av koncernens regionala avdelningar och 9 % av dess anställda. De regionala avdelningarna ägs i sin tur av lokala avdelningar med ungefär 5 miljoner medlemmar. Koncernen har kommit att utvecklas till en stor inlåningsbank med en allmän bankverksamhet. Koncernen hade i slutet av 1997 ett nät av ungefär 8 200 kontor och 9 200 "points verts" (gröna punkter), vilka består i enklare tjänster som delegerats till detaljhandlare. På landsbygden svarar Crédit agricole för cirka 33 % av alla bankkontor, vilket är betydligt mer än de tre största bankerna inom AFB tillsammans.

(4) Koncernen Crédit agricole är fortfarande en viktig finansieringskälla för jordbruket, men dess kundgrupp har i hög grad utvidgats till andra yrkesgrupper och andra ekonomiska sektorer. Crédit agricole hade fram till 1990 monopol på räntesubventionerade lån till jordbruket, men sedan detta år är denna utlåning konkurrensutsatt.

(5) Även om notarier utövar en fri yrkesverksamhet är de regeringstillsatta ämbetsmän och omfattas av detaljerade bestämmelser som fastställs av myndigheterna. Framför allt får de inte ta emot insättningar från sina klienter i fråga om transaktioner som är föremål för notarieupprättade akter. Staten ålägger notarierna att deponera dessa insättningar hos de inrättningar som finns upptagna i en begränsad förteckning. Dessa medel som tillfälligtvis förvaltas av notarierna härrör huvudsakligen från bouppteckningar, fastighetsaffärer, företagsableringar och affärsöverlåtelse. Då kommissionen inledde förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget angav den, med hänvisning till de upplysningar som lämnats av klagandena och de franska myndigheterna, att staten 1972 (genom en förordning av den 25 augusti) fastställde en förteckning över inrättningar som var behöriga att ta emot och förvara insättningar för en kortare tid än tre månader. I denna förteckning återfanns Caisse des dépôts et consignations (CDC), Service des chèques postaux samt Caisses de Crédit agricole (för kommuner med färre än 5 000 invånare). År 1973 gav staten Caisses de Crédit agricole behörighet att ta emot de

medel som förvaltades av notarier i kommuner med färre än 30 000 invånare ^(?).

(6) Dessa depositioner ger upphov till intäkter i form av en provision ⁽⁴⁾ på 1 % (till notarien). Då kommissionen inledde detta förfarande underströk den därför också att tillgången till denna billiga finansieringsmöjlighet fram till och med 1990 inte krävde någon motprestation från Crédit agricoles sida. En fond för minskning av jordbrukarnas finansiella kostnader (FAC) bildades 1990 (genom ett avtal av den 26 september 1990 mellan staten och Crédit agricole), till vilken Crédit agricole accepterade att bidra med 500 miljoner franska franc under 1991 och 1992, 600 miljoner franc under 1993 och 500 miljoner franc under 1994 och 1995. Ett avtal träffades 1996 mellan myndigheterna och Crédit agricole om att förnya detta bidrag till FAC med 1 miljard franc för åren 1996–1999. Crédit agricoles regionala avdelningar tilldelar FAC medel i förhållande till avkastningen från förvaltningen av notariepositioner. Denna fond finansierar räntesubventioner (särskilt till unga jordbrukare), så kallade konsolideringslån samt skuldavskrivningar, särskilt i syfte att underlätta för jordbrukare att upphöra med verksamheten. Crédit agricole förvaltar fritt FAC:s medel enligt dessa kriterier.

(7) Då kommissionen inledde detta förfarande ansåg den att Crédit agricoles ensamrätt att ta emot och förvalta notariepositioner

- snedvrider konkurrensen i en omfattning som kan tänkas påverka handeln mellan gemenskapens medlemsstater,
- ger Crédit agricole en fördel som koncernen inte skulle ha kunnat erhålla under marknadsmässiga förhållanden,
- tar statliga medel i anspråk.

(8) Mot bakgrund av detta ansåg kommissionen att de aktuella åtgärderna kunde anses innehålla betydande inslag av statligt stöd enligt artikel 87 i EG-fördraget. På grundval av de upplysningar som kommissionen hade till sitt förfogande ansåg den att det stöd som därmed konstaterats utgjorde ett nytt stöd i fördragets mening och att det därmed var motiverat att inleda förfarandet enligt artikel 88.2 i fördraget för att granska dessa åtgärder.

(9) De klagandes (AFB och CSBP) argument har redovisats i meddelandet om beslutet att inleda detta förfarande ^(?).

III

SYNPUNKTER FRÅN BERÖRDA PARTER

(10) Utöver synpunkterna från Crédit agricole har kommissionen under detta förfarande inte fått in några synpunkter från de berörda parterna.

^(?) Med undantag av kommuner med en befolkning på 5 001–30 000 invånare, kommuner som utgör en del av tätorter med fler än 50 000 invånare samt kommuner i områden för landsbygdsutveckling och områden med bergs ekonomi (utom tätorter med fler än 50 000 invånare).

⁽⁴⁾ Denna provision utgörs i själva verket av en årlig ränta på 1 % som tillämpas under den tid då depositionerna förvaltas. En genomsnittlig behållning på 20 miljarder franc under ett år ger sålunda upphov till en provision till notarierna på totalt 200 miljoner franc.

⁽⁵⁾ Se fotnot 1.

^(?) Enligt kreditvärderingsinstitutet Moody's ranking från slutet av 1997.

- (11) I likhet med de franska myndigheterna har Crédit agricole
- understrukit att Crédit agricoles avdelningar fick befogenhet att ta emot notariedepositioner 1930 och att de inte kunde anses ha ensamrätt att ta emot dessa depositioner eftersom CDC och Service des chèques postaux har rätt att ta emot sådana depositioner i hela landet inklusive i landsbygdsområden,
 - hävdade att notariedepositioner inte kan betraktas som statliga medel och därför inte kan anses utgöra statligt stöd enligt artikel 87,
 - understrukit notariernas ställning som offentliga ämbetsmän och de rättsliga krav som är förknippade med denna,
 - understrukit att utgifterna för att förvalta notariedepositionerna uppgick till ungefär 1,77 % av behållningen,
 - understrukit den begränsning till krediter till jordbruket med kort löptid som Crédit agricole varit föremål för fram till februari 1997, och som man ansåg innebar en motprestation för notariedepositionerna,
 - påmint om bildandet av FAC som sedan starten 1990 tilldelats 3,9 miljarder franc i form av en andel av avkastningen från notariedepositionerna, vilket därmed skulle utgöra en motprestation för notariedepositionerna,
 - bestridit all påverkan på handeln mellan medlemsstaterna på grund av verksamhetens landsbygdskaraktär med nära kundförbindelser och de små belopp som berörs, vilka motsvarar en obetydlig del av den totala inlåningen i Frankrike.
- (12) Crédit agricole underströk att det endast var de regionala avdelningarna som tog emot notariedepositionerna. Crédit agricole ansåg att kommissionen, då den inledde detta förfarande, hade begått ett fel både rättsligt och i praktiken genom att betrakta hela nätet av regionala avdelningar och CNCA som en enda ekonomisk enhet vilken eventuellt skulle ha fått stöd till följd av ordningen för insättning av notariedepositioner. Crédit agricole redogjorde för sin blygsamma internationella utveckling och ansåg att medlen från notariedepositionerna inte i något fall hade kunnat finansiera koncernens internationella utveckling, som är identisk med CNCA:s, medan det är koncernens regionala avdelningar som tar emot notariedepositionerna. Crédit agricole menade att de ekonomiska resurser som notariedepositionerna utgör var uppförda på de regionala avdelningarnas egna balansräkningar. De regionala avdelningarnas överskott, som inbegriper notariedepositionerna, återinvesteras visserligen i CNCA, men då till marknadsmässiga villkor utan att CNCA får några som helst fördelar.
- (13) Crédit agricole bestred att det skulle kunna utgöra ett inslag av statligt stöd att staten, genom att avsäga sig all avkastning på notariedepositionerna, avstår från en potentiell intäkt som den hade kunnat erhålla genom den aktuella ordningen, eftersom antalet statliga interventioner är stort och då en sådan skyldighet att eftersträva avkastning skulle innebära ett ifrågasättande av den diskretionära rätt vid ekonomiska ingripanden, som staten tillerkänns i den nationella lagstiftningen, liksom av principen att administrativa handlingar inte kan köpas. Crédit agricole bestred också att gemenskapslagstiftningen skulle innehålla en skyldighet för staten att ta ut marknadspris för den ensamrätt som den beviljat koncernen.
- (14) När det gäller de krav som är förknippade med denna ordning hävdade Crédit agricole att koncernen i vilket fall som helst skulle ha valts ut av staten, oavsett hur den förteckning över finansiella inrättningar som har rätt att ta emot notariedepositioner skulle ha sett ut.
- (15) Crédit agricole underströk att den franska Conseil d'Etat i sitt utlåtande av den 27 mars 1997 hade ansett att bestämmelserna för notariedepositioner var förenliga inte bara med artikel 82, utan också med artikel 86 i EG-fördraget. De skulle därmed inte heller vara oförenliga med artikel 87 i fördraget. Crédit agricole ansåg framför allt att de banker som är medlemmar i AFB inte kunde anses erbjuda en säkerhet som var jämförbar med Crédit agricoles förrän efter det att AFB den 8 februari 1994 antagit de bestämmelser som innebar att notariedepositioner skulle återbetalas i sin helhet, i den händelse att en av medlemsbankerna skulle gå i konkurs.
- (16) Crédit agricole ansåg också att kommissionen hade blandat samman det hypotetiska stödet med stödets faktiska fördelar. Man underströk framför allt att kommissionen i sin bedömning av de fördelar som Crédit agricole kom att åtnjuta genom att ta emot och förvalta notariedepositionerna inte hade beaktat koncernens "naturliga" marknadsandel på den franska landsbygden (i den händelse att ordningen skulle avskaffas) eller den marknadsandel som banken avstår ifrån i städerna. På grundval av den naturliga marknadsandel av notariedepositionerna som Crédit agricole betraktar som sin, beräknade koncernen att notariedepositioner till ett värde av 12,1 miljarder franc skulle placeras hos Crédit agricole även om ordningen avskaffades. Med tanke på att behållningen under 1996 uppgick till 21 miljarder franc skulle därmed bara cirka 9 miljarder franc härröra från koncernens ensamrätt. Crédit agricole ansåg att denna ytterligare behållning var försumbar i förhållande till bankens totala behållning.
- (17) Med tanke på de kontrollskyldigheter som notariernas räkenskaper är underkastade ansåg Crédit agricole att det skulle vara oförenligt med de säkerhetsmål som satts upp för systemet, att placera notariedepositionerna hos inrättningar i utlandet.
- (18) Slutligen ansåg Crédit agricole att stödet till jordbruket i form av räntesubventionerade lån med kort löptid är motiverat av att det bidrar till mål av allmänt intresse.

IV

KOMMENTARER FRÅN FRANKRIKE

- (19) I sin skrivelse till kommissionen av den 9 april 1998 redogjorde de franska myndigheterna för sina synpunkter som svar på de frågor kommissionen hade ställt då den inledde detta förfarande.
- a) *Ursprunget till de rättigheter som beviljats Crédit agricole*
- (20) De franska myndigheterna angav i sin skrivelse av den 9 april 1998 att den möjlighet som getts Crédit agricole att ta emot och förvalta notariedepositioner för en kortare tid än tre månader grundade sig på en förordning av den 9 mars 1953, vilken inte innehöll några tidsbegränsningar för notariedepositioner. Enligt de franska myndigheterna infördes genom de beslut som justitieministeriet fattade den 25 augusti 1972, och som kompletterades den 7 juni 1973, en begränsning jämfört med den tidigare situationen genom att denna rätt att förvalta notariedepositioner begränsades till tre månader i landsbygdsområden.
- (21) Då kommissionen i en skrivelse av den 22 september 1998 hade begärt att de franska myndigheterna skulle visa att den ensamrätt som getts Crédit agricole härrörde från ett tidigare datum än fördragets ikraftträdande, skickade dessa den 7 januari 1999 följande dokument till kommissionen:
- En kopia av justitieministeriets förordning av den 9 mars 1953, där det påpekades att notariernas så kallade "fria" medel (utöver de medel som deponeras för en längre tid än tre månader, vilka skall föras över till CDC) enligt en skrivelse från 1930 kunde deponeras hos flera olika inrättningar, däribland Caisses de Crédit agricole.
 - En kopia av justitieministeriets skrivelse av den 24 december 1930, vilken visade att Crédit agricole redan då, och sedan 1924, räknades till de inrättningar som hade rätt att ta emot notariedepositioner.
- b) *Motiv och syften bakom Frankrikes beslut att införa och behålla särskilda rättigheter att ta emot och förvalta notariedepositioner*
- (22) De franska myndigheterna ansåg att den aktuella rättsordningen var motiverad av tre skäl: notariatämbetets särskilda karaktär och behovet att kontrollera det på ett effektivt sätt, bankernas lättillgänglighet för notarier verksamma på landsbygden samt den helt säkra förvaltningen av mottagna medel. Myndigheterna påminde om att notarierna utövar ett offentligt ämbete inom ramen för sin självständiga yrkesverksamhet. De underströk särskilt att notarierna är underkastade en ingående kontroll och att den franska kassationsdomstolen i en dom av den 19 november 1914 klassificerade deras räkenskaper som offentliga handlingar. För det andra underströk de franska myndigheterna Crédit agricoles starka etablering på landsbygden, där banken har det största kontorsnätet i Frankrike med cirka 34 % av alla bankkontor. 64 % av Crédit agricoles fasta kontor ligger på landsbygden. För det tredje underströk myndigheterna Crédit agricoles säkra förvaltning av notariedepositionerna. Denna baserar sig på en förebyggande garanti utan tak grundad på solidaritet mellan alla regionala avdelningar och CNCA, vilket innebär att gruppens interna garantier gör det osannolikt att de regionala avdelningarna skulle gå i konkurs. Detta innebär också att notariedepositionsmedlen är fullständigt garanterade.
- (23) De franska myndigheterna underströk också, precis som kommissionen påpekade då den inledde detta förfarande, att det 1990 hade bildats en fond för minskning av jordbrukarnas finansiella kostnader. Denna fond utgår enligt myndigheterna en "motprestation" för den gällande ordningen för notariedepositioner. Crédit agricoles bidrag till fonden, som grundar sig på avkastningen från förvaltningen av notariedepositioner, uppgår under perioden 1990–1999 till 3,6 miljarder franc. Till detta skall läggas 300 miljoner franc från förvaltningen av notariedepositioner till förmån för det nationella jordbruksförsäkringssystemet.
- c) *Notariedepositionernas utveckling*
- (24) De franska myndigheterna har inkommit med en sammanställning av inestående notariedepositioner hos Crédit agricole sedan 1973, vilken visar att den totala behållningen ökade från 15,6 miljarder franc 1973 till 25,4 miljarder franc 1997 (till 1997 års priser) och att behållningen, bortsett från normala konjunkturcykler, har uppvisat en anmärkningsvärd stabilitet under perioden. Den uppgick under 1997 till (i genomsnitt) 19,6 miljarder franc.
- d) *Kostnad för att förvalta notariedepositionerna*
- (25) Som svar på den fråga som kommissionen ställde då den inledde förfarandet, angående kostnaderna för att förvalta notariedepositionerna, angav de franska myndigheterna att förvaltningskostnaderna för dessa medel under 1997 uppgick till i storleksordningen 1,77 % av behållningen. Enligt myndigheterna fördelar sig dessa kostnader enligt följande:
- i) 0,29 % utgör transaktionskostnader för insättningar och uttag som vid varje normalt företagskonto.
 - ii) 1,49 % utgör överkostnader som beror på särskilda krav vid förvaltningen av notariekonton varav
 - 0,11 % är överkostnader för vissa specifika transaktioner,
 - 0,96 % beror på att sedvanliga transaktionsregler inte är tillämpliga,
 - 0,42 % utgör särskilda personalkostnader.

De franska myndigheterna ansåg att dessa kostnader sannolikt skulle minska på längre sikt tack vare de produktivitetssökningar som Crédit agricole gjort i fråga om sin verksamhet, i allmänhet och vid förvaltningen av notarietdepositioner i synnerhet. Därmed skulle förvaltningskostnaderna tidigare ha varit högre.

myndigheterna underströk att den allmänt låga räntenivån i den franska ekonomin vid det laget minskade behovet av en särskild ordning för att skydda jordbruket.

e) *Crédit agricoles nedsättning av finansieringskostnaderna för kortsiktiga lån till jordbruket*

f) *Crédit agricoles genomsnittliga finansieringskostnad*

(26) Bortsett från senare års bidrag till FAC ansåg myndigheterna i skrivelse av den 9 april 1998 att Crédit agricoles nettointäkter från sin förvaltning av notarietdepositioner på landsbygden ända sedan början använts till att minska finansieringskostnaderna för kortsiktiga lån till jordbruket. Dessa lån beviljades fram till 1981 till räntor som bestämdes av jordbruks- och ekonomiministerierna. Dessa räntor fastställdes senare av CNCA inom ett spann på $\pm 30\%$ i förhållande till den genomsnittliga räntan på penningmarknaden. Denna reglering av de korta räntorna hävdades enligt myndigheterna så sent som genom ett dekret av den 3 februari 1997. De franska

(27) Som svar på den fråga som kommissionen ställde då den inledde detta förfarande har de franska myndigheterna inkommit med uppgifter som visar att Crédit agricoles genomsnittliga finansieringskostnader har minskat från [...] % (*) 1987 till [...] % (*) 1996, och att de under hela denna period höll sig inom detta intervall.

g) *Användning av bidragen till FAC*

(28) I sin skrivelse till kommissionen av den 9 april 1998 preciserade de franska myndigheterna uppgifterna om de årliga bidragen till FAC och deras användning på ett antal punkter.

(29) De angav att bidragen till FAC och deras användning sedan starten fördelade sig enligt följande:

TABELL 1

Bidrag till och finansieringsstöd genom FAC

(miljoner franska franc)

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	Totalt
Minskning av jordbrukarnas skulder	600	394	564	494	467	197	2 716
— Räntesubventioner	295	213	410	340	324	160	1 742
— Konsolideringslån	86	45	46	51	45	17	290
— Skuldavskrivningar	219	136	108	103	93	15	674
— Transporterade medel					5	5	10
Annat stöd (jordbruksförsäkringar)			40	8	33	203	284
Totalt	600	394	604	502	500	400	3 000

Källa: franska myndigheter.

- (30) De franska myndigheterna angav att en del av stödet genom FAC använts för att minska skulderna för jordbrukare som var kunder hos Crédit agricole och att en annan del av FAC:s medel anslagits till särskilda åtgärder, och då framför allt till den nationella jordbruksförsäkringsfonden. Myndigheterna underströk att FAC:s prioriteringar varje år bestämdes genom ett avtal mellan Crédit agricole och staten. De menade att uppdrag av allmänt intresse till förmån för jordbruket var kopplade till denna ordning och att de som gynnades av FAC var de jordbrukare som var kunder till Crédit agricole och inte banken själv. De motiverade detta stöd med att Crédit agricole stod för ungefär 80 % av bankernas utlåning till jordbrukarna. De underströk vidare att budgetmedel på totalt 20 miljoner franc per år hade ställts till övriga bankers förfogande i samma syfte.
- (31) De franska myndigheterna ansåg att FAC:s stöd för Crédit agricoles del inte utgjorde ett substitut för dess avsättningspolicy eftersom de regionala avdelningarnas osäkra och omstridda kundfordringar inte kommit i åtnjutande av mer än 15 %–19 % av de årliga bidragen till FAC. 10 % av stödet gällde

(*) Affärshemlighet.

skuldavskrivningar, medan huvuddelen hade fördelats dels utifrån situationen inom olika produktionssektorer och dels till startkostnader för unga jordbrukare. Det årliga stödbeloppet per jordbrukare (ungefär 6 000 franc) är blygsamt och har enligt myndigheterna ett socialt syfte.

h) *Allmänna synpunkter på ordningen för notariedepositioner*

- (32) De franska myndigheterna bestred att notariedepositionerna skulle utgöra statliga medel och att de skulle snedvrida konkurrensen, vilket kommissionen hade understrukt då den inledde detta förfarande. De bestred framför allt att staten på något sätt skulle avstå från en potentiell intäkt som den skulle ha kunnat erhålla genom den aktuella ordningen, med hänvisning till att administrativa handlingar inte kan köpas. Av denna anledning bestred de varje inslag av stöd i ordningen med ensamrätt att förvalta notariedepositioner. Dessutom ansåg de att den aktuella ordningen inte var av en sådan karaktär att den skulle kunna påverka handeln mellan medlemsstaterna.
- (33) De franska myndigheterna ansåg vidare att ordningen för notariedepositioner hade införts för att på landsbygden skydda det allmänna intresse som är särskilt kopplat till notariatsämbetet.
- (34) De franska myndigheterna påminde slutligen om Conseil d'Etats beslut av den 27 mars 1997, enligt vilket ordningen för notariedepositionerna inte stred mot artikel 82 i fördraget.

i) *Förväntad utveckling av ordningen för notariedepositioner*

- (35) I sin skrivelse av den 9 april 1998 informerade de franska myndigheterna kommissionen om att man planerade en översyn av ordningen för notariedepositioner före våren 1998. Denna översyn skulle bestå i att åter samlas all verksamhet rörande förvaltning av notariedepositioner, oavsett deras löptid, hos Caisse des dépôts et consignations. Crédit agricole skulle därmed förlora den ekonomiska fördel som följer av ensamrätten att ta emot notariedepositioner (se skäl 61 angående de utfästelser som de franska myndigheternas gjorde i sin skrivelse av den 28 april 1999).

V

BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN/STÖDET

V.1 Förekomsten av statligt stöd i de granskade åtgärderna

a) *Företag som gynnas av de aktuella åtgärderna*

- (36) I sitt svar på kommissionens beslut att inleda detta förfarande ansåg Crédit agricole att kommissionen hade begått ett fel både rättsligt och i praktiken genom att betrakta alla enheter inom koncernen Crédit agricole som en och samma mottagare, nämligen Crédit agricole.
- (37) Kommissionen konstaterar följande:
- Koncernen Crédit agricole utgör – oaktat dess särskilda former framför allt på lokal nivå, dess ställning som ömsesidigt företag och varje avdelnings självständiga förvaltning – en enda ekonomisk enhet. Enligt Crédit agricoles årsredovisning från 1997 utgör "Crédit agricole" en förenad och decentraliserad koncern som grundar sig på en struktur med tre nivåer (lokala avdelningar, regionala avdelningar och en nationell avdelning). Koncernen har därmed en ekonomisk kapacitet som måste bedömas på ett övergripande sätt. I årsredovisningen från 1997 konstateras att den intressegemenskap som förenar dess lokala avdelningar, regionala avdelningar och nationella avdelning innebär att Crédit agricole presenterar räkenskaper som är representativa för koncernens samlade ekonomiska situation och jämförbara med de samlade räkenskaperna för andra stora bankkoncerner. Precis som för Crédit agricoles egna företrädare och ägare, liksom för finansmarknaderna, råder det för kommissionens del sålunda inget tvivel om Crédit agricole har alla de juridiska och ekonomiska egenskaper som kännetecknar ett företag. Det är på grundval av sina samlade räkenskaper, vilka den 31 december 1997 uppvisade en total balansomslutning på 2,514 miljarder franc, som Crédit agricole har fått sitt betyg från kreditvärderingsinstitutet. Den 31 december 1997 hade koncernen kreditbetygen AA (Standard & Poor's) och Aal (Moody's). En koncerns, och då särskilt ett finansiellt institut, kreditbetyg avgör dess villkor för återfinansiering på finansmarknaderna och är därmed en grundkomponent i den kostnadsbildning som kan förmodas gynna eller missgynna företaget i konkurrensen med andra företag inom samma bransch.

- Crédit agricole har inom ramen för detta förfarande lagt fram en samlad redogörelse av sina synpunkter, vilken undertecknats både av generaldirektören för Fédération nationale de crédit agricole och den biträdande generaldirektören för CNCA. Detta svar har presenterats för "Crédit agricoles" räkning. Om CNCA inte anser sig åsyftas i det aktuella förfarandet kan kommissionen inte förstå varför CNCA har ansett det vara nödvändigt att inkomma med synpunkter i form av ett gemensamt och solidariskt försvar med Federation nationale du crédit agricole.
- De franska myndigheterna underströk att en av anledningarna till att Crédit agricole ansågs vara lämplig att förvalta notariedepositioner var den säkerhet som grundades på den solidariska garantin mellan samtliga regionala avdelningar och CNCA.

- (38) Mot bakgrund av dessa uppgifter, som obestriddligen kvalificerar koncernen Crédit agricole som ett enda företag, har kommissionen sålunda ingen anledning att ändra den bedömning som den gjorde då den inledde detta förfarande beträffande ensamrätten att förvalta notariedepositioner, vilken Crédit agricole åtnjuter som koncern (se domstolens dom i mål 383/82, Intermill ⁽⁶⁾). Frågan om koncernens interna fördelning av de fördelar som den drar av ensamrätten att förvalta notariedepositioner är av sekundärt intresse, och kommissionen tar inte upp denna fråga inom ramen för detta förfarande.

b) *Förekomsten av statliga medel i notariedepositionerna*

- (39) Såsom påpekats av de franska myndigheterna är notarierna regeringstillsatta ämbetsmän vars yrkesverksamhet regleras strikt av myndigheterna. De franska myndigheterna påminde framför allt om kassationsdomstolens rättspraxis där man likställer notariernas räkenskaper, som är strikt reglerade, med offentliga handlingar. De franska myndigheterna drog i sin skrivelse av den 9 april 1998 på denna grund slutsatsen att samtliga gällande bestämmelser visade att "de medel som notarierna deponerar inte är vanliga medel. Regleringen av notariedepositionerna kan följaktligen inte bedömas enbart utifrån de regler som rör bankverksamhet, utan måste också bedömas utifrån aspekter som rör det allmänna intresset". Utifrån de upplysningar som myndigheterna lämnat inom ramen för detta förfarande kan det till fullo slås fast att det är på grundval av formella myndighetshandlingar som Crédit agricole vid flera tillfällen har bekräftats ha rätt att, enligt väl definierade villkor, förvalta notariedepositioner.
- (40) Precis som den gjorde då den inledde detta förfarande kan kommissionen sålunda på säkra grunder bekräfta att
- statens diskretionära ingripande genom att bevilja den aktuella ensamrätten tillför Crédit agricole tillgångar som har ett direkt samband med denna ensamrätt,
 - staten utövar kontroll över allokeringen av de tillgångar som notarierna såsom regeringstillsatta ämbetsmän underställde myndigheterna tillför genom sina obligatoriska depositioner.
- (41) På grundval av ovanstående resonemang kan man följaktligen dra slutsatsen att den aktuella ordningen för notariedepositioner tar statliga medel i anspråk. Det faktum att de franska myndigheterna understrukt att kassationsdomstolen i sin rättspraxis likställt notariernas räkenskaper med offentliga handlingar bekräftar denna analys.
- (42) Under detta förfarande har myndigheterna lämnat uppgifter om inslag i ordningen som de anser utgör en motprestation i form av minskade intäkter för Crédit agricole från notariedepositionerna, och som utråder den fördel som följer av att notariedepositionerna är nästan helt kostnadsfria för Crédit agricole. Dessa inslag kan inte anses bestrida det faktum att den aktuella ordningen tar statliga medel i anspråk.

c) *Fördel för Crédit agricole och förekomsten av stöd i de aktuella åtgärderna*

- (43) Såsom kommissionen påpekade då den inledde detta förfarande omfattar begreppet stöd inte endast aktivt stöd som till exempel subventioner, utan även olika former av offentliga åtgärder som minskar den kostnadsbörda som i normala fall belastar budgeten i ett företag och som har samma effekt som subventioner (se domstolens dom i mål C-387-92, Banco exterior de España ⁽⁷⁾).

⁽⁶⁾ Rec. 1984, s. 3809, punkt 11 i motiveringen.

⁽⁷⁾ Rec. 1994, s. I-902, punkt 13 i motiveringen.

- (44) För övrigt underströk kommissionen redan då den inledde detta förfarande att staten avstår från varje potentiell intäkt från notariedepositionerna (förutom notariens provision på 1 %) som den skulle ha kunnat erhålla genom den aktuella ordningen. Om denna verksamhet hade bedrivits under normala affärsvillkor skulle staten i själva verket redan från början ha kunnat skaffa sig intäkter från de aktuella depositionerna. Den hade också kunnat införa ett pris (ränta på depositionerna) som regelbundet skulle ses över för att beakta ränteutvecklingen såväl som de produktivitetsökningar som gjorts inom banksektorn och de inrättningar som enligt den aktuella ordningen har rätt att förvalta depositionerna. Denna översyn skulle ha kunnat främja konkurrensen mellan olika banker så att de mest konkurrenskraftiga kunde väljas ut med förbehåll för att dessa uppfyllde vissa försiktighetskrav för att på så sätt garantera depositionerna. På så sätt skulle man ha kunnat öka statens intäkter i form av ränteprovisioner.
- (45) Ersättningen för de extra bankmedel som notariedepositionerna utgör tack vare att staten beviljat koncernen ensamrätt, skulle säkerligen ha utgjort en kostnad av det slag som normalt belastar budgeten i en bank om dessa medel hade kommit Crédit agricole till del under konkurrensmässiga betingelser, till exempel i form av ett anbudsförfarande riktat till bankerna. Crédit agricole betalar ingen ersättning för att få förvalta notariedepositionerna utöver den provision på 1 % av behållningen som betalas ut till notarierna. Innan detta förfarande inleddes hade myndigheterna motiverat denna brist på ersättning med det franska förbudet mot att betala ränta på medel som satts in för kortare tid än en månad. Myndigheterna har inom ramen för detta förfarande dock inte alls motiverat varför den del av notariedepositionerna hos Crédit agricole som sätts in för en tid på mellan en och tre månader (medel som sätts in för en längre tid förvaltas inte av Crédit agricole, utan deponeras hos Caisse des dépôts et consignations), och som de franska myndigheterna i sin skrivelse av den 3 april 1997 uppskattar till ungefär 50 %, inte är föremål för någon ersättning. Därav följer att ensamrätten att ta emot och förvalta notariedepositioner nästan helt utan ersättning avviker från de normala marknadsvillkor som är tillämpliga vid insättning av sådana medel.
- (46) Inom ramen för detta förfarande hade kommissionen begärt att Frankrike skulle redogöra för Crédit agricoles genomsnittliga finansieringskostnad. De franska myndigheterna angav att denna kostnad uppgick till [...] % under 1987 och till [...] % under 1996. Crédit agricoles genomsnittliga finansieringskostnad tycks dock inbegripa både räntebärande medel såsom långfristiga lån och icke räntebärande medel såsom enskilda personers insättningar. För att avgöra det stöd som härrör från lånen, det vill säga Crédit agricoles kostnadslättnader i förhållande till normala marknadsvillkor, är det dock lämpligt att granska marginalkostnaden snarare än den genomsnittliga finansieringskostnaden. Man bör i detta avseende sålunda notera att den korta räntan i Frankrike uppgick till 8,3 % under 1987 och till 3,9 % under 1996⁽⁸⁾. Det råder inget tvivel om att Crédit agricoles tillgång till nästan kostnadsfria medel (förutom provisionen på 1 % till notarierna) minskat de kostnader som normalt belastar en banks rörelsekostnader och därmed får samma effekter som en subvention.
- (47) Eftersom de minskar bankens normala rörelsekostnader kan man följaktligen dra slutsatsen att de aktuella åtgärderna utgör ett statligt stöd med karaktär av driftstöd.

d) *Stödets snedvridande effekter*

- (48) Driftstöd har särskilt snedvridande effekter eftersom det har direkta återverkningar på resultatet i de understödda företagen. Det gör det möjligt för dessa företag att antingen behålla rörelsekostnader som överstiger deras konkurrenters utan att bli lidande av sin bristande konkurrenskraft, eller att öka sina vinster och på så sätt också sin finansiella kapacitet. Detta stöd får än mer snedvridande effekter om det är permanent eller om konkurrensen är hård och de konkurrerande företagens marginaler är snäva.
- (49) De tillgängliga uppgifterna visar dessutom att konkurrensen inom banksektorn har hårdnat och att bankernas räntemarginaler har minskat kontinuerligt under 1990-talet⁽⁹⁾. Dessutom framstår de franska bankerna som sårbara: de har under senare år haft en lönsamhet som hör till de sämsta i hela gemenskapen (se tabell 2), och har återhämtat sig först under åren 1998–1999. I en hård

⁽⁸⁾ Nominella räntor på statsskuldväxlar med tre månaders löptid. Källa: EC economic data pocket book nr 12/1998, Europeiska kommissionen, Europeiska gemenskapernas publikationsbyrå.

⁽⁹⁾ Europeiska centralbanken: "Possible effects of EMU on the EU banking system on the medium to long term", februari 1999, enligt uppgifter från OECD.

konkurrens med minskade räntemarginaler får driftstöd till en viss kreditinrättning särskilt snedvridande effekter. Denna nya utveckling kommer med stor sannolikhet att fortgå under de närmaste åren. Enligt Europeiska centralbanken kommer Ekonomiska och monetära unionens fullbordande att skapa en än mer konkurrensutsatt miljö och utöva ett växande tryck på bankernas lönsamhet ⁽¹⁰⁾. EMU kommer att snabba på banksektorns konsolidering på europeisk nivå, framför allt i form av gränsöverskridande transaktioner ⁽¹¹⁾.

TABELL 2

Avkastning på eget kapital
(nettovinst i förhållande till eget kapital)

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997
Österrike	8,6 %	8,6 %	6,9 %	8,7 %	7,9 %	8,1 %	9,6 %	
Belgien	8,3 %	6,5 %	5,7 %	14,1 %	13,2 %	12,9 %	15,3 %	15,3 %
Danmark ⁽¹⁾	- 3,3 %	- 0,1 %	- 21 %	10,6 %	0,1 %	18,5 %	16,1 %	15,1 %
Finland	5,6 %	- 11 %	- 49 %	- 29 %	- 25 %	- 7,9 %	8 %	15,2 %
Frankrike	10,1 %	10,4 %	6,9 %	2,9 %	0,5 %	3,6 %	4,8 %	7,7 %
Tyskland	11,9 %	14,4 %	13,2 %	13,6 %	11,8 %	12,6 %	12,3 %	
Grekland ⁽²⁾	20,8 %	31,5 %	23,1 %	21,6 %	25,9 %	24,4 %	16,7 %	
Irland						20,2 %	20,1 %	18,4 %
Italien	12,2 %	9,9 %	7,5 %	8,8 %	3,0 %	3,7 %	5,1 %	3,4 %
Luxemburg ⁽²⁾	6,7 %	7,6 %	8,8 %	19,9 %	20,9 %	19,9 %	22,3 %	23,0 %
Nederländerna	12,3 %	12,7 %	13,9 %	15,9 %	16,2 %	17,0 %	17,6 %	
Portugal ⁽²⁾	12,5 %	12,4 %	8,8 %	9,2 %	7,3 %	7,7 %	10,7 %	13,1 %
Spanien	13,6 %	12,5 %	10,7 %	3,8 %	8,2 %	9,2 %	9,7 %	10,6 %
Sverige ⁽³⁾	3,0 %	56,3 %	17,0 %	5,7 %	19,1 %	21,1 %	24,0 %	13,0 %
Förenade kungariket	14,4 %	8,6 %	7,3 %	19,3 %	27,4 %	28,6 %	25,6 %	26,4 %
Genomsnitt EU 14	10,9 %	11,5 %	8,1 %	9,0 %	8,2 %	10,0 %	11,0 %	
Genomsnitt EU 15						10,1 %	11,1 %	
Genomsnitt EU 11							12,2 %	12,2 %

Källa: Europeiska centralbanken: "Possible effects of EMU on the EU banking systems on the medium to long term", februari 1999, enligt uppgifter från OGCD.

⁽¹⁾ Affärs- och sparbanker.

⁽²⁾ Affärsbanker.

⁽³⁾ Totalt affärsbanker, utländska affärsbanker, sparbanker och, fram till 1991, föreningsbanker.

- (50) Dessutom är Crédit agricole ett lönsamt företag som gjort stora vinster under årens lopp. Det aktuella stödet (såvida det inte kompenseras av motsvarande överkostnader, se nedan), som inte varit nödvändigt för att företaget skulle gå med vinst, har därmed gjort det möjligt för företaget att öka sina vinster och därmed att öka sitt eget kapital ytterligare genom de vinster som inte delats ut.

⁽¹⁰⁾ Samma källa, s. 4.

⁽¹¹⁾ Europeiska centralbanken, månadsbulletin, april 1999. "Banking in the euro area: structural features and trends".

Inom banksektorn infördes genom rådets direktiv 89/647/EEG av den 18 december 1989 om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut⁽¹²⁾ en skyldighet att upprätthålla en kapitaltäckning som begränsar kreditinstitutens tillväxtkapacitet (det "hårda" egna kärnkapitalet har fastställts till minst 4 % av de viktade tillgångarna och det egna kapitalet i vidare bemärkelse skall motsvara minst 8 % av dessa tillgångar). I realiteten finns en sådan absolut kapitaliseringsbegränsning på medellång och lång sikt för alla typer av företag, men inom banksektorn är den permanent och omedelbar. Den är också direkt kvantifierbar. Ett kreditinstitut får av försiktighets skull inte tillfälligtvis släppa på denna begränsning för att följa en expansionsinriktad affärsstrategi. Ett kreditinstitut som inte strikt uppfyller denna kapitaltäckningsgrad har ingen tillväxtmarginal eftersom det varken kan dra till sig nytt eget kapital eller öka sitt eget kapital med kraftiga vinster. En ineffektiv inrättning ser omedelbart sin tillväxtförmåga minska, medan en bank med kraftiga vinster har en tillväxtmarginal som står i relation till dess lönsamhet.

- (51) Tack vare kapitaltäckningskravet går det att göra en korrekt vägledande uppskattning av i vilken grad konkurrensen snedvrids då stöd ges till ett kreditinstitut. Om stödet direkt eller indirekt leder till en ökning av det egna kapitalet kan snedvridningen av konkurrensen bedömas i form av viktade tillgångar. Ett driftstöd på 1 miljard franc motsvarar en ökning av vinsten efter skatt med 0,6 miljarder franc⁽¹³⁾, förutsatt att denna vinst inte delas ut utan används för att öka bankens egna kapital. Detta gör det i sin tur möjligt att öka de viktade tillgångarna i bankens balansräkning (med beaktande av den lagstiftade kapitaltäckningsgraden på 4 %–8 %) och därmed också dess verksamhetsnivå. Denna ökade verksamhet innebär en potentiell snedvridning av konkurrensen mätt som viktade tillgångar i storleksordningen 7,5–15 miljarder franc (utan det aktuella stödet skulle banken inte ha kunnat öka sina viktade tillgångar). Detta förhållande visar att stöd inom banksektorn får en avsevärd hävstångseffekt. Detta tillskott till det egna kapitalet kan också bidra till att det understödda institutet förvärvar minoritets- eller majoritetsposter i andra företag. På en fråga från en representant för finanspressen⁽¹⁴⁾ svarade Crédit agricoles styrelseordförande sålunda i februari 1999 att en tredjedel av Crédit agricoles egna kapital på 140 miljarder franc redan var tillgänglig för verksamhetsutveckling.
- (52) Med hänsyn till det aktuella stödets karaktär av driftstöd, den europeiska banksektorns ekonomiska situation, de franska bankernas dåliga lönsamhet och de särskilda kapitaltäckningskraven inom banksektorn, kan man därmed dra slutsatsen att det stöd som Frankrike beviljat Crédit agricole onekligen snedvrider konkurrensen inom banksektorn.

V.2 Snedvridning av handeln mellan medlemsstaterna

- (53) Kommissionen har noterat de franska myndigheternas och Crédit agricoles synpunkter, där de bestrider att den aktuella ordningen på något sätt skulle påverka handeln inom gemenskapen. Följande aspekter på denna fråga måste beaktas.
- (54) Eftersom kommissionen granskar stödets möjliga effekter med utgångspunkt i hela koncernen Crédit agricole, måste man för det första granska dess internationella verksamhet, och då särskilt verksamheten i Europa. Enligt Crédit agricoles årsredovisning för 1997 anslög banken under 1997 medel för att bli en av de främsta bankerna inom storkundssegmentet och det internationella segmentet. Dess kundverksamhet i medlemsstaterna (exklusive Frankrike) hade under 1997 en omsättning på 37,9 miljarder franc. Denna verksamhet utgör visserligen en mycket liten del av dess totala kundverksamhet (cirka 3 %) men är ändå inte försumbar med tanke på koncernens storlek: I slutet av 1997 var koncernen den största i Frankrike och en av de största⁽¹⁵⁾ i Europa. Banken har framför allt understrukit att den under 1997 genom att skapa ett nytt dotterbolag, Indocam, hade skaffat sig ett verktyg vars ambition är att höra till Europas främsta kapitalförvaltare. Banken för en aktiv utvecklingspolitik i Europa och var aktiv vid etableringen av Italiens näst största bank, Banca Intesa, som skapades genom en sammanslagning av Banco Ambrosiano Veneto och Banco de Cariplo. Crédit agricole är med 30 % av kapitalet den största aktieägaren i denna nya bank. Crédit agricole äger också 20 % av kapitalet i den portugisiska bankkoncernen Banco Espírito Santo. Vidare har Crédit agricole inom gemenskapen filialer i Lissabon, Madrid, Bilbao, Gibraltar, Barcelona, Luxemburg, London, Hamburg, Frankfurt, Stockholm, Oslo, Helsingfors och Pireus. Koncernen noterade i sin årsredovisning för 1997 att den kommer att fortsätta att uppmärksamma de möjligheter som dyker upp för att på så sätt stärka sin ställning på den europeiska affärsbanksmarknaden. Bankens goda soliditet ger den medel att finansiera en sådan utveckling. Crédit agricoles internationella expansion förutsätter kapitalrörelser som exempelvis gör det möjligt att förvärva andelar i andra banker, vilket

⁽¹²⁾ EGT L 336, 3.12.1989, s. 14.

⁽¹³⁾ För enkelhetens skull med en hypotetisk skattesats på 40 %.

⁽¹⁴⁾ Intervju i "Les Echos", onsdagen den 10 februari 1999.

⁽¹⁵⁾ Enligt en klassificering som upprättats av kreditvärderingsinstitutet Moody's (och som citerades av dagstidningen Le Monde den 17/18 januari 1999) var Crédit agricole i slutet av 1997 den femte största bankkoncernen i Europa räknat i tillgångar.

är fallet i fråga om Banca Intesa och Banco Espírito Santo, varmed handeln mellan medlemsstaterna faktiskt påverkas. Dessutom är koncernens investeringsbank, Crédit agricole – Indosuez –, en av de främsta franska investeringsbankerna och har en stor del av sin verksamhet utomlands.

- (55) Även om man inskränker granskningen av de aktuella åtgärdernas effekter till koncernens regionala avdelningar, som Crédit agricole föreslår i sina synpunkter, kan man för det andra konstatera att den internationella verksamheten inom koncernen Crédit agricole inte är förbehållen CNCA. I motsats till vad Crédit agricole antyder i sina synpunkter understryks det tvärtom i Crédits agricoles årsredovisning för 1997 att de regionala avdelningarna i landets gränsområden under året har utvecklat sin internationella verksamhet. I årsredovisningen understryks det särskilt hur den regionala avdelningen Pyrénées Gascogne expanderat i den spanska provinsen Baskien. Den baskiska banken Bankoa, där Crédit agricole numera är majoritetsägare, ingick till och med i 1997 års koncernredovisning. I årsredovisningen konstateras att detta initiativ ingår i de regionala avdelningarnas internationella utveckling, där de i överenskommelse med CNCA utsträcker sin bankverksamhet på privatmarknaden till angränsande länder. Denna utveckling gäller sålunda inte bara Crédits agricoles företagsmarknad, utan också dess privatmarknad där notariedepositioner ingår.
- (56) Det verkar sålunda som om det resurstillskott som notariedepositionerna utgör och de vinster som detta tillskott genererar direkt har kunnat bidra till att finansiera Crédits agricoles utveckling i andra medlemsstater.
- (57) Dessutom begränsar sig de potentiella effekterna av Crédits agricoles ensamrätt inte till Crédits agricoles expansion i de övriga medlemsstaterna. Precis som kommissionen underströk då den inledde detta förfarande kan kreditinstituten i princip utöva sin verksamhet, som huvudsakligen består av inlåning och upptagande av lån på marknaden samt utlåning, utan hänsyn till nationella gränser, men i praktiken förhindras de dock att expandera till utlandet. Dessa hinder hänger ofta samman med att inhemska banker skyddas mot konkurrens, vilket gör det mindre attraktivt för utländska konkurrenter att ge sig in på marknaden. Det är fallet med det aktuella stödet till Crédit agricole, vilket kan förmodas göra den franska hemmamarknaden mindre öppen för utländsk konkurrens, både på nationell nivå där CNCA verkar och på regional nivå där Crédits agricoles regionala avdelningar verkar. Stödet får som följd att den tydliga nationella avskärmningen av vissa typer av inlåningsverksamhet bevaras, vilket strider mot den öppning av marknaden som eftersträvas i fördraget. Samtidigt mångdubblas enligt Europeiska centralbanken antalet gränsöverskridande transaktioner. Denna ökande integration mellan de nationella bankväsendena förutsätter enligt ECB dock att medlemsstaternas skattelagstiftning och annan lagstiftning som rör banksektorn harmoniseras ⁽¹⁶⁾.
- (58) Följaktligen måste man dra slutsatsen att de aktuella åtgärderna omfattas av artikel 87.1 i fördraget, eftersom de utgör ett statligt stöd som snedvrider konkurrensen i en sådan utsträckning att det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

VI

SLUTSATSER

- (59) Den ensamrätt att nästan gratis ⁽¹⁷⁾ ta emot och helt gratis förvalta notariedepositioner som den franska staten beviljat Crédit agricole utgör åtgärder med inslag av statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.
- (60) Enligt de nya uppgifter som inkommit till kommissionen inom ramen för detta förfarande, tycks det aktuella stödet utgöra stöd som fanns redan innan fördraget trädde i kraft. Detta innebär att
- det aktuella stödet är lagligt och att inga återkrav skall göras,

⁽¹⁶⁾ Se fotnoterna 9–11.

⁽¹⁷⁾ Förutom den provision på 1 % av depositionerna som betalas till notarierna.

— kommissionen, precis som för varje fall av statligt stöd, skall undersöka om det aktuella stödet är förenligt med det gemensamma intresset och, om det bedöms vara oförenligt med den gemensamma marknaden, tillsammans med den berörda medlemsstaten undersöka vilka av de åtgärder som föreskrivs i artikel 88.1 i fördraget som kan vidtas.

- (61) I en skrivelse av den 28 april 1999 informerade de franska myndigheterna emellertid kommissionen formellt om sin avsikt att häva Crédit agricoles ensamrätt att ta emot notariedepositioner och att centralisera dessa till Caisse des dépôts et consignations, som då skulle ansvara för att förvalta samtliga notariedepositioner. Staten skulle ansvara för att ta emot dessa depositioner både på landsbygden och i städerna. Myndigheterna har meddelat att denna åtgärd skall träda i kraft den 1 januari 2000. Åtgärden skall genomföras gradvis i hela landet och vara fullt genomförd den 1 april 2000. Myndigheterna förbinder sig att vidta de rättsliga åtgärder som krävs för att ändra ordningen för notariedepositioner snarast efter det att detta beslut har fattats.
- (62) Kommissionen noterar detta åtagande från de franska myndigheternas sida. Kommissionen anser att tidsfristen är rimlig och kan, med tanke på att Crédit agricoles ensamrätt att ta emot och förvalta notariedepositioner hävs definitivt, dra slutsatsen att denna nya åtgärd kommer att innebära ett slut på det stöd till Crédit agricole som är föremål för detta förfarande enligt artikel 88.2 i fördraget. Tack vare detta åtagande tycks det inte vara nödvändigt att undersöka om stödet är förenligt med fördraget. Av samma anledning tycks det inte heller vara nödvändigt att inleda det förfarande som avses i artikel 88.1 i fördraget. Kommissionen kan följaktligen avsluta detta förfarande.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De åtgärder som Frankrike har vidtagit till förmån för Crédit agricole genom att ge denna ensamrätt att ta emot och förvalta notariedepositioner i landsbygdskommuner utgör statligt stöd enligt artikel 87.1 i fördraget.
2. De åtgärder som avses i första stycket utgör stöd som fanns innan fördraget trädde i kraft. Då Frankrike har förbundit sig att upphäva dessa åtgärder senast den 1 april 2000 avslutas detta förfarande.

Artikel 2

Frankrike skall inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att senast den 1 april 2000 upphäva den ensamrätt att ta emot och förvalta notariedepositioner som beviljats Crédit agricole.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 8 juli 1999.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 14 juli 2000

om erkännande av "RINAVE – Registro Internacional Naval, SA" i enlighet med rådets direktiv 94/57/EG*[delgivet med nr K(2000) 1876]***(Endast den portugisiska texten är giltig)****(Text av betydelse för EES)**

(2000/481/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 94/57/EG av den 22 november 1994 om gemensamma regler och standarder för organisationer som utför inspektioner och utövar tillsyn av fartyg och för sjöfartsadministrationernas verksamhet i förbindelse därmed⁽¹⁾, särskilt artikel 4.3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4.3 i direktiv 94/57/EG får medlemsstaterna till kommissionen överlämna en begäran om ett erkännande för tre år för organisationer som uppfyller alla kriterier i bilagan bortsett från dem som anges i punkterna 2 och 3 i avsnittet "Allmänna kriterier" i bilagan.
- (2) Portugal har lämnat in en begäran om ett treårigt erkännande för "RINAVE – Registro Internacional Naval, SA" i enlighet med artikel 4.3 i ovannämnda direktiv.
- (3) Kommissionen har kontrollerat att "RINAVE – Registro Internacional Naval, SA" uppfyller samtliga kriterier i bilagan till ovannämnda direktiv bortsett från dem som anges i punkterna 2 och 3 i avsnittet "Allmänna kriterier" i nämnda bilaga.

- (4) Bestämmelserna i detta beslut är förenliga med yttrandet från den kommitté som avses i artikel 7 i direktiv 94/57/EG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I enlighet med artikel 4.3 i direktiv 94/57/EG erkänns härmed "RINAVE – Registro Internacional Naval, SA" för en period på tre år från och med den dag då detta beslut antas.

Artikel 2

Detta erkännande har endast verkan i Portugal.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 14 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Loyola DE PALACIO

Vice ordförande

⁽¹⁾ EGT L 319, 12.12.1994, s. 20.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 19 juli 2000

om importlicenser för nötköttsprodukter med ursprung i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia

[delgivet med nr K(2000) 2313]

(2000/482/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
 DETTA BESLUT

svin och färskt kött eller köttprodukter ⁽³⁾, senast ändrat
 genom direktiv 97/79/EG ⁽⁴⁾.

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
 gemenskapen,

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1706/98 av den
 20 juli 1998 om den ordning som skall gälla för jordbrukspro-
 dukter och varor som framställs genom bearbetning av jord-
 bruksprodukter med ursprung i stater i Afrika, Västindien eller
 Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av förordning
 (EEG) nr 715/90 ⁽¹⁾, särskilt artikel 30 i denna,

Artikel 1

Följande medlemsstater skall den 21 juli 2000 utfärda importli-
 censer för nötköttsprodukter, uttryckta i urbenat kött, med
 ursprung i vissa AVS-stater, för nedanstående kvantiteter och
 ursprungsländer:

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1918/98
 av den 9 september 1998 om fastställande av tillämpningsföres-
 krifter inom sektorn för nötkött för rådets förordning (EG) nr
 1706/98 om de bestämmelser som gäller för jordbrukspro-
 dukter och vissa varor som framställs genom förädling av
 jordbruksprodukter som har sitt ursprung i Afrika, Västindien
 eller Stillahavsområdet (AVS) och om upphävande av förord-
 ning (EG) nr 589/96 ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

Tyskland:

- 650 ton med ursprung i Botswana.
- 200 ton med ursprung i Namibia.

Förenade kungariket:

- 850 ton med ursprung i Botswana.
- 500 ton med ursprung i Namibia.
- 100 ton med ursprung i Swaziland.
- 950 ton med ursprung i Zimbabwe.

av följande skäl:

Artikel 2

(1) Genom artikel 1 i förordning (EG) nr 1918/98 är det
 möjligt att utfärda importlicenser för nötköttsprodukter.
 Importen får dock inte överstiga de kvantiteter som är
 fastställda för vart och ett av dessa exporterande tredje
 länder.

Licensansökningar kan, i enlighet med artikel 3.2 i förordning
 (EG) nr 1918/98, inges under loppet av de tio första dagarna i
 augusti 2000 för följande kvantiteter urbenat kött:

(2) De licensansökningar som ingivits från och med den 1
 juni till och med den 10 juli 2000, uttryckta i urbenat
 kött, i enlighet med förordning (EG) nr 1918/98, över-
 stiger för produkter med ursprung i Botswana, Kenya,
 Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe och Namibia inte de
 tillgängliga kvantiteterna för dessa länder. Det är därför
 möjligt att utfärda importlicenser för de kvantiteter som
 det har ansökts om licens för.

Botswana:	13 076 ton
Kenya:	142 ton
Madagaskar:	7 579 ton
Swaziland:	2 983 ton
Zimbabwe:	4 840 ton
Namibia:	8 723 ton

(3) De kvantiteter för vilka det kan ansökas om licenser från
 och med den 1 augusti 2000 bör fastställas inom
 ramarna för den totala kvantiteten på 52 100 ton.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till alla medlemsstater.

(4) Det bör understrykas att detta beslut inte påverkar rådets
 direktiv 72/462/EEG av den 12 december 1972 om
 hälsoproblem och problem som rör veterinärbesiktning
 vid import från tredje land av nötkreatur, får och getter,

Utfärdat i Bryssel den 19 juli 2000.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 215, 1.8.1998, s. 12.
⁽²⁾ EGT L 250, 10.9.1998, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 302, 31.12.1972, s. 28.
⁽⁴⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 31.